

ผลิตภัณฑ์คุณภาพ โดย NED

โดราเอมอน

ฉบับที่ 29

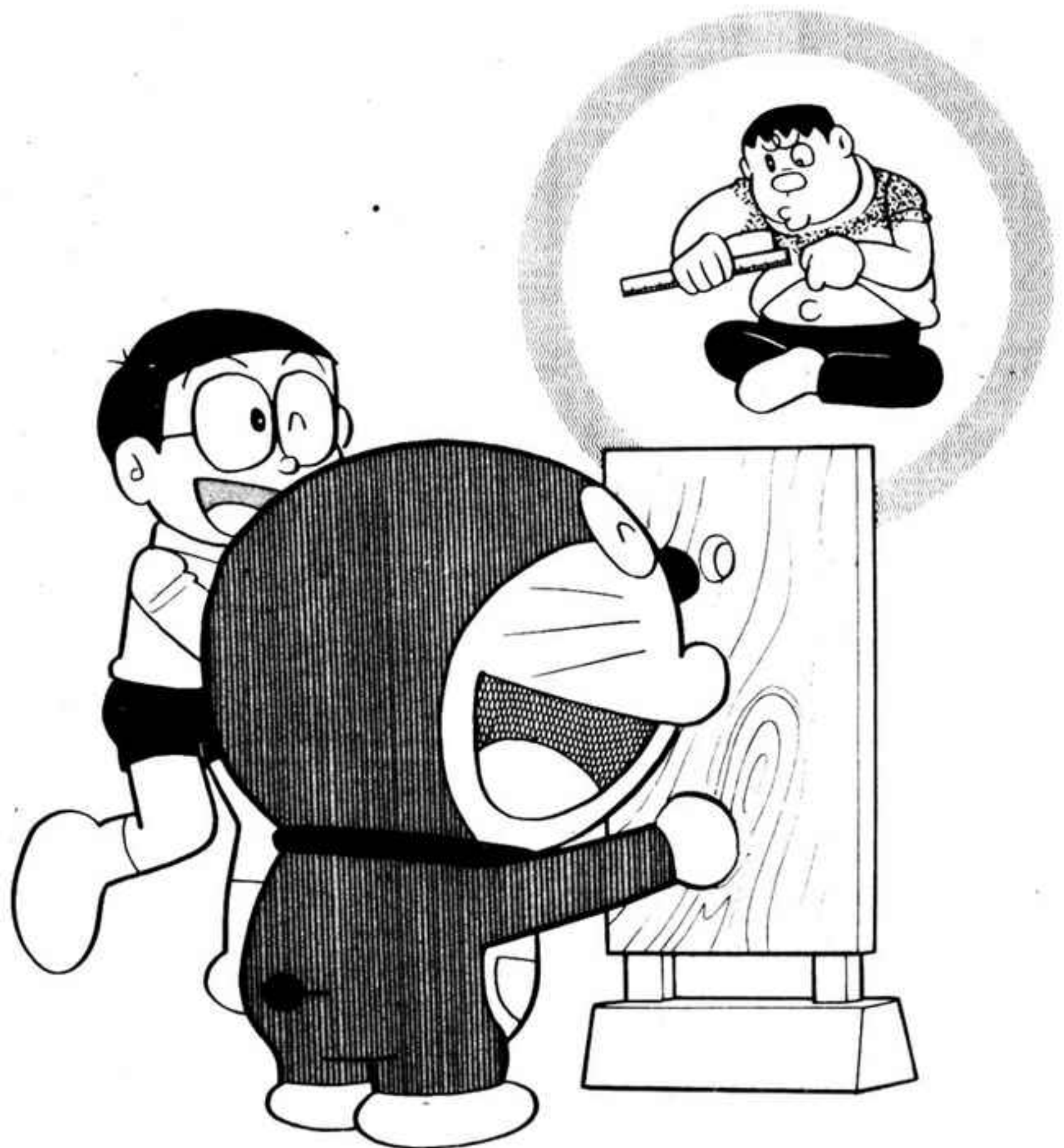

อ. ฟูจิโกะ • F • ฟูจิโอะ

ISBN 974-89529-2-4 **ชุดสำหรับนักเรียน**

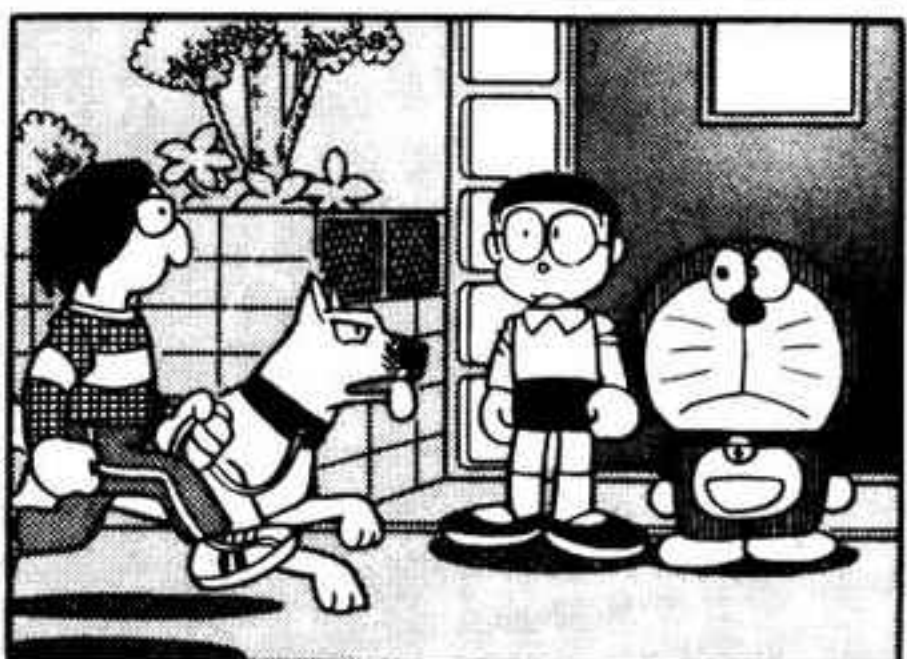
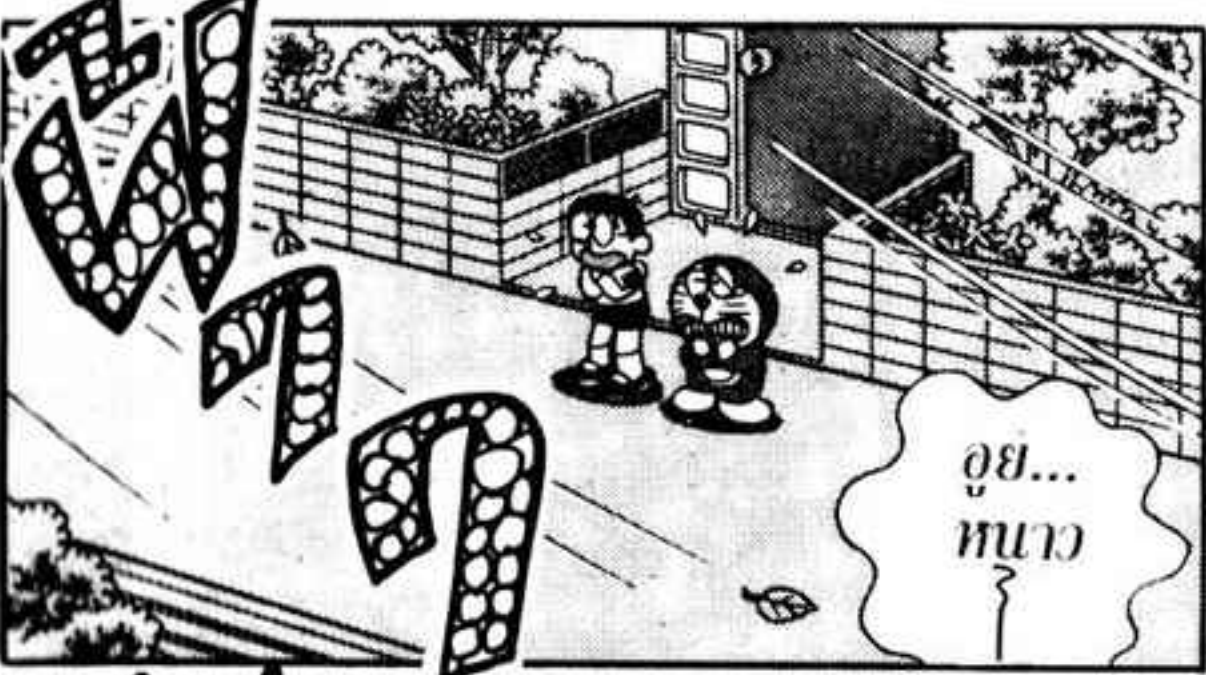

ไม้กระดานเจาะรูแอบดู

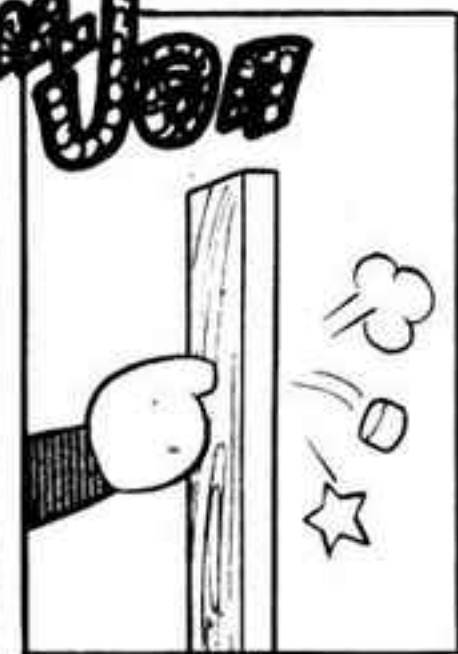

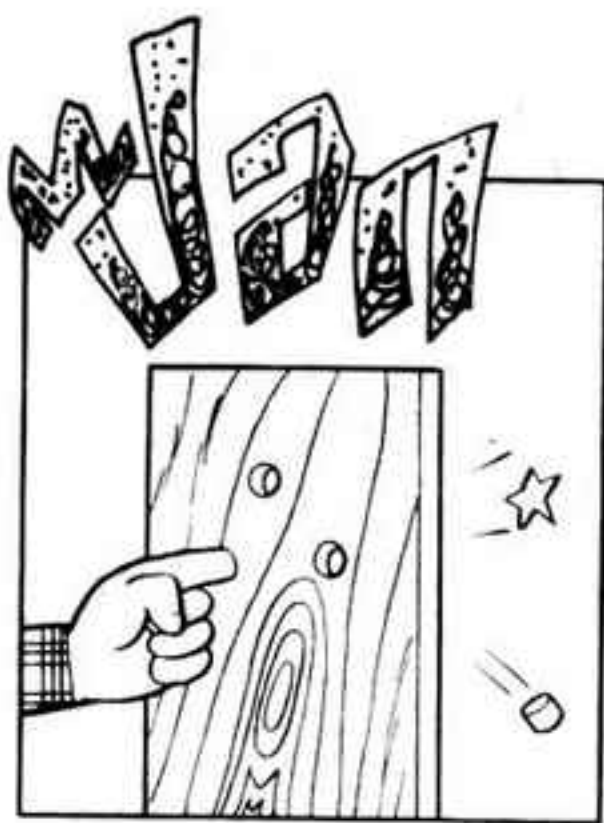

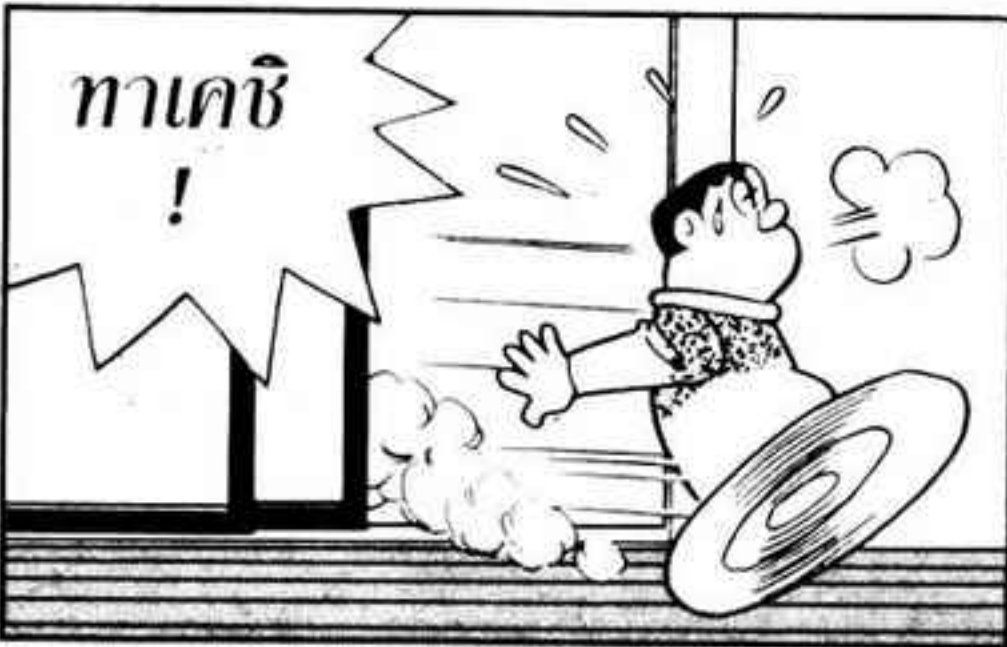

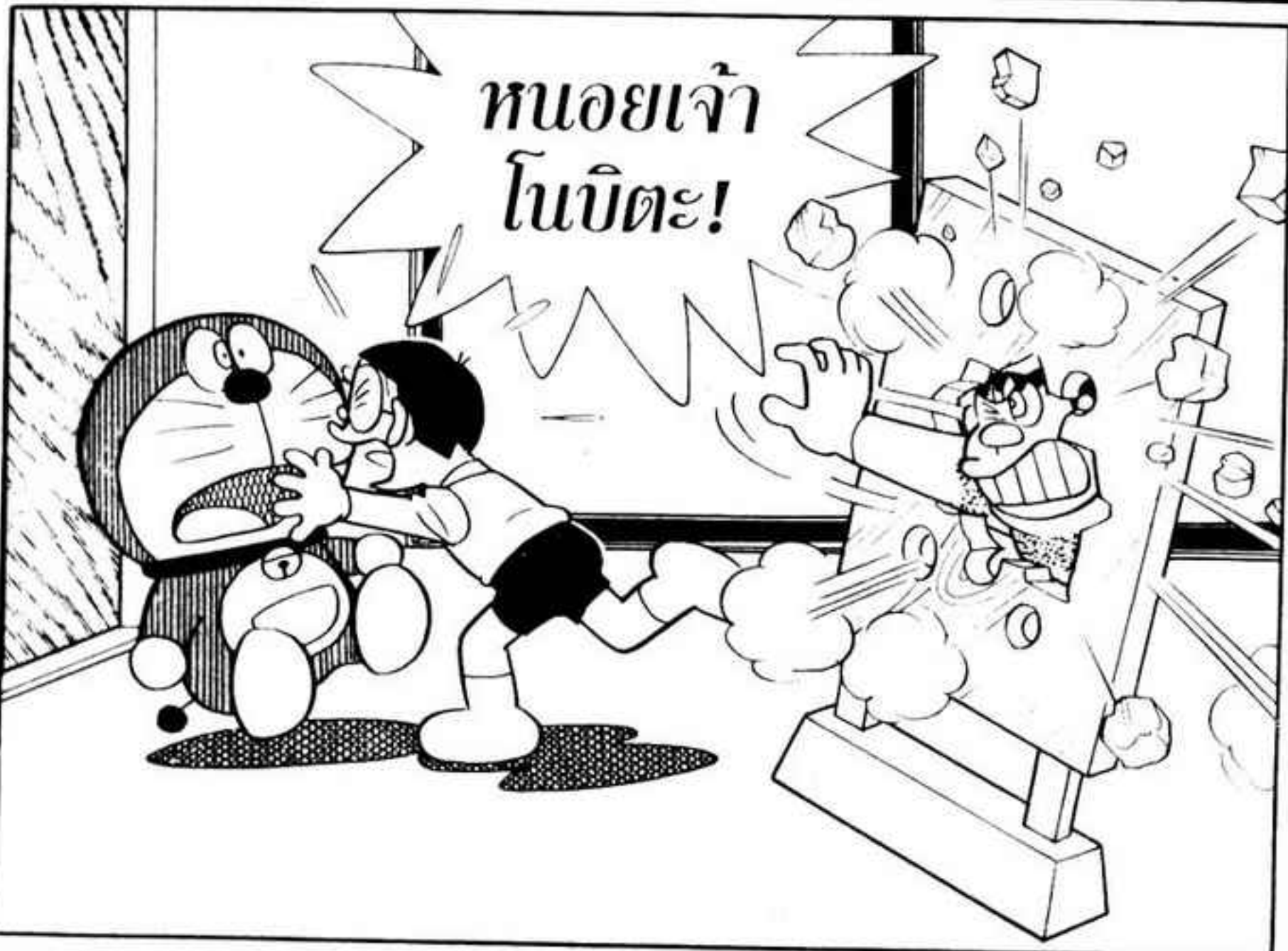
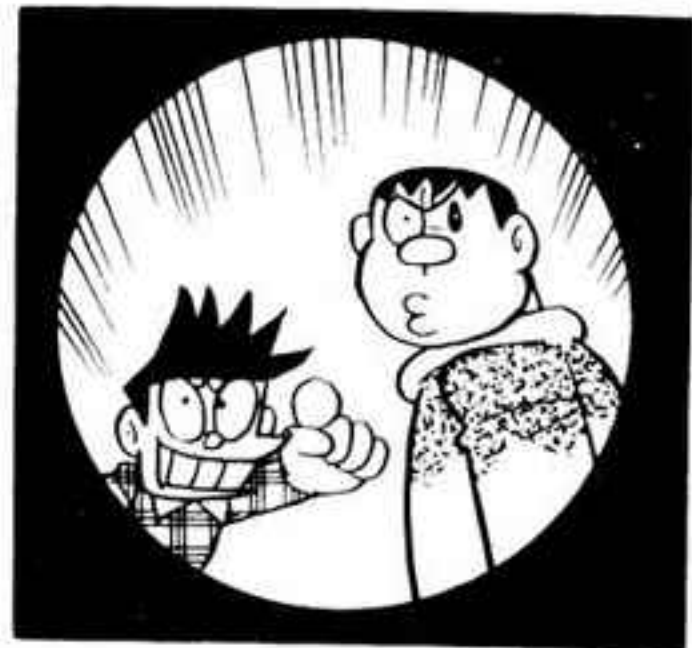
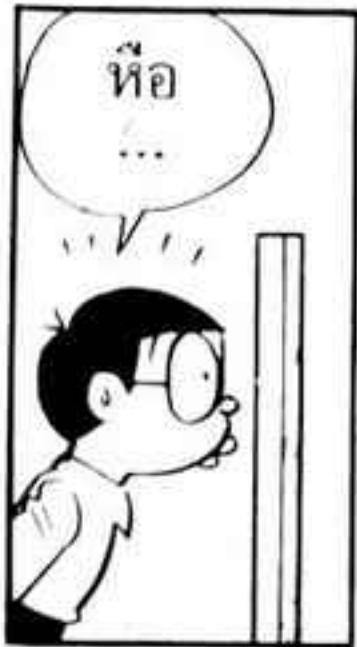

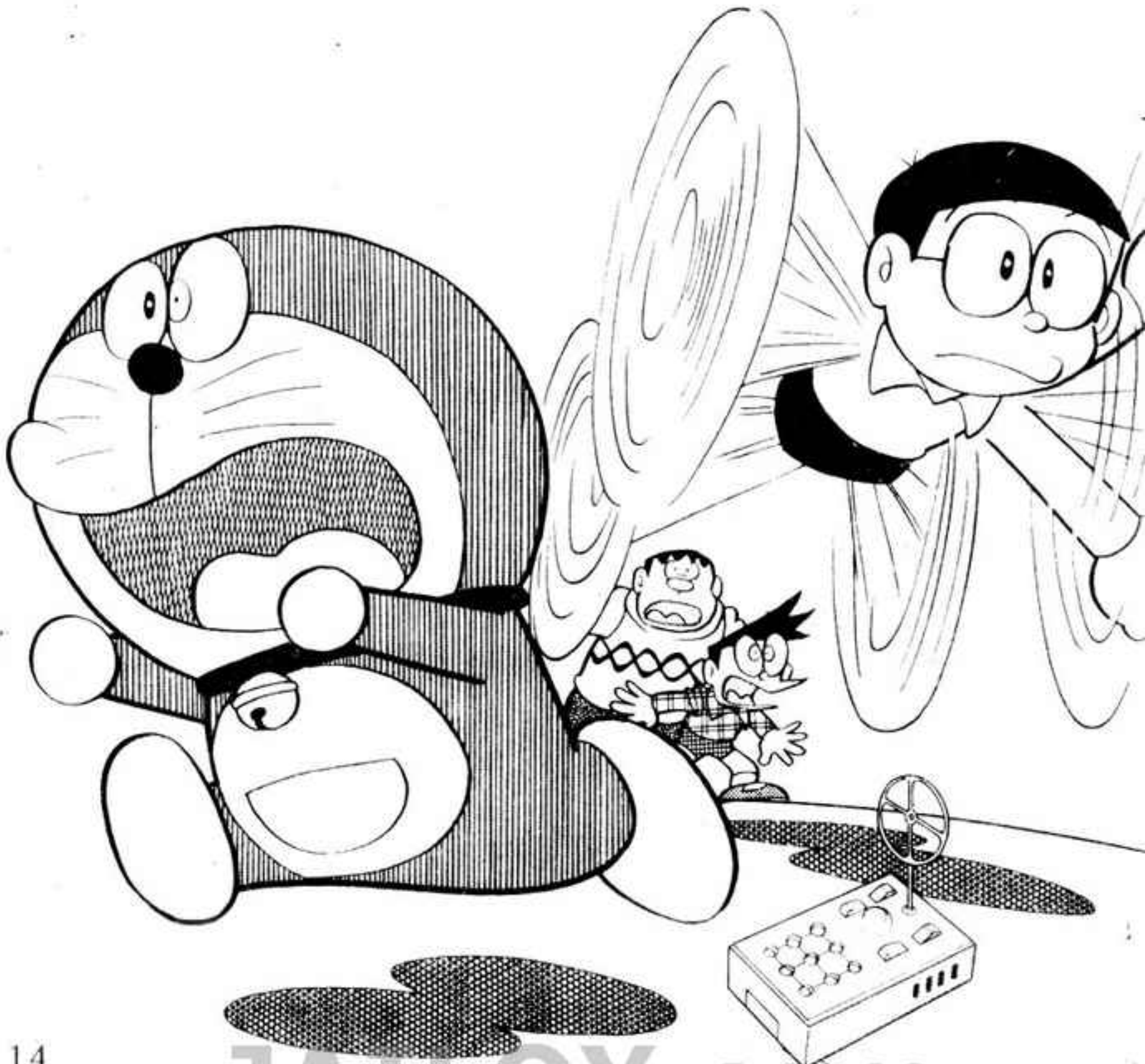

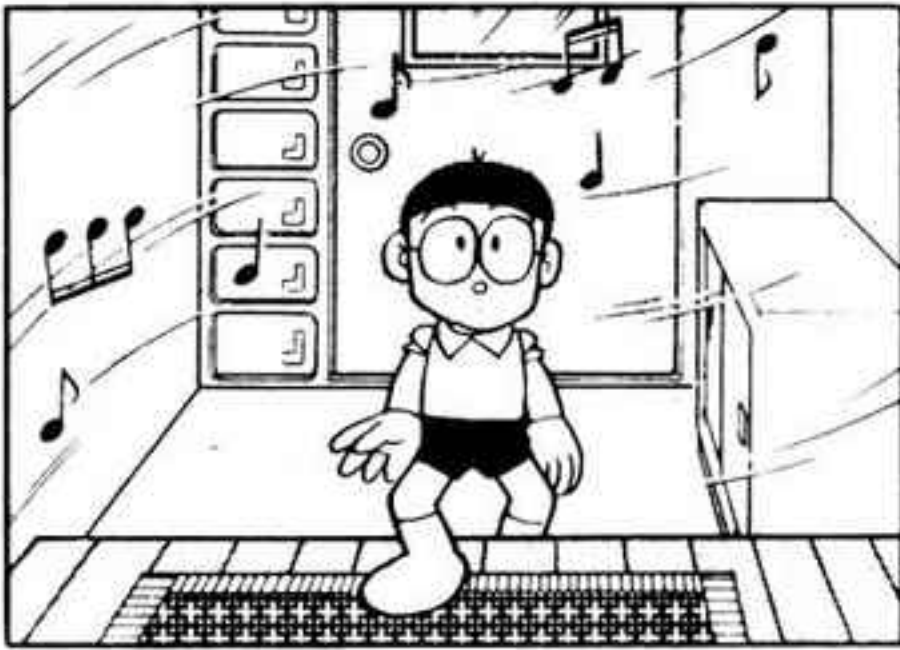
เครื่องแปลง เป็นระบบเครื่องกล

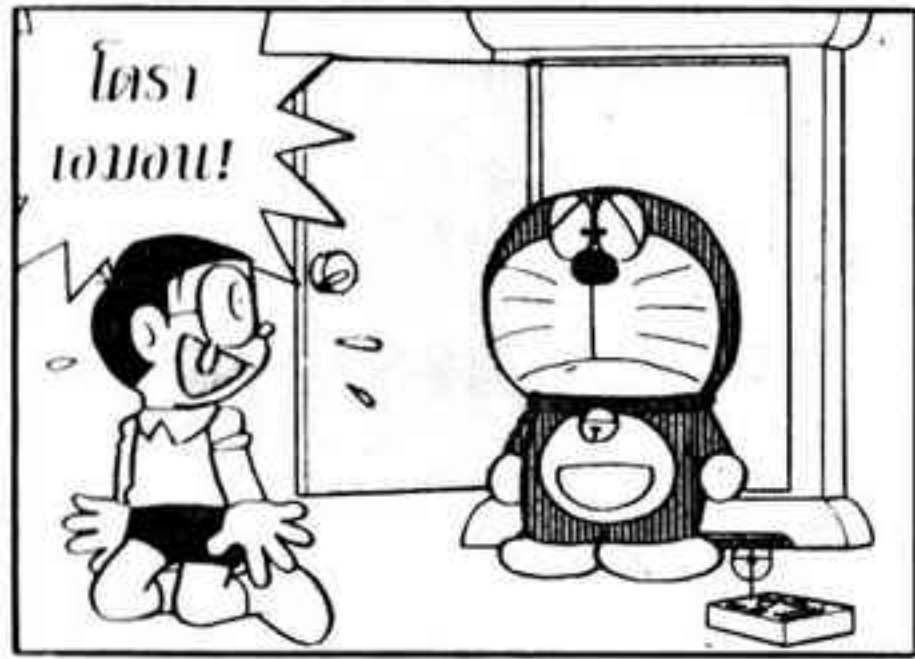

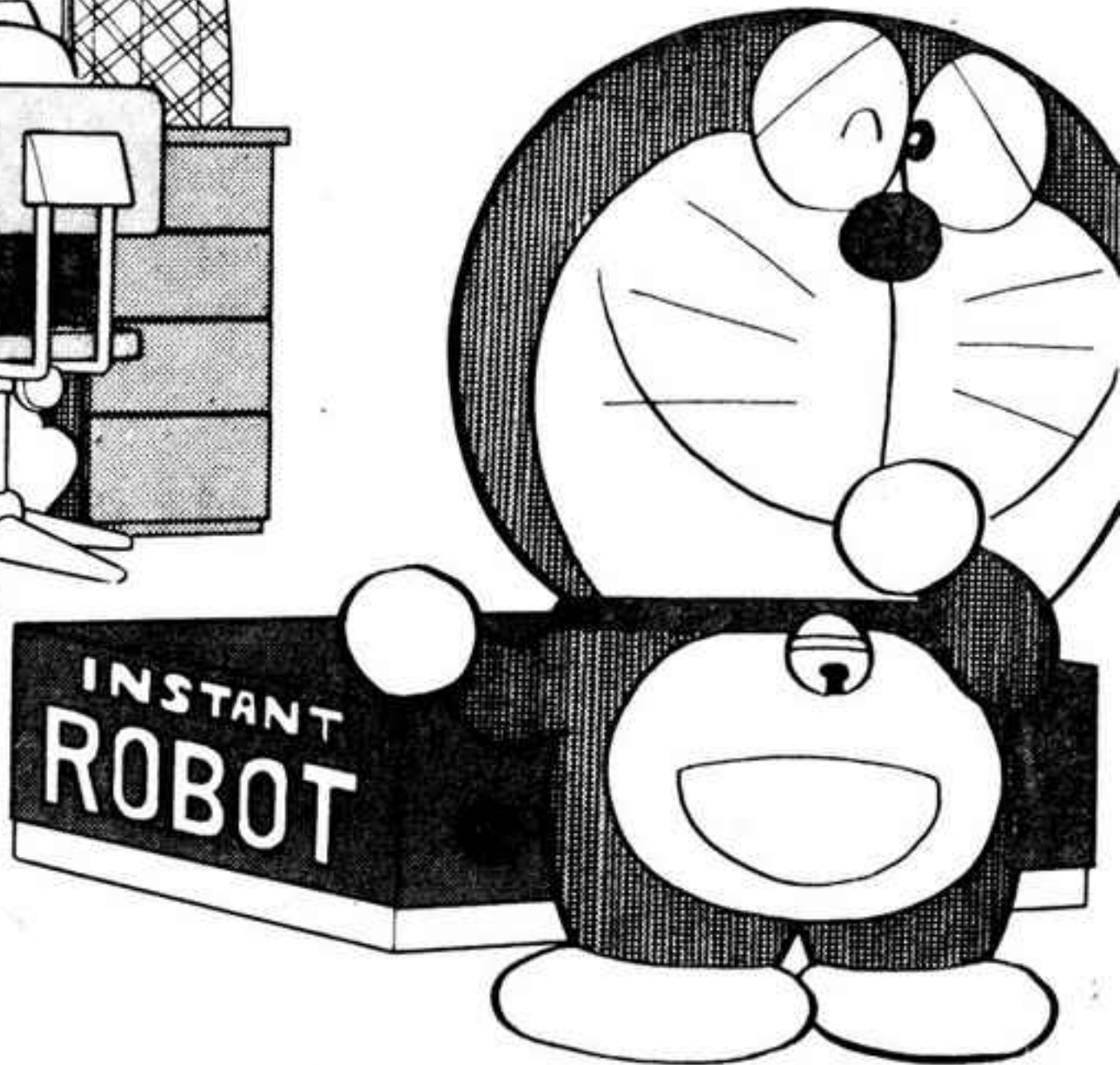

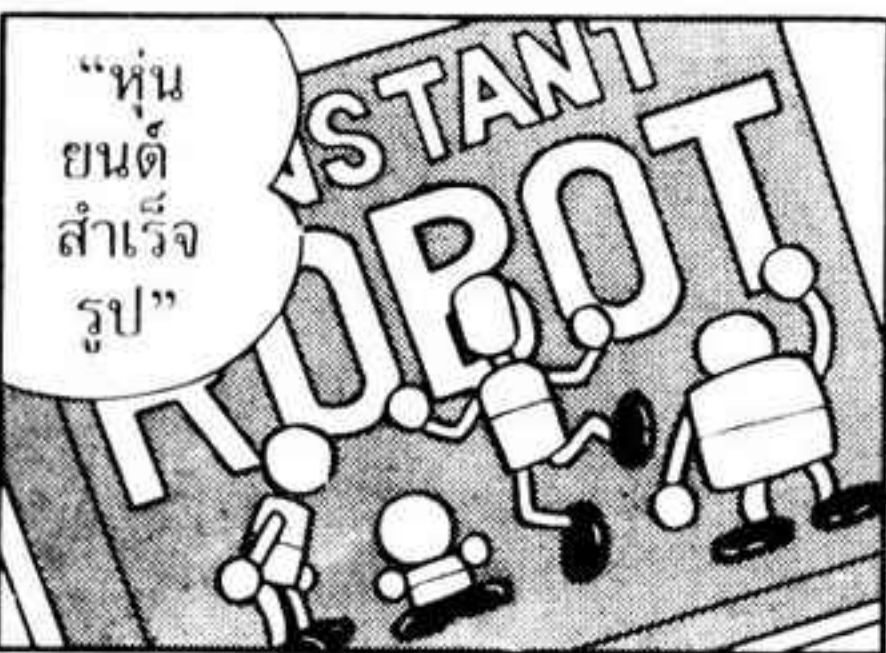

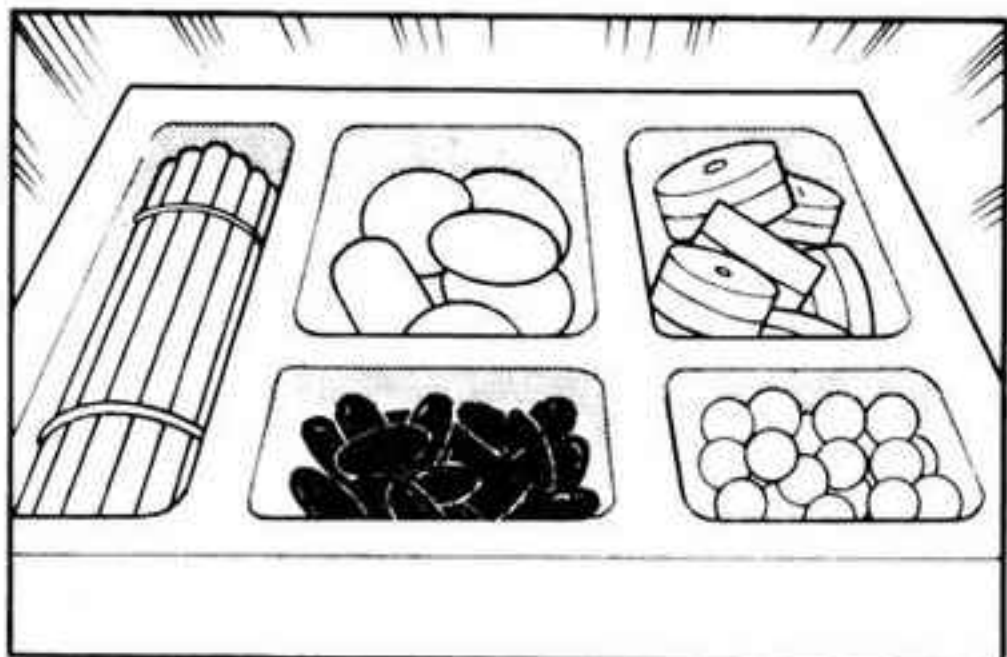

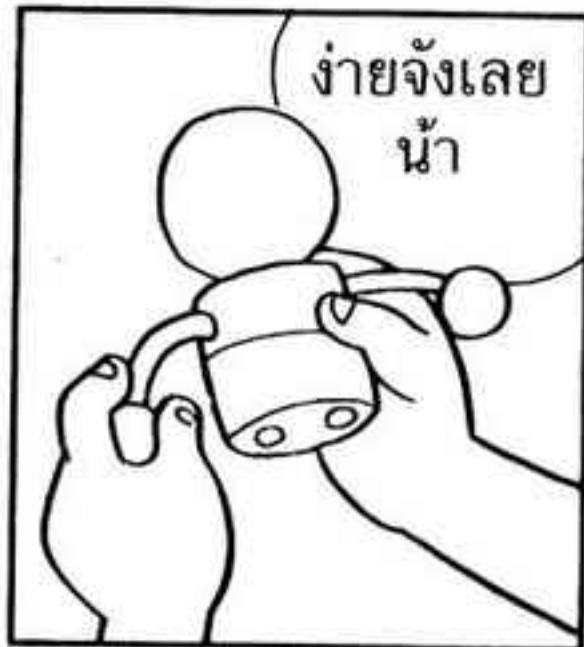
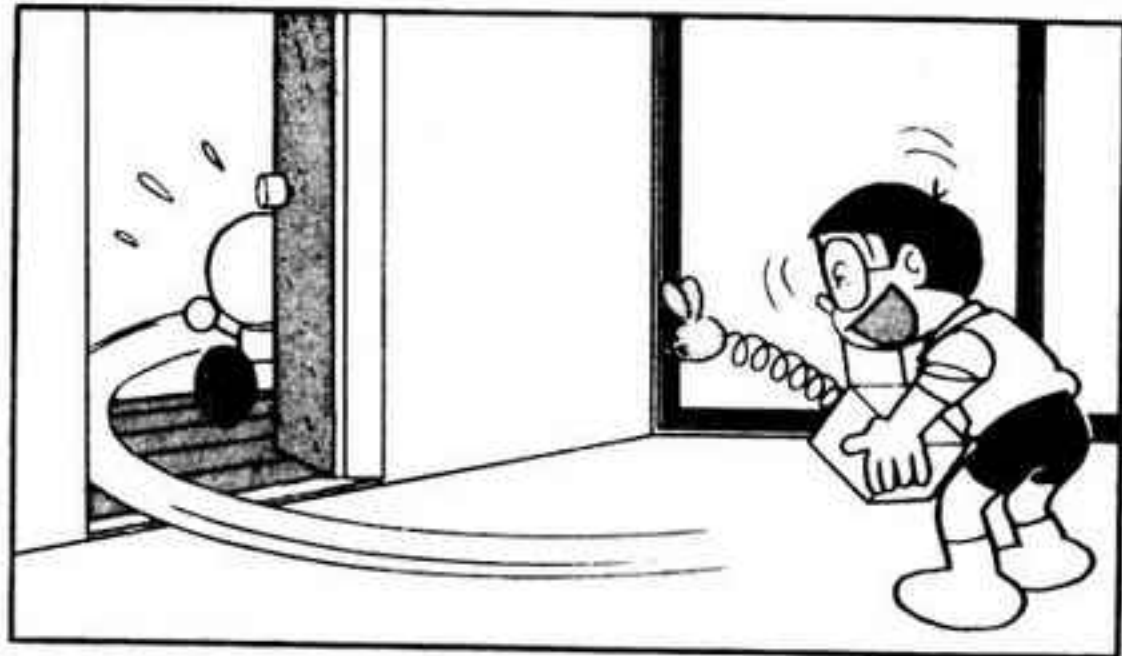
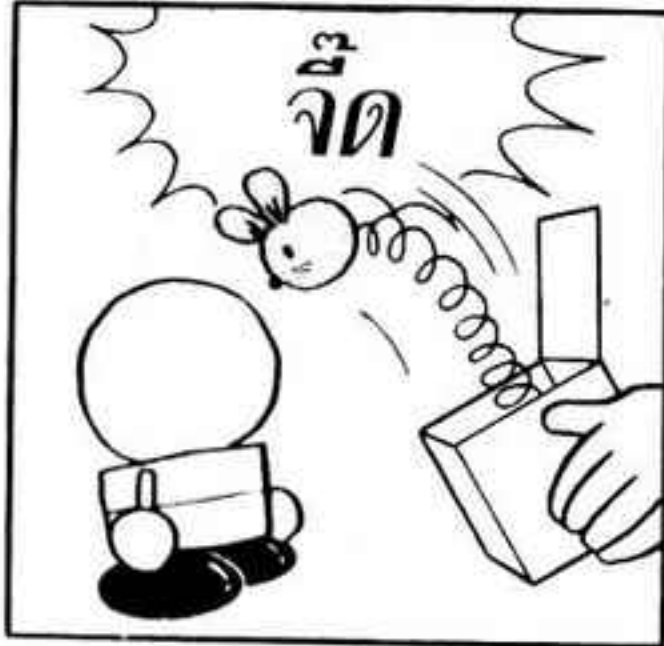
หุ่นยนต์ สำเร็จรูป

ก๊อปปี้สมอง
ของฉัน

เออละ นายคือ
ฉันรู้มัย

คงรู้ว่าฉัน
อยากทำอะไร

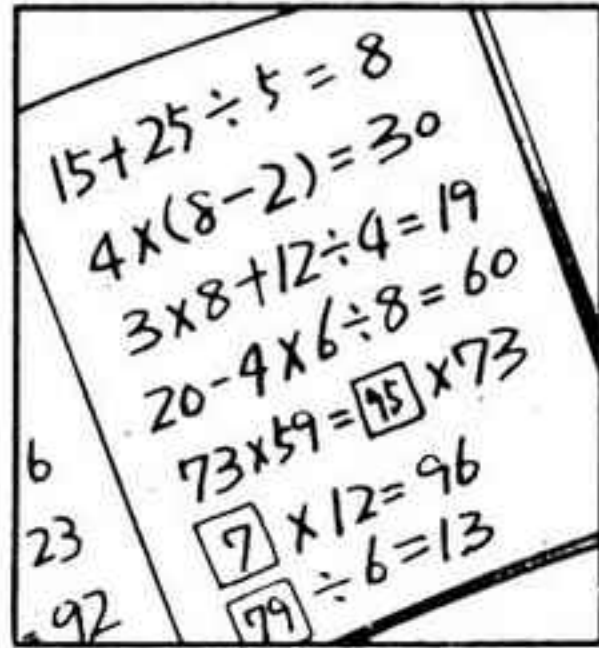

นอนกลางวันนะ
ฉันตัวจริง
เป็นคนทำ

จัดการให้
หมดละ

ขึ้นสัปหงกละก็
ไม่ยกโทษ
ให้นะ

$15 + 25 \div 5 = 8$
 $4 \times (8 - 2) = 30$
 $3 \times 8 + 12 \div 4 = 19$
 $20 - 4 \times 6 \div 8 = 60$
 $73 \times 59 = 15 \times 73$
 $7 \times 12 = 96$
 $79 \div 6 = 13$

เสร็จ
แล้ว
เรอะ

น่าสงสัย
จริงเชียว

ก็ก๊อปปี้
สมองฉัน
นี่

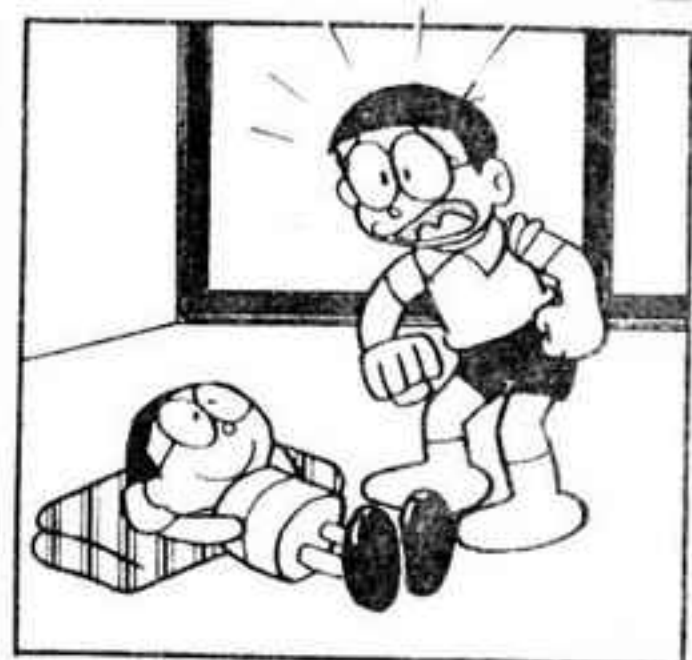
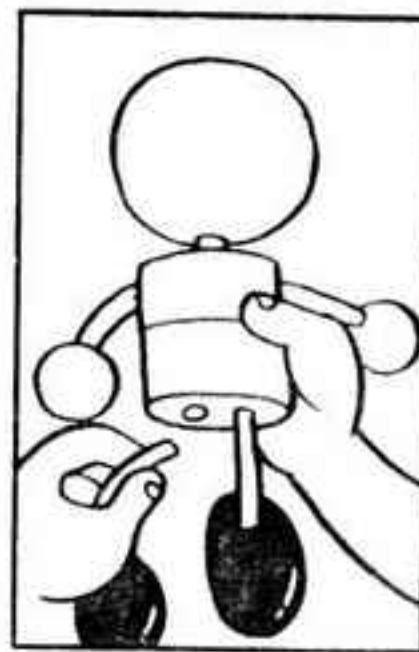
จริง
สิ ๗

ให้เดคิซังคอง
ถ่ายสมองให้
ดีกว่า

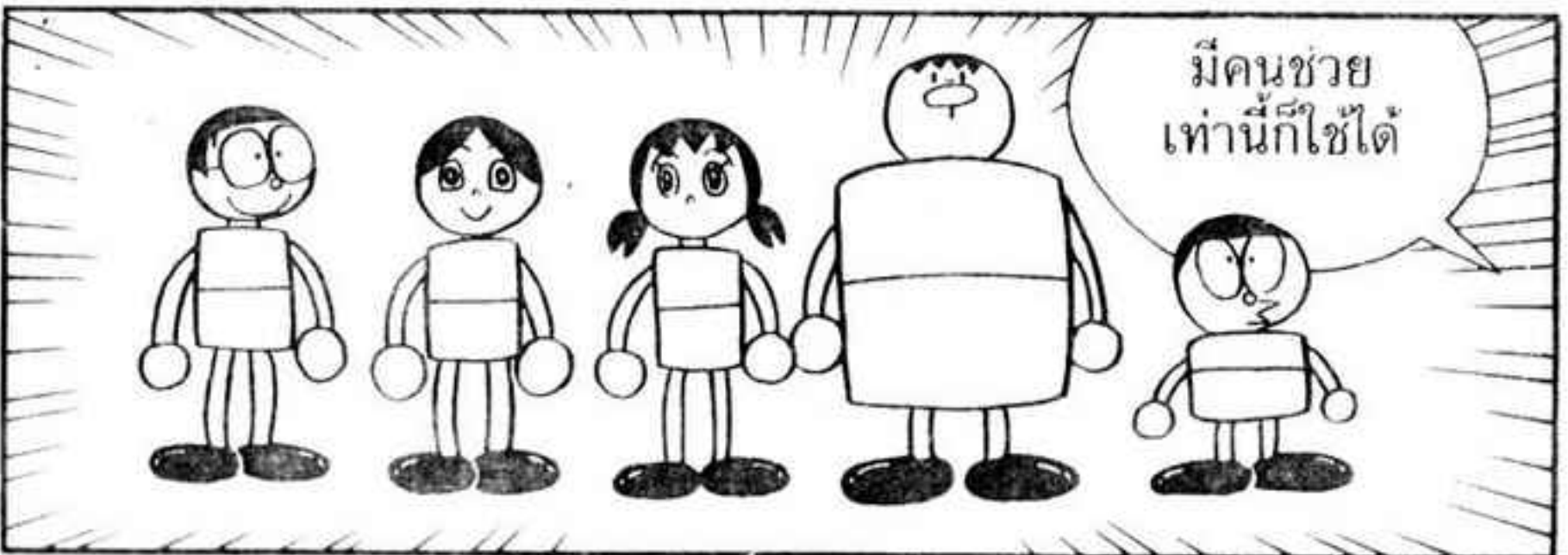
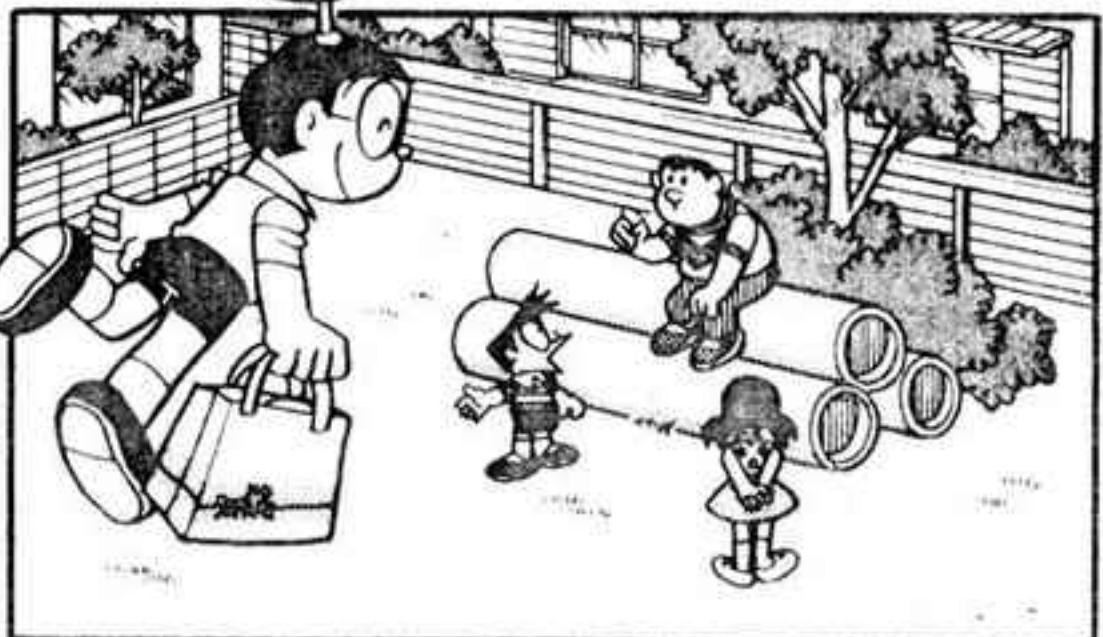

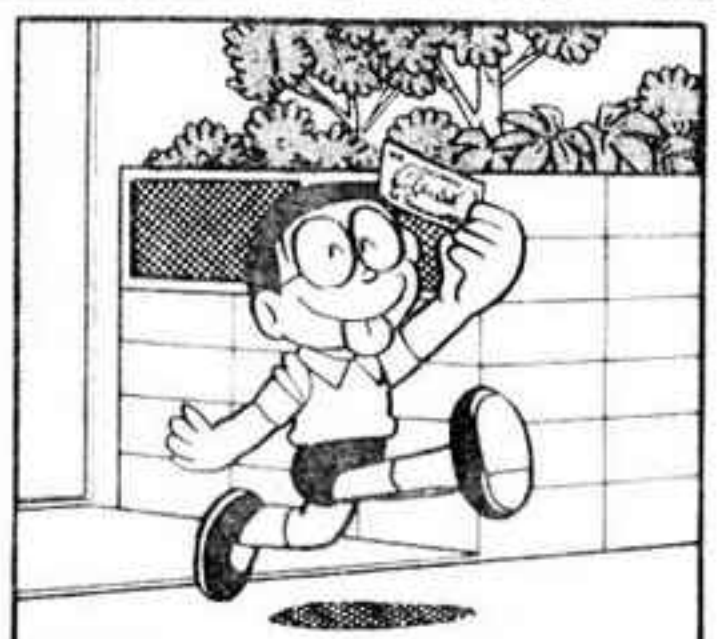
อะไร
เนี่ย

อย่าใส่ใจ
เลย

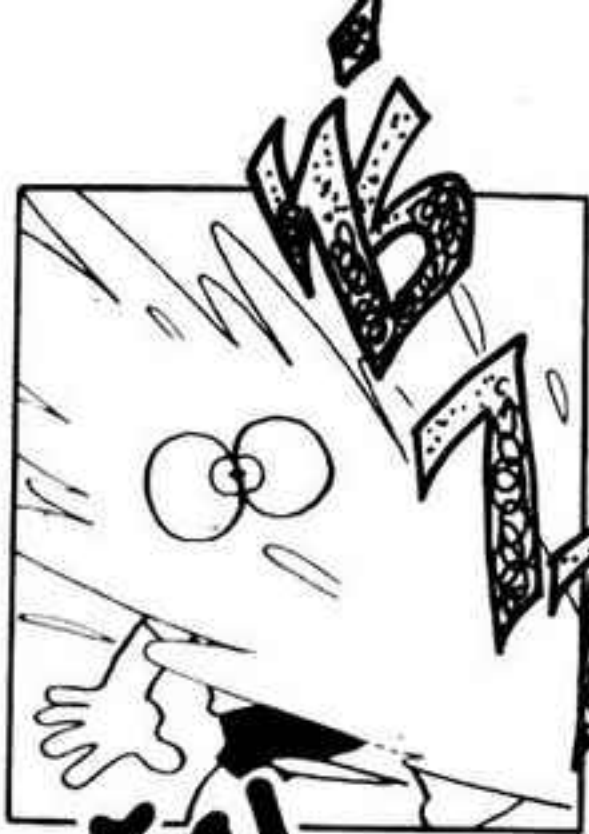

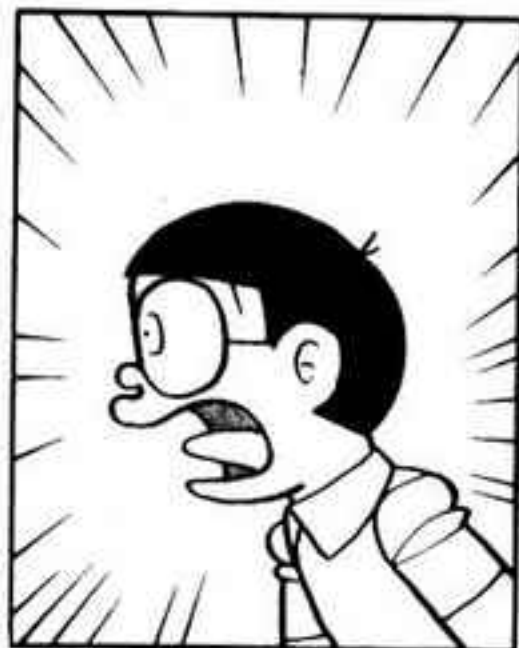

ใครจะไป
อยากดู
หุ่นยนต์
เปลือย

เดี๋ยวงออะ
ไฉนอนท์!

ห้าม
รังแกฉัน

ตั้งใจ
ถอน
หญ้า...

อ้าว...ซีเนะโอะ
ไปไหน
ซะแล้ว

หุ่น
เหมือนฉัน
เปียบเลย

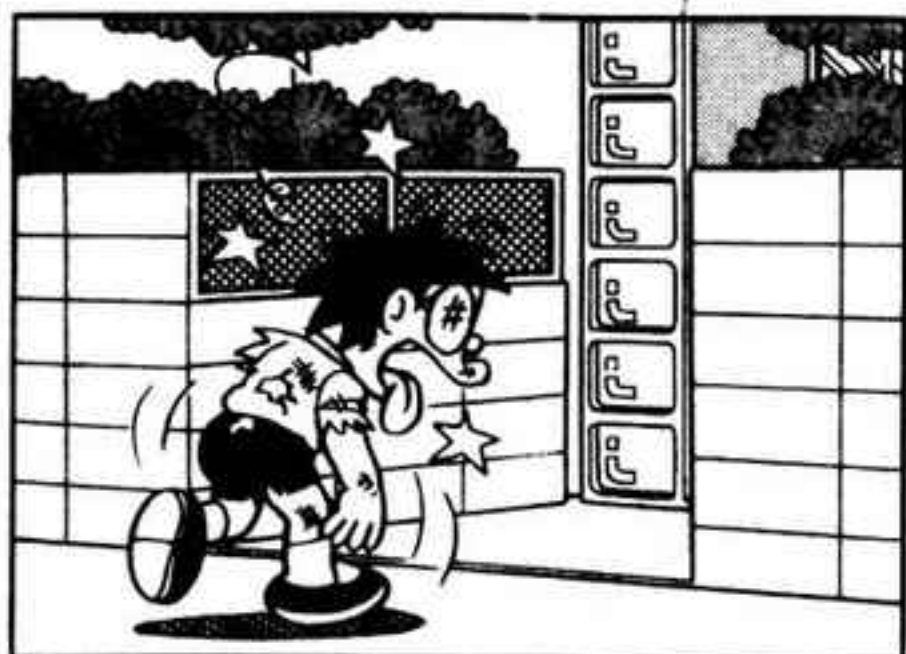

จะพาไปไหน
ของเขา

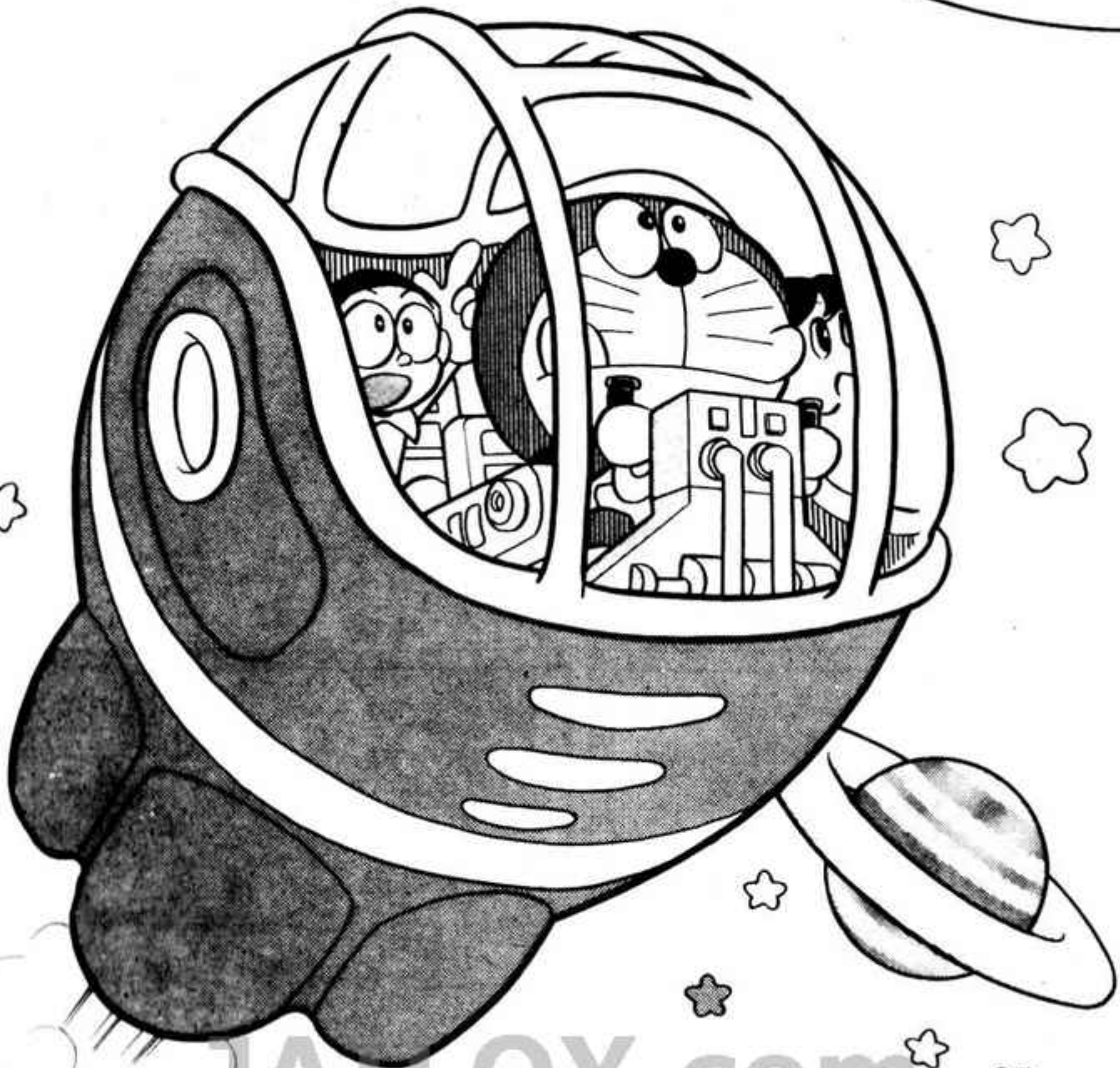

หนอย!
ให้ให้กันถอนหญ้า
ให้เดี๋ยวงออะ!

เล่นพวงกุญแจ อวกาศ

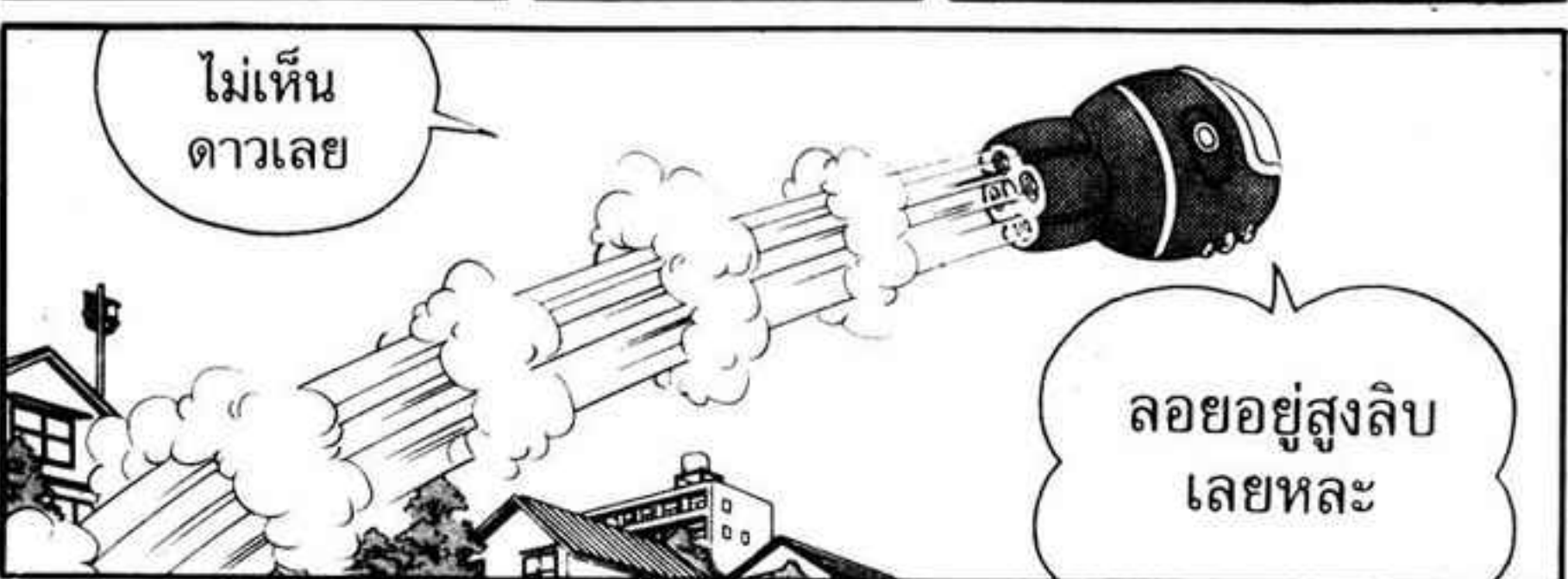
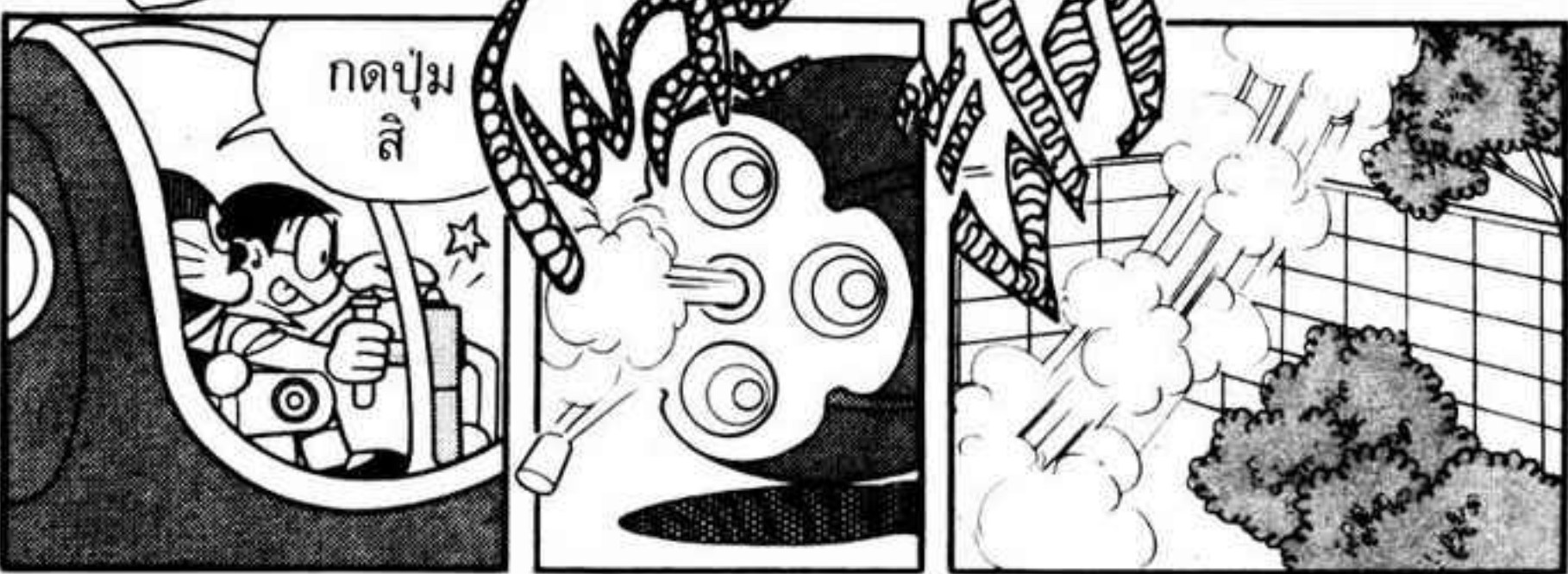
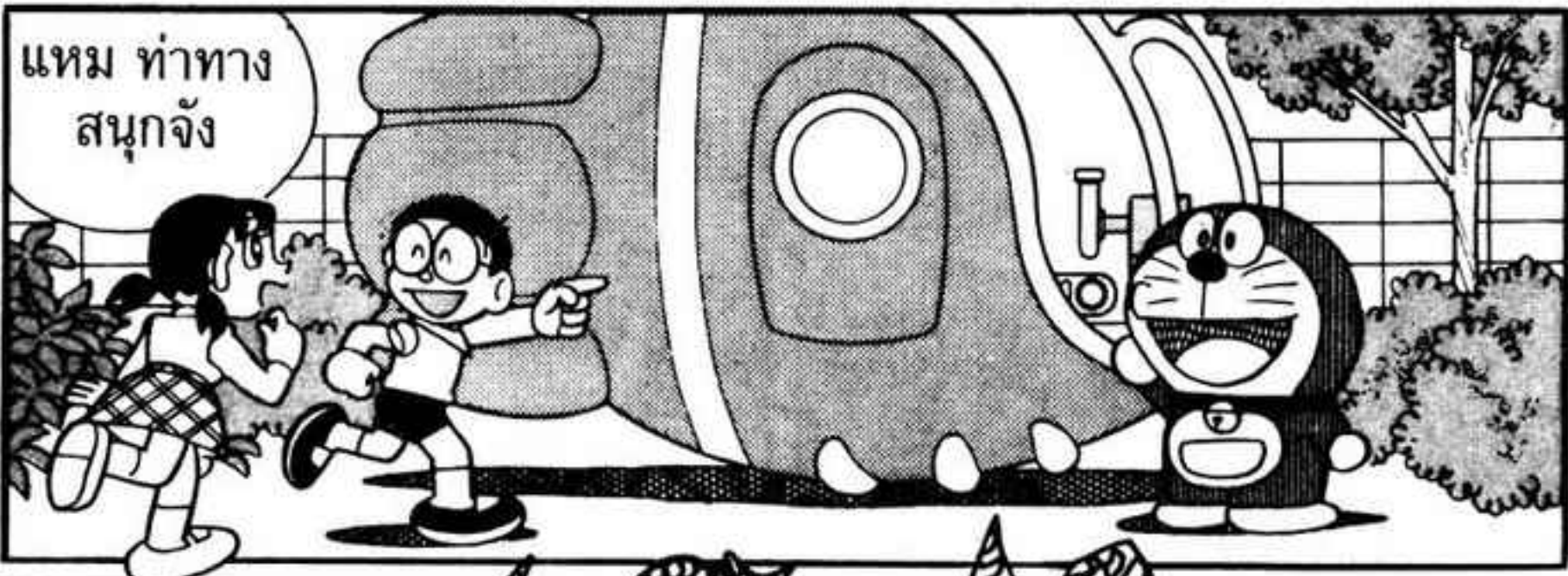

“ชุดเล่นเกม ผจญภัย อวกาศ”

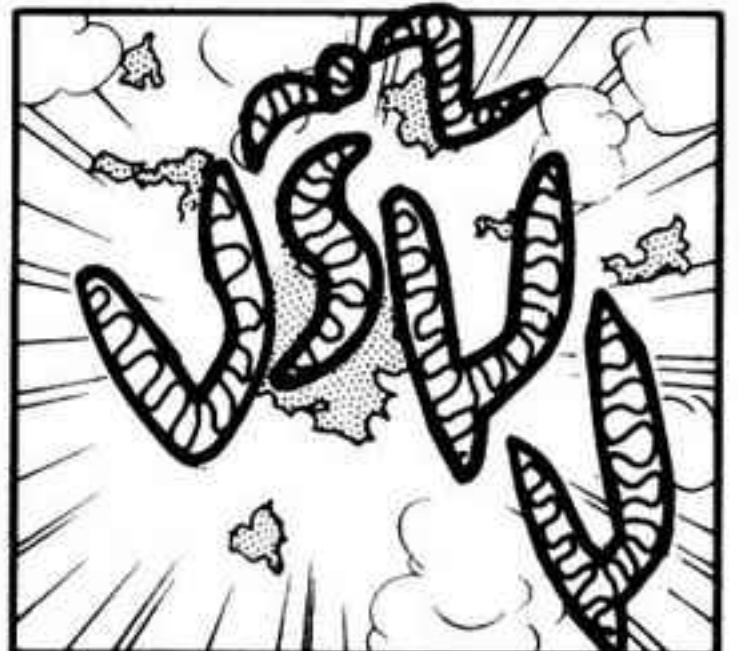
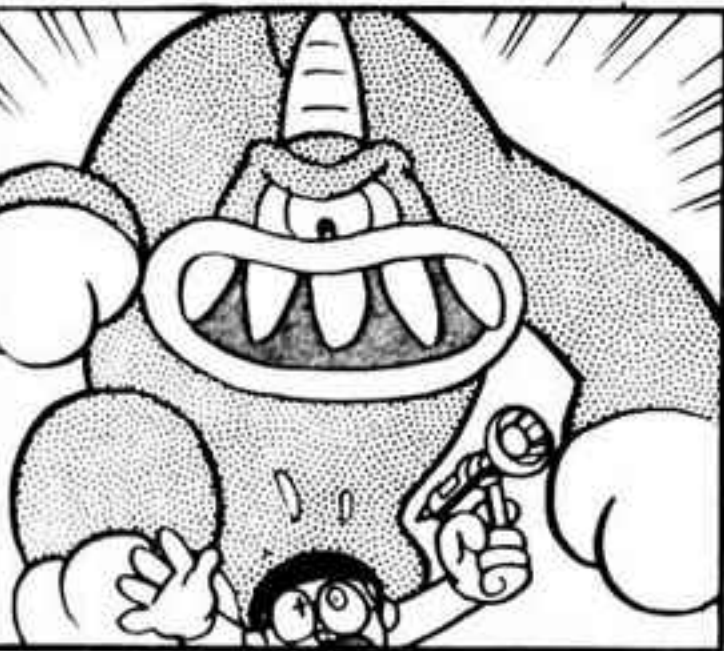
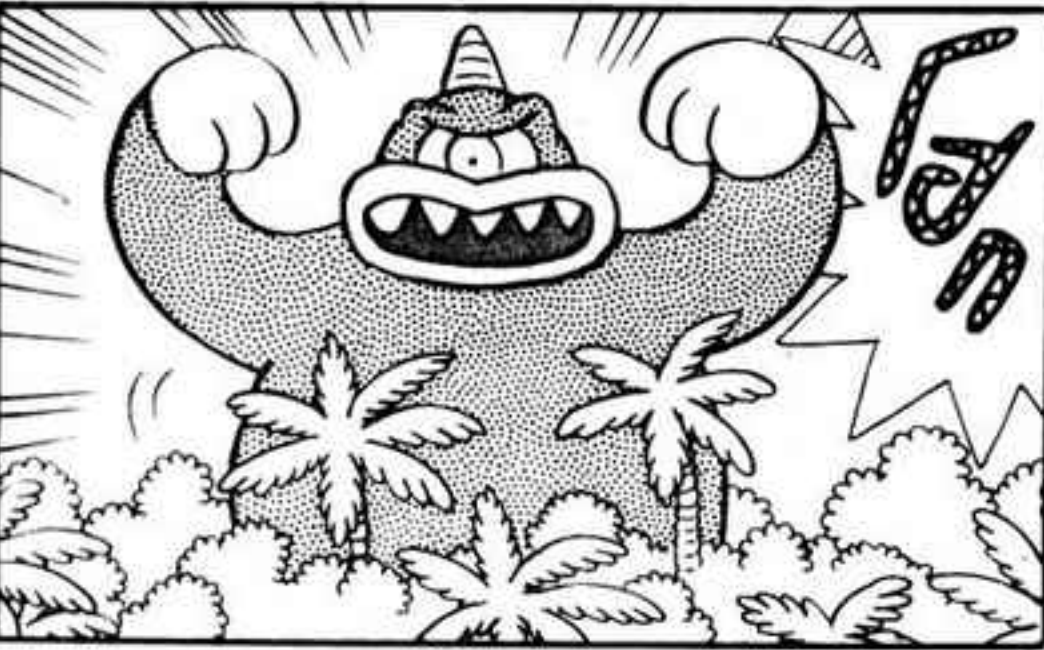

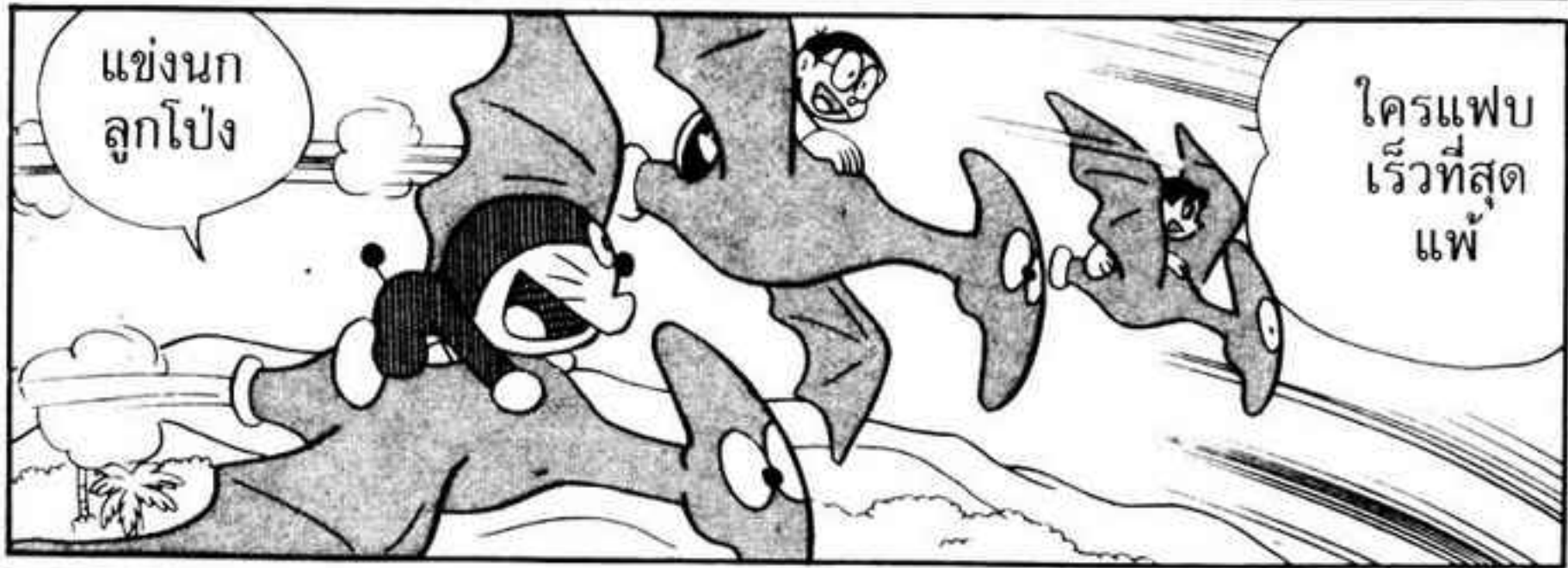

สัตว์
ประหลาด
เป็นลูกโป่ง

อย่างนี้มากี่ตัว
ก็ไม่เป็นไร

แข่งนก
ลูกโป่ง

ใครแพบ
เร็วที่สุด
แพ้

กำจัดสัตว์
ประหลาดได้ตั้ง
30 ตัวนะ
ผจญภัยจาก

ฝั่งหนึ่งไปยังอีก
ฝั่งหนึ่งของดวงดาว
ด้วย

ไม่เคยสนุก
แบบนี้
มาก่อน
เลยจ่ะ

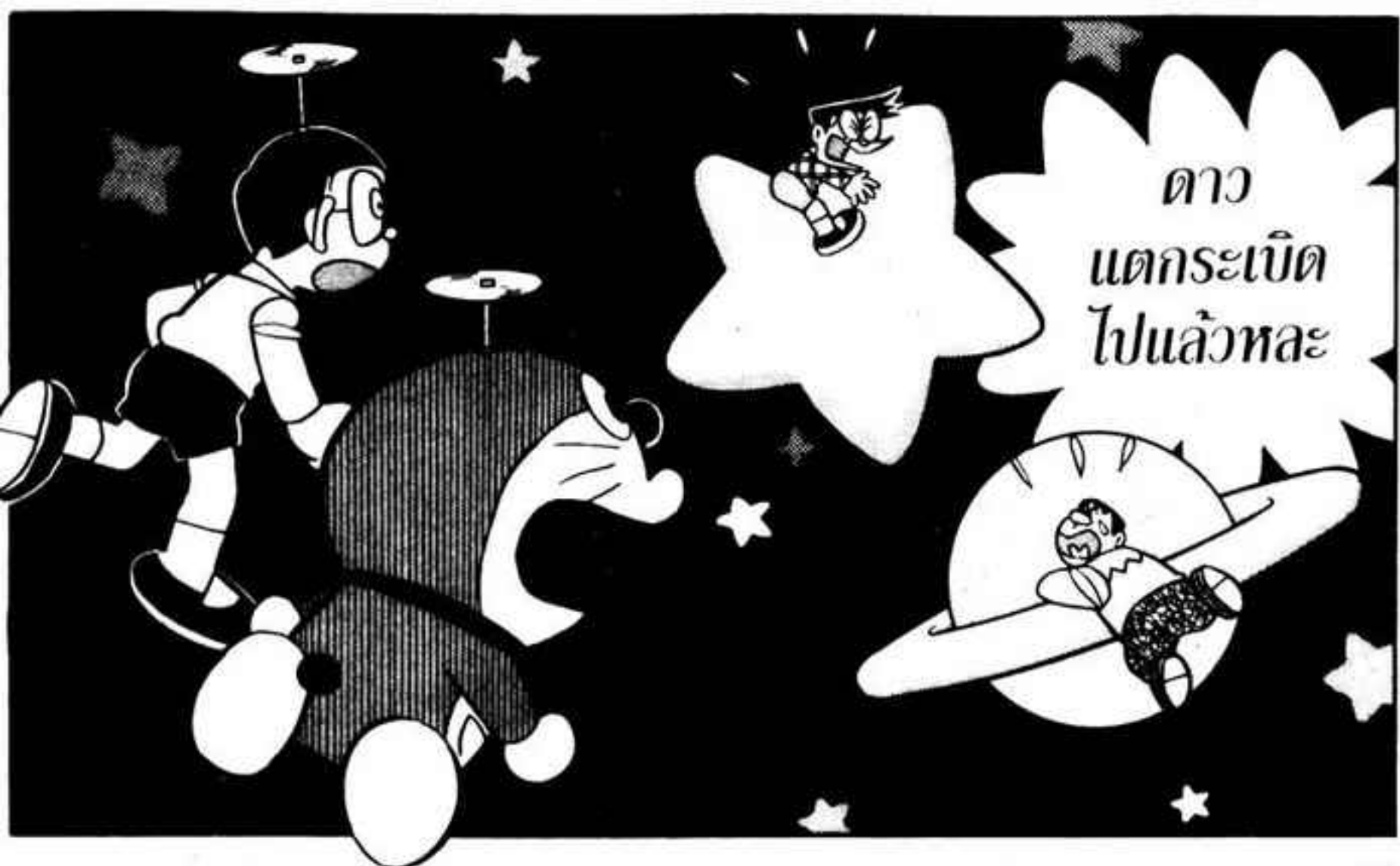
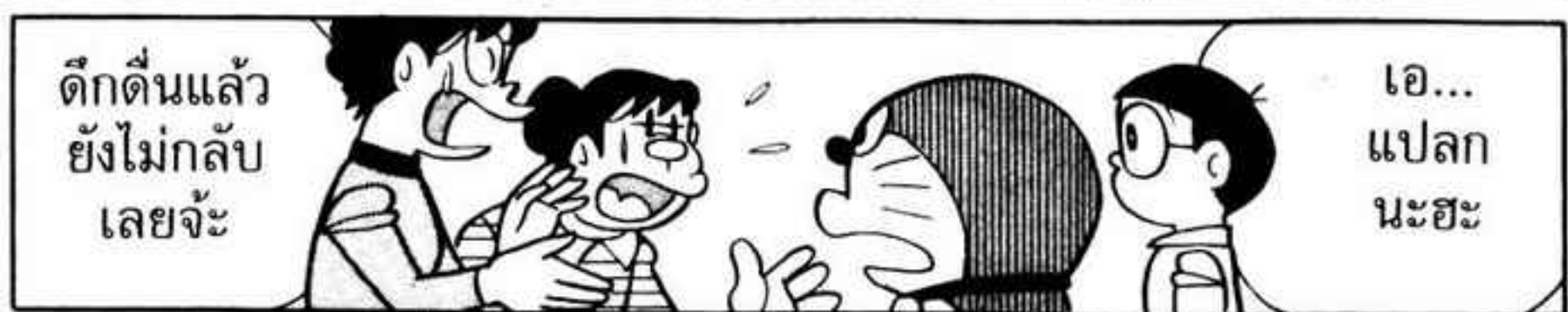
โนบิตะคุง...ตะกี้
ขอโทษนะที่ไม่ให้นาย
เล่นด้วย

ฉันยอมรับผิดชอบแล้ว
ให้พวกฉันยิ้มเล่น
เกมผจญภัย
อวกาศบ้างนะ

แท๊งค์
ก็ว๊ว

เลิกเป็นขี้มอด

ขอโทษที่หัวเราะ

อย่าให้พลังความแค้นเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ พยายามเก็บความแค้น กลายเป็นคนยิ่งใหญ่ในวันแล้วก็ตลกใจแอนท์ลี แต่ก็มีวิธีที่จะทำให้นายเป็นผู้โดยไม่ต้องตาย...

ให้ฉันยิ้มหน่อยสิ

ไม่งั้นฉันจะแค้นนายไปชั่วชีวิตเลยรู้มั๊ย

“ยาปีศาจ”

ยาปีศาจ

พอกินยานี้ แล้วนอน วิญญาณจะถูกถอดออกมา เป็นผีได้ชั่วคราว

คร้อก ...

คร้อก ...

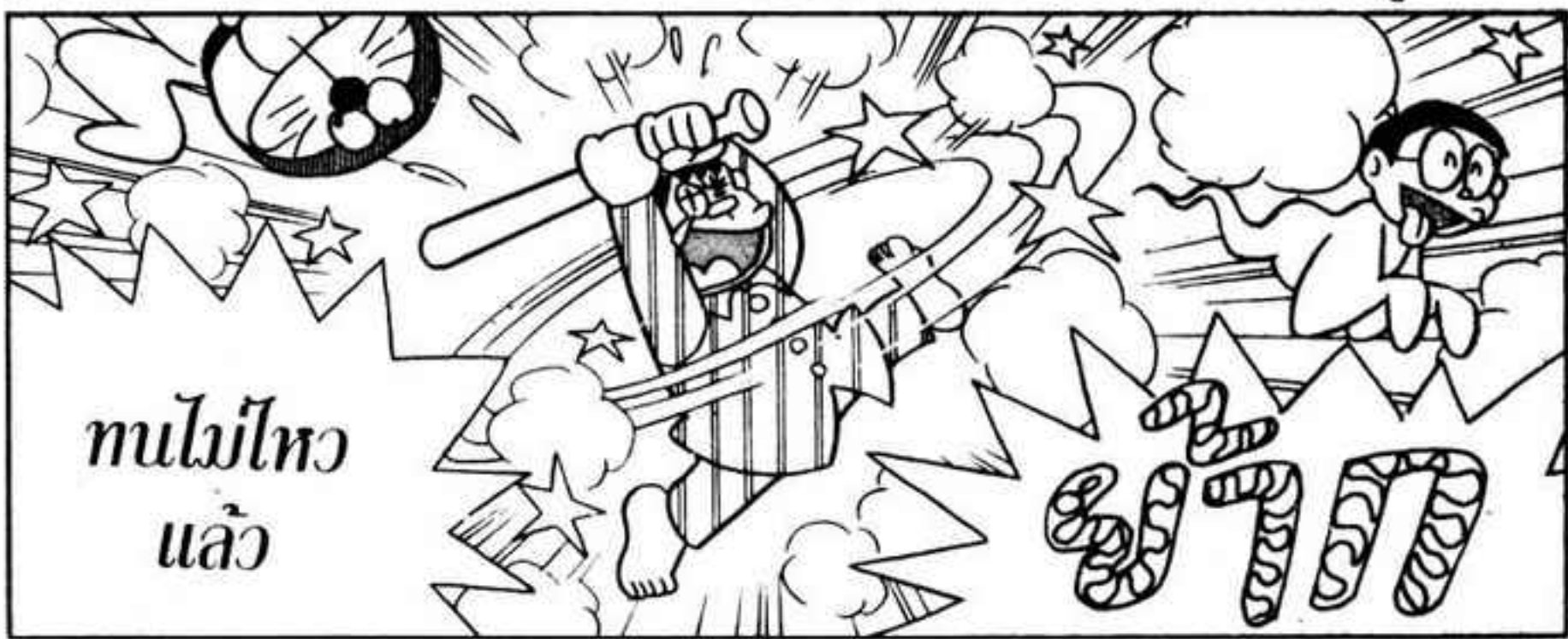

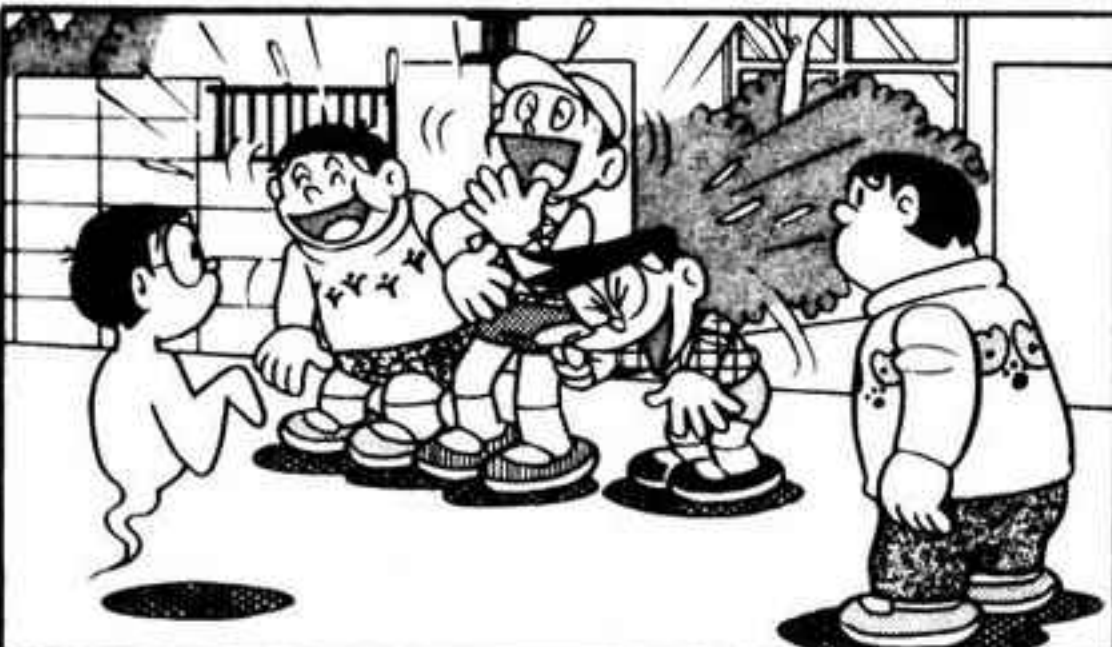

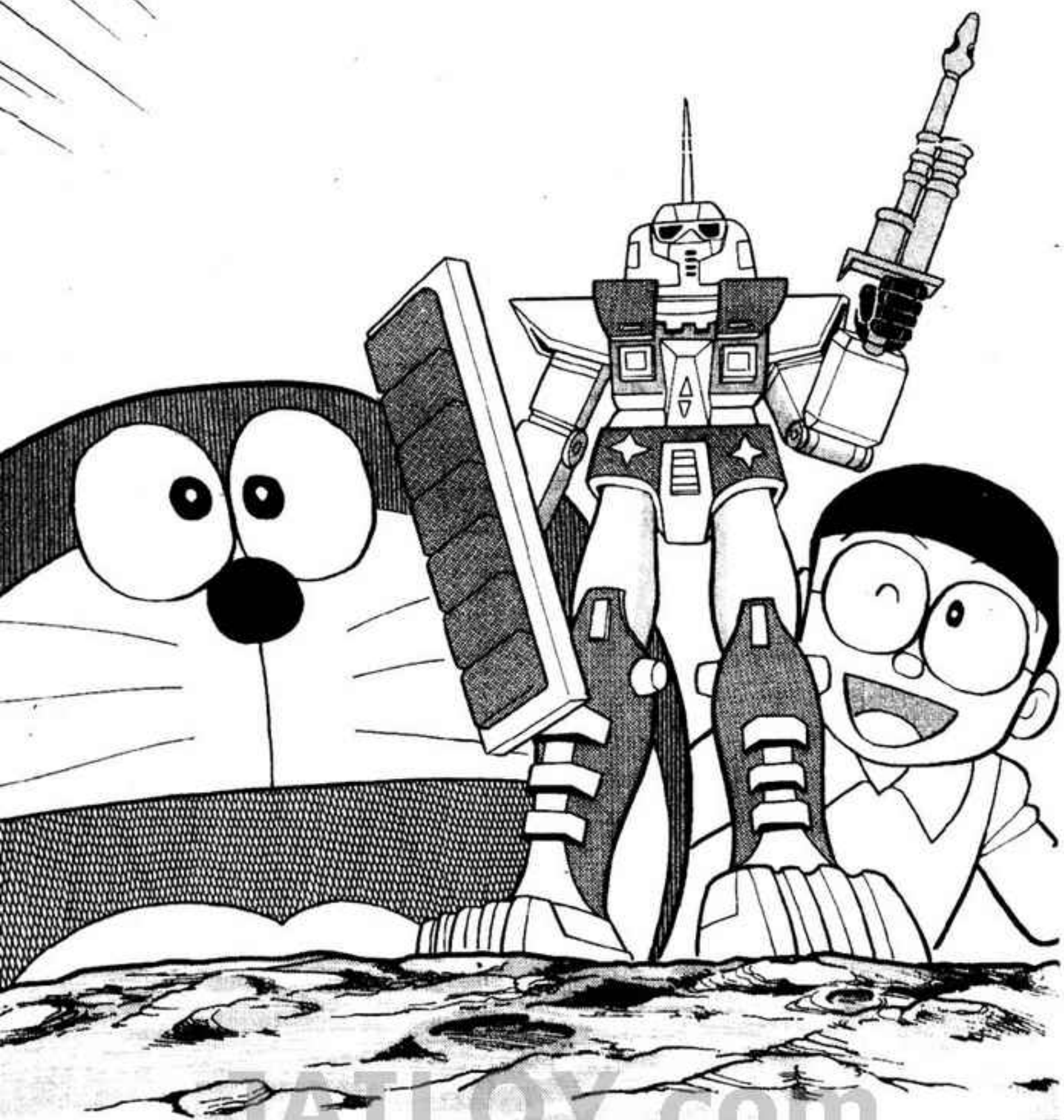

หุ่นจำลองหิ้งกันหยุด

โนบิตะ
จอมตื่นสาย
นั่น

ออกไปไหน
ตั้งแต่เช้า
ของเขา

รู้ว่าสำนักผีด
เรื่องซีเกียจที่
ทำเป็นกิจวัตร

สงสัย
จะออก
จ็อกกิ้ง

อ้าว
?

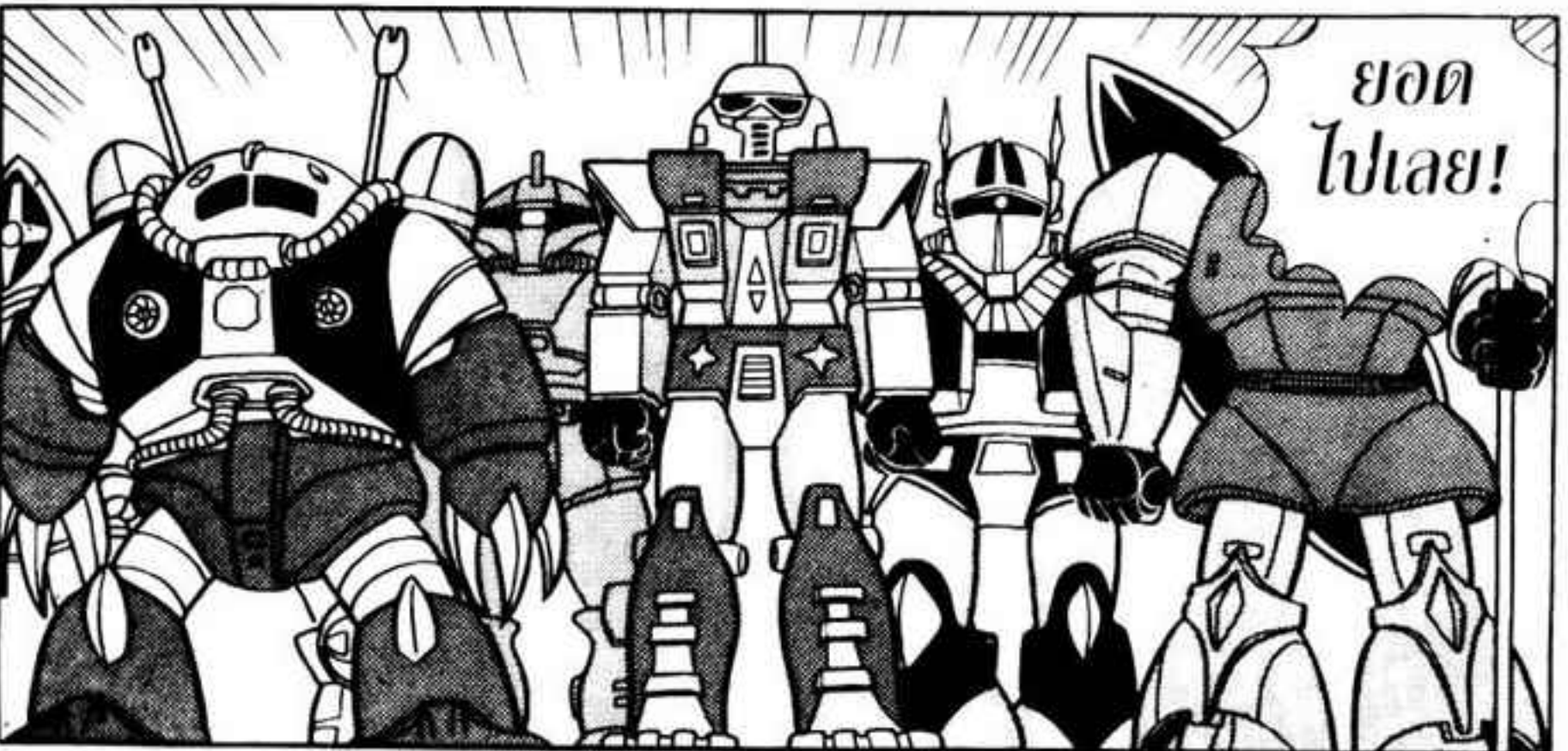
ทำทางลัดหวัง
กลับมาแล้ว

เข้าแถวรอ
ตลอดแต่ดัน
ขาดหน้าฉัน

โมเดลของ
บันดัม
วี...

ไปซื้อ
ของเล่น
เองหรือ

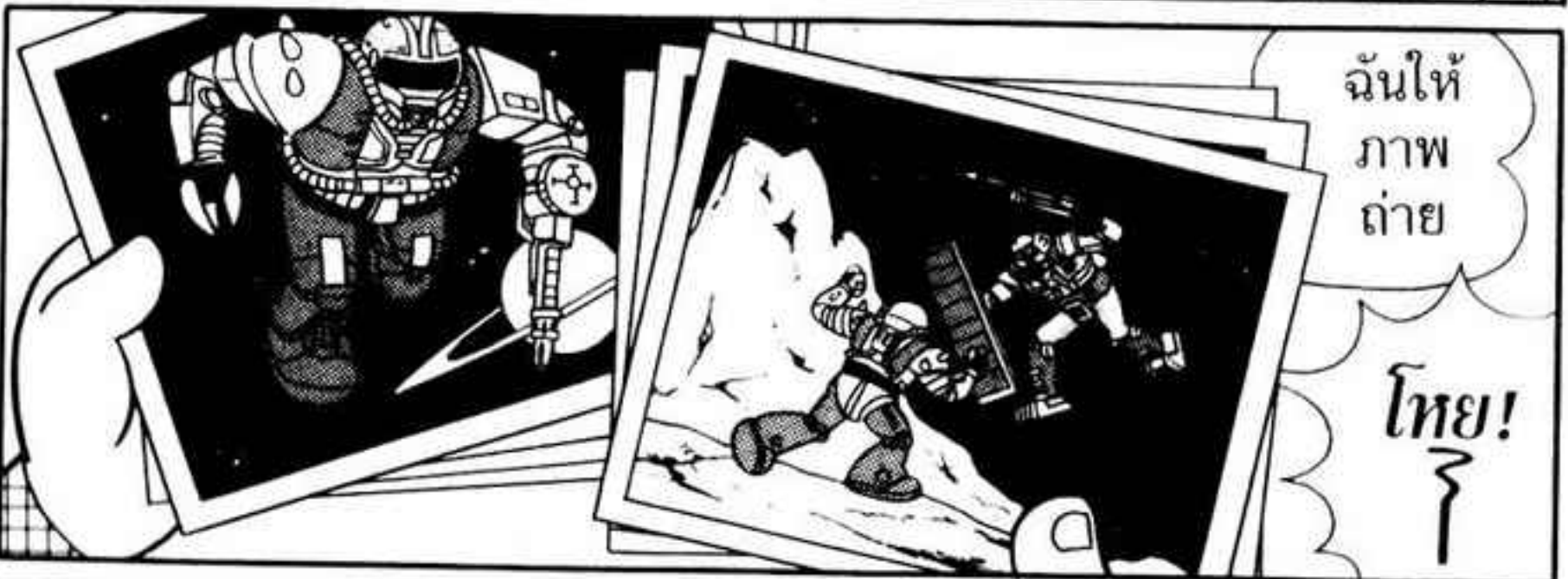

ฉันจะถ่ายภาพ ดีโอราม่าที่นี่ ด้วยหละ

โอ้โห!

ฉันให้ ภาพ ถ่าย

โหย!

วัตถุประสงค์ของฉันก็คือ สะสมกันเต็มทั้งหมด 36 แบบตัดแปลง หลากา ทำ

ยอด มาก!

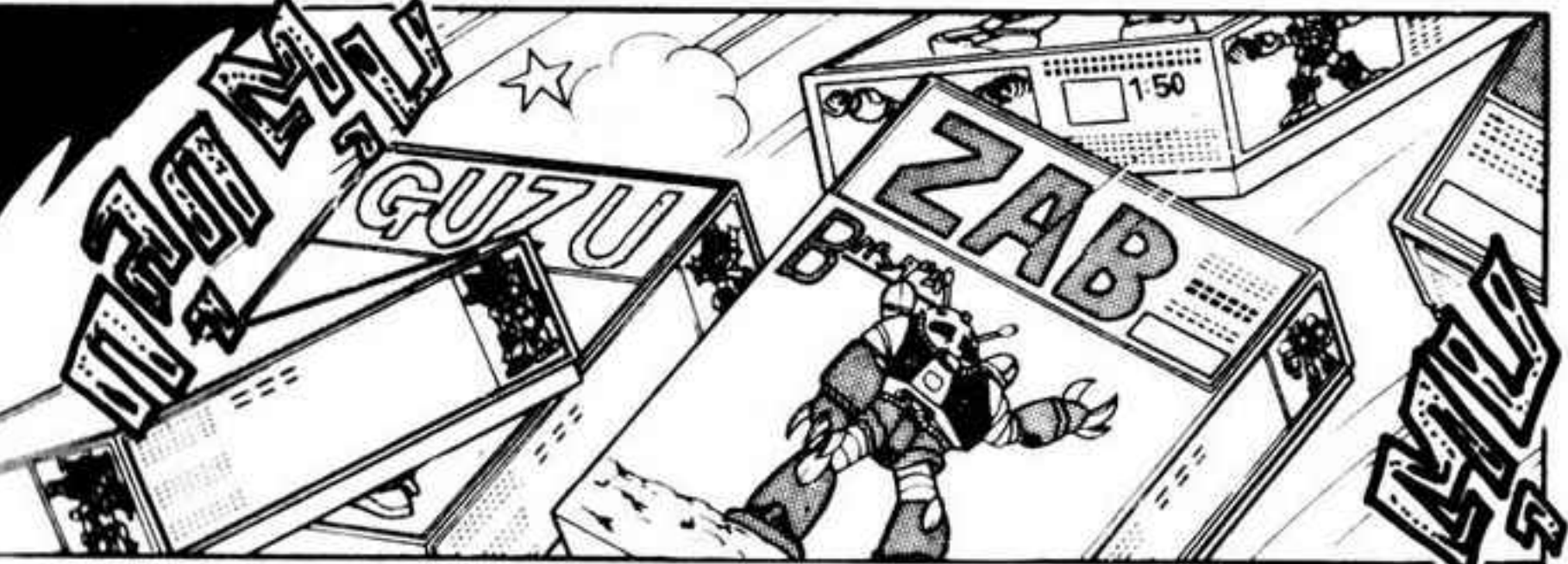
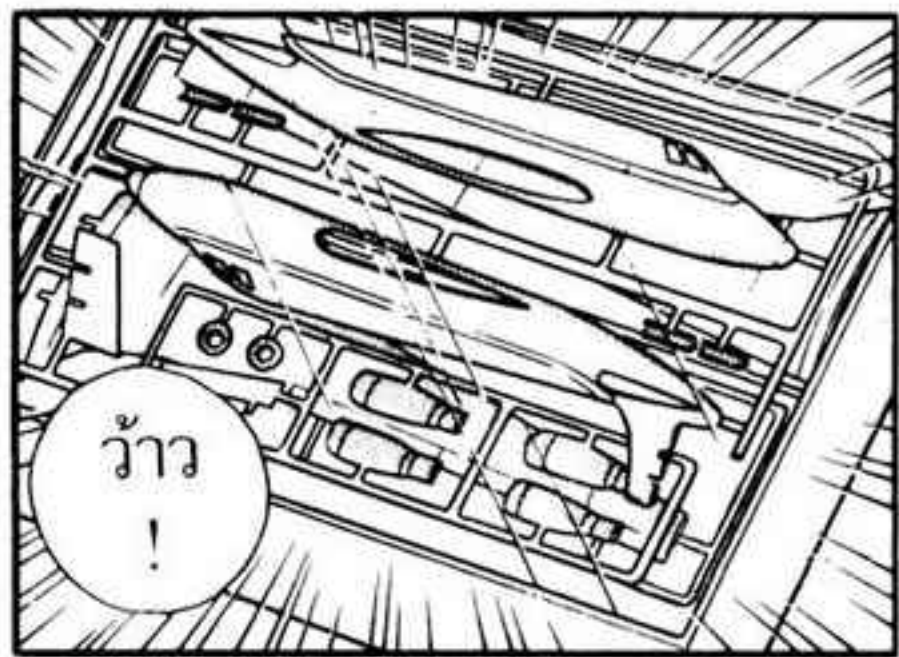
ดีแล้ว ฉันก็จะ ช่วยด้วย

พวกเราเอาส่วน ของเรา 2 คน มารวมกันเลย...

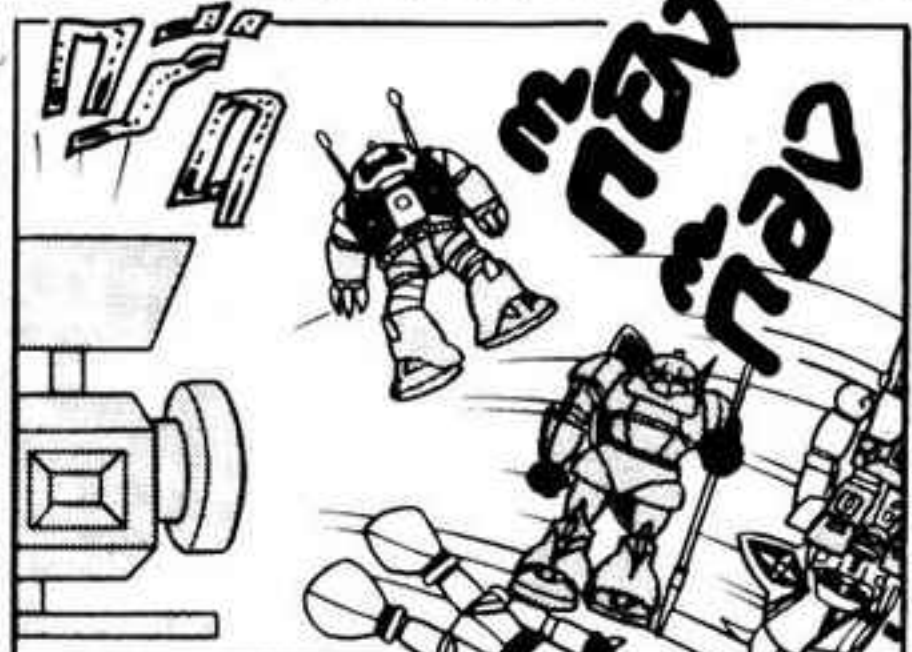
* รวมแบบชุด ดีโอราม่า (Diorama) ภาพสามมิติที่เกิดจากภาพถ่ายหรือวัตถุบนพื้นที่ได้ตกแต่งข้างหลัง (สามารถทำแบบสองข้างในได้)

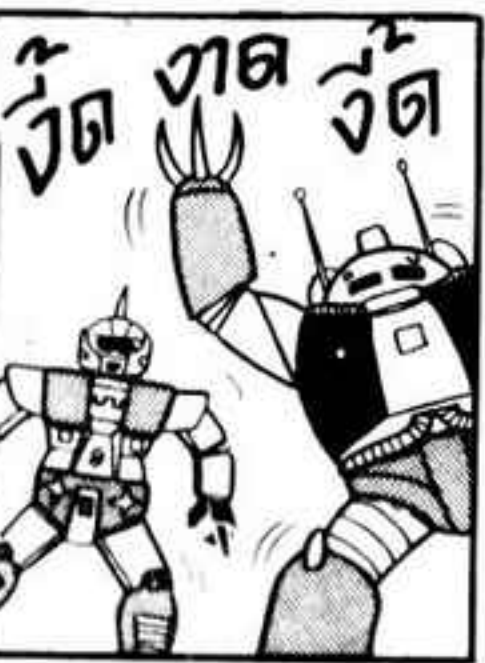
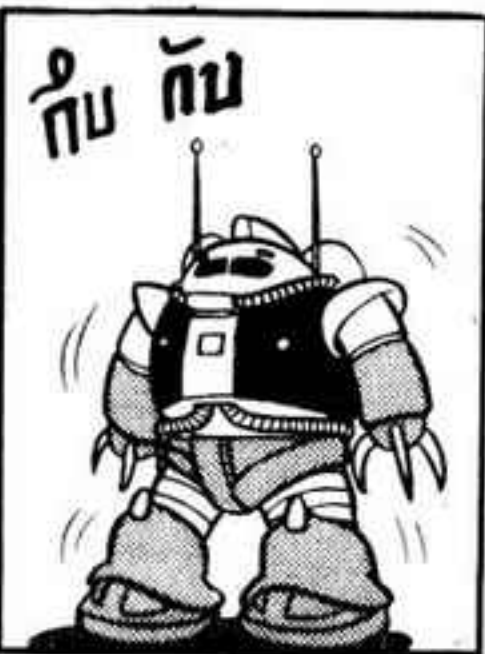
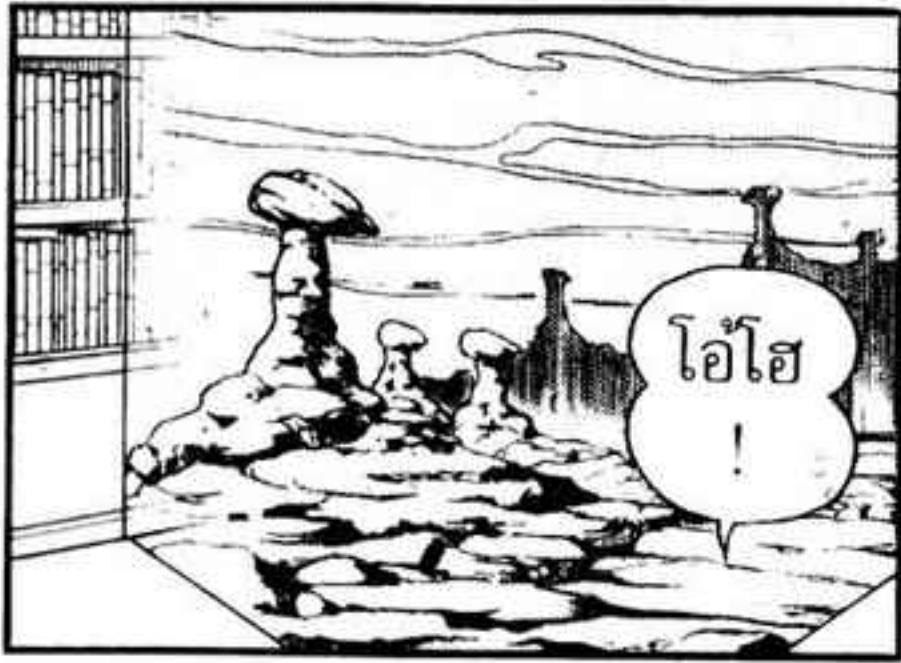

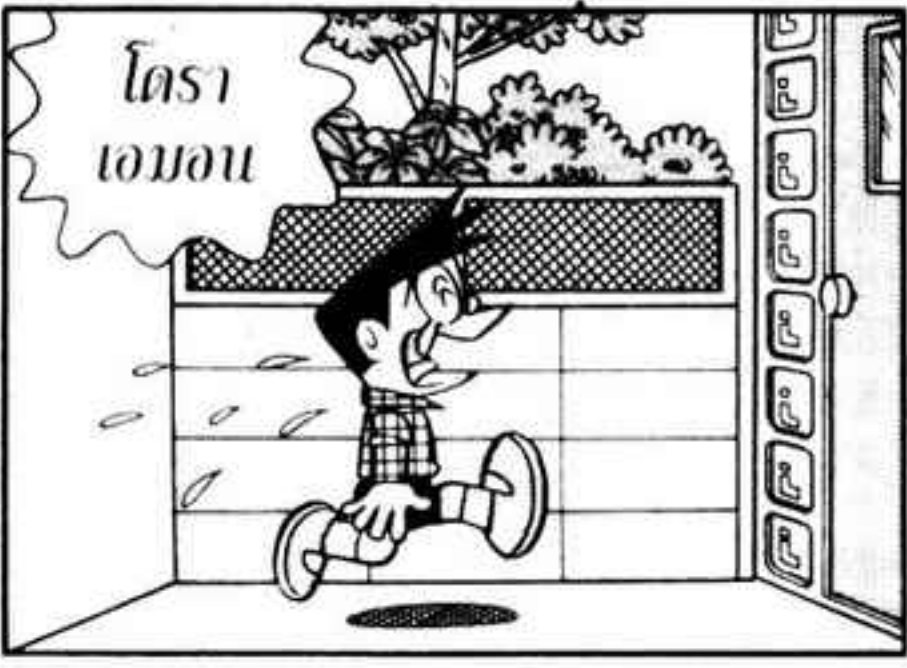

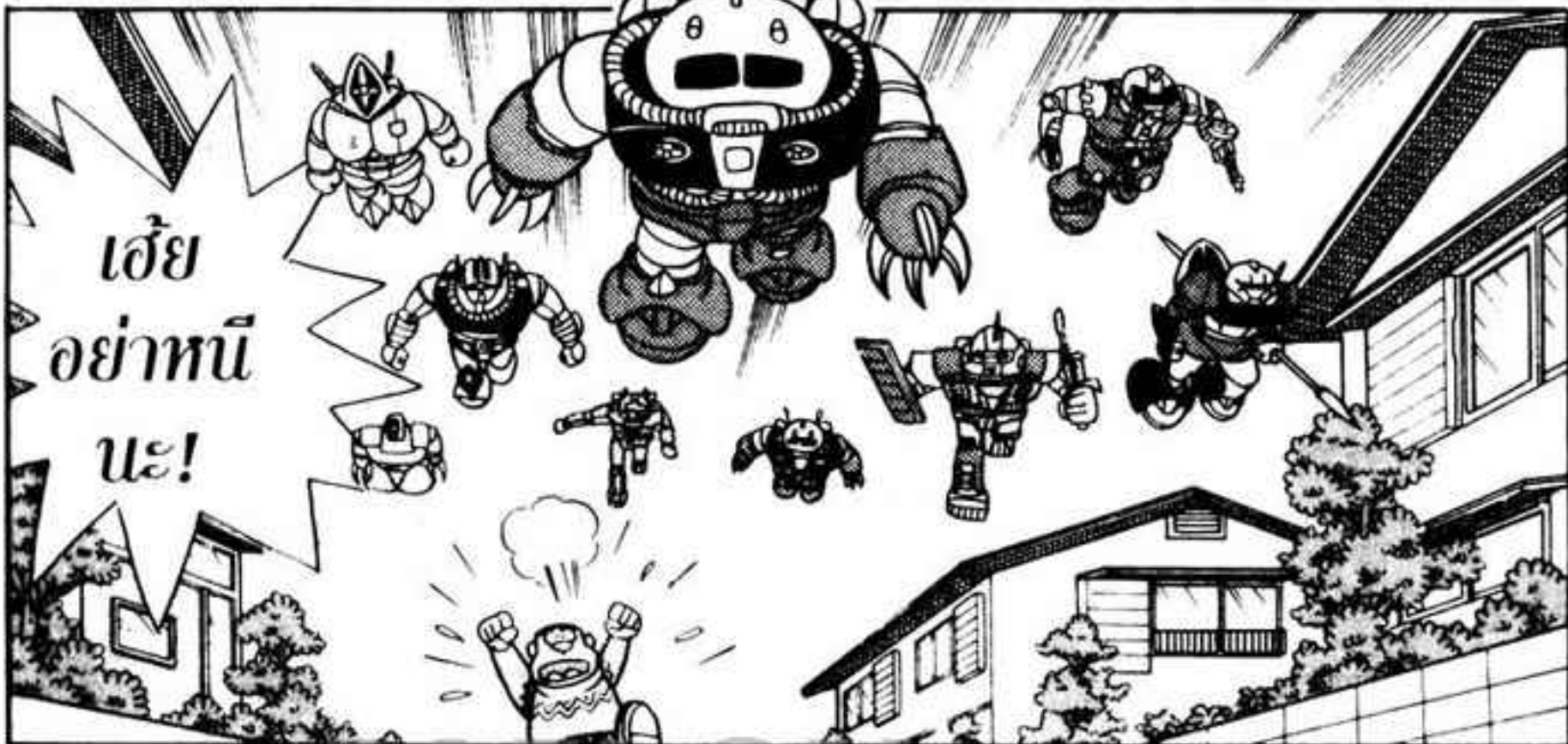
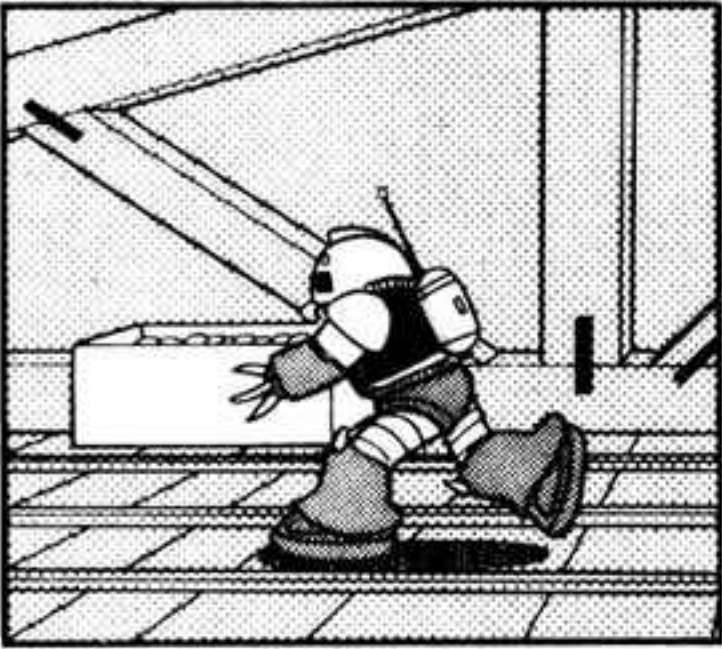

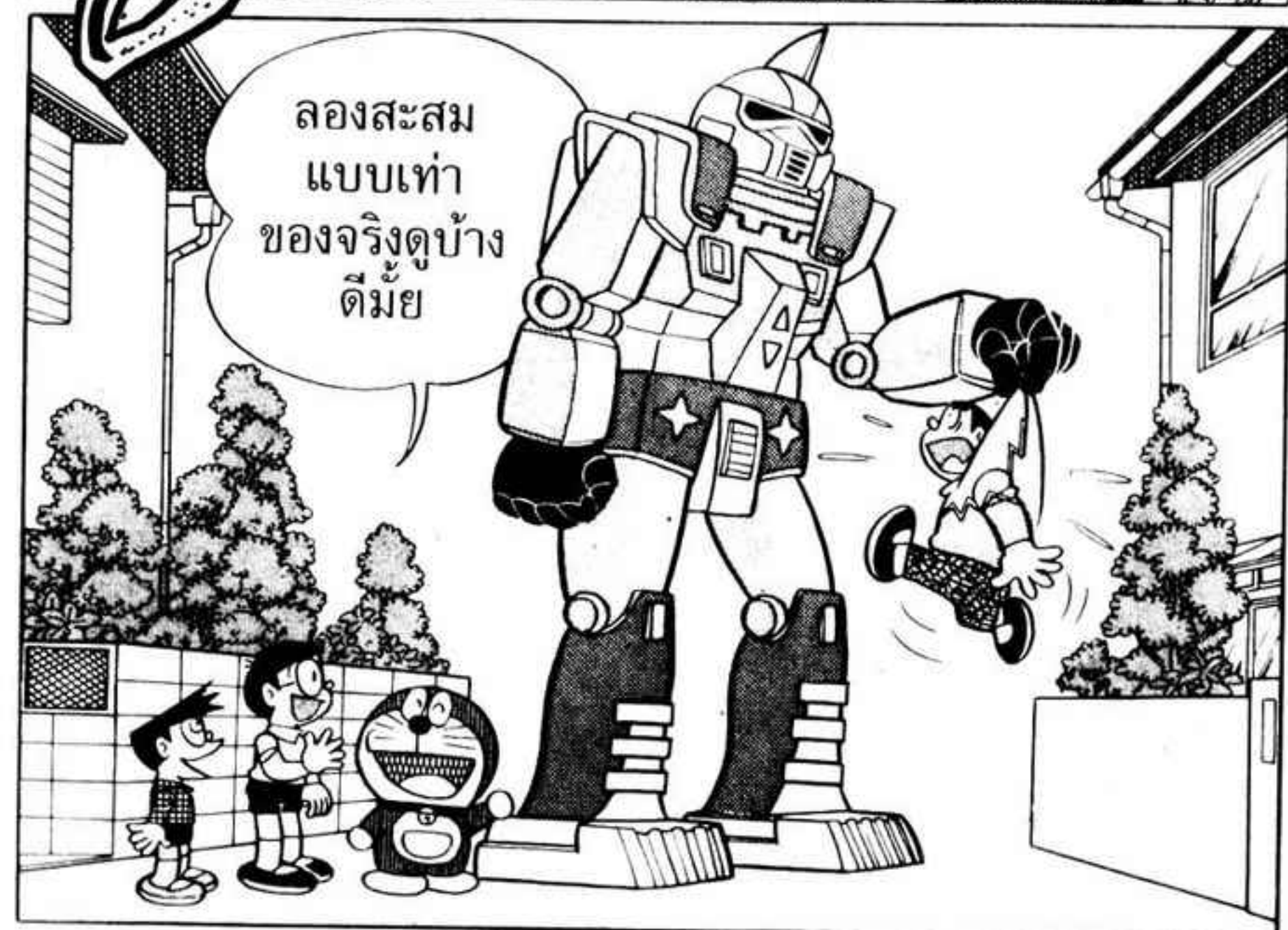
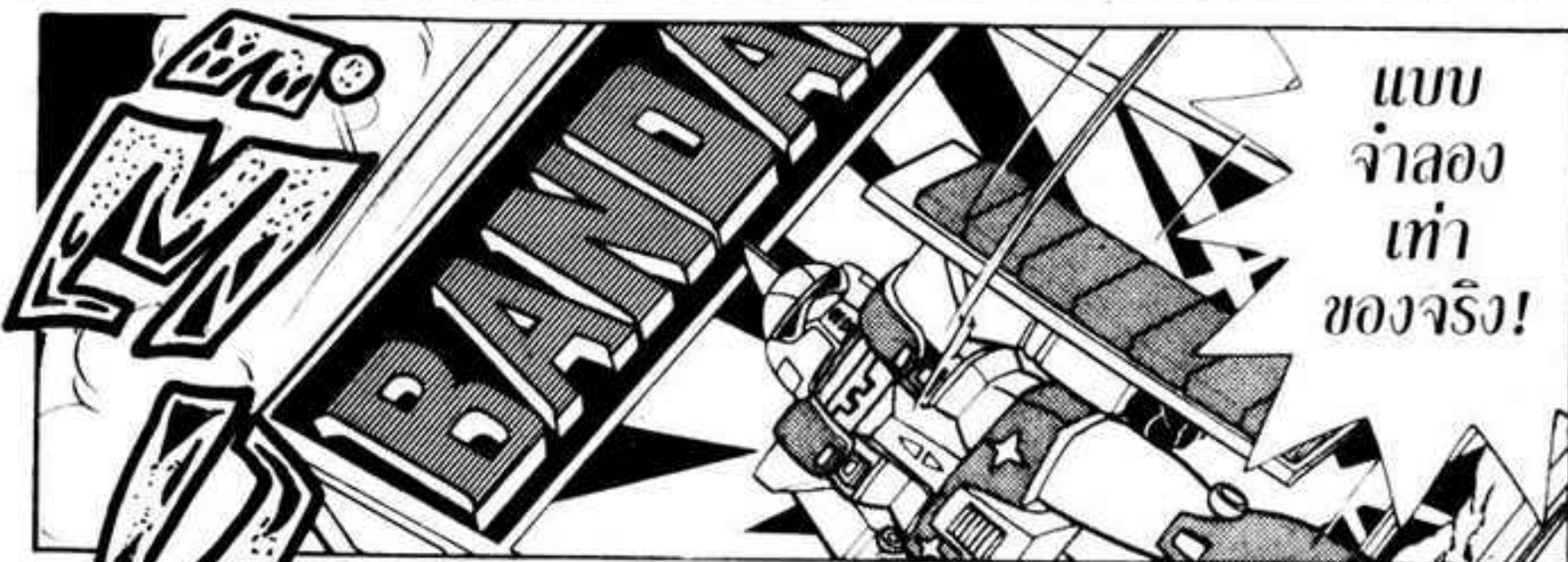

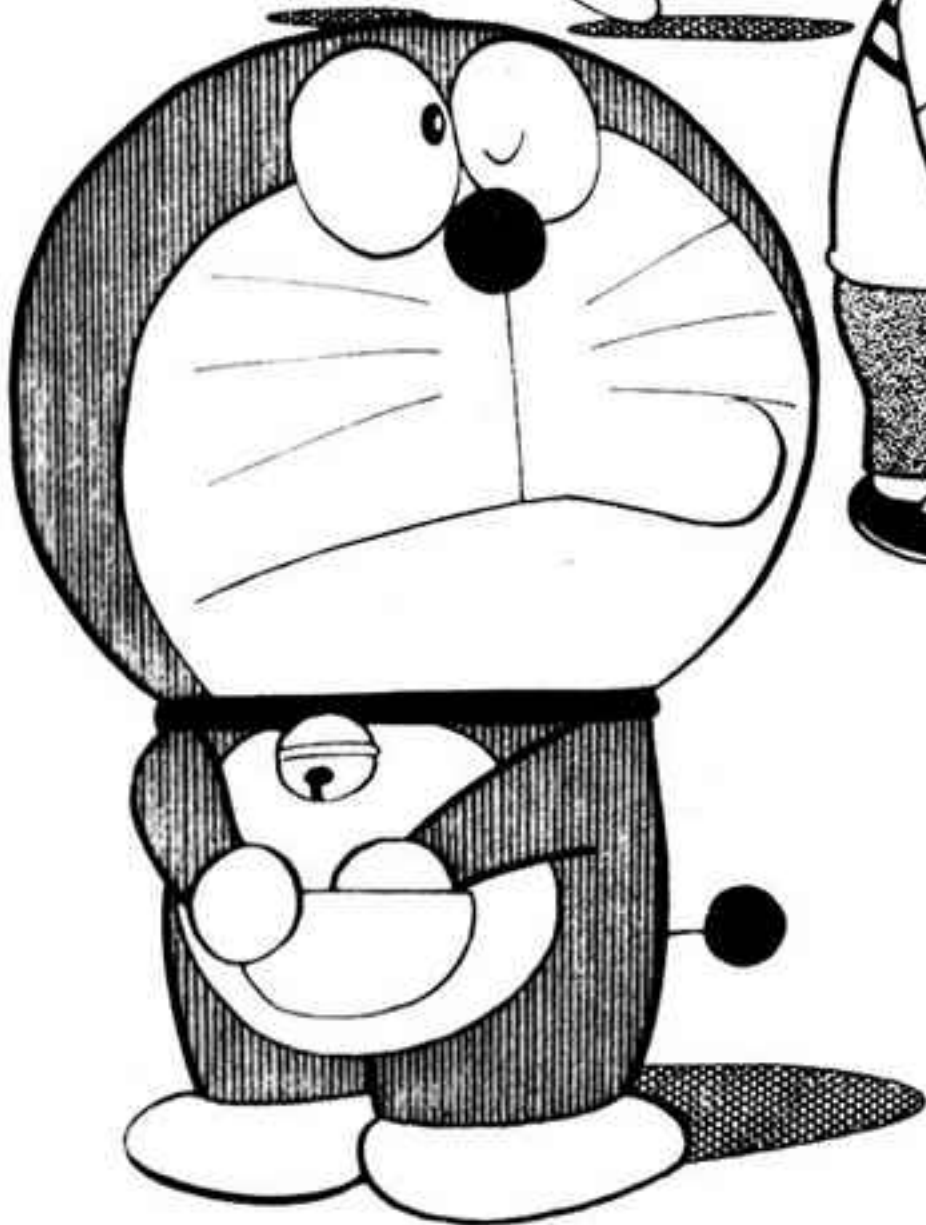

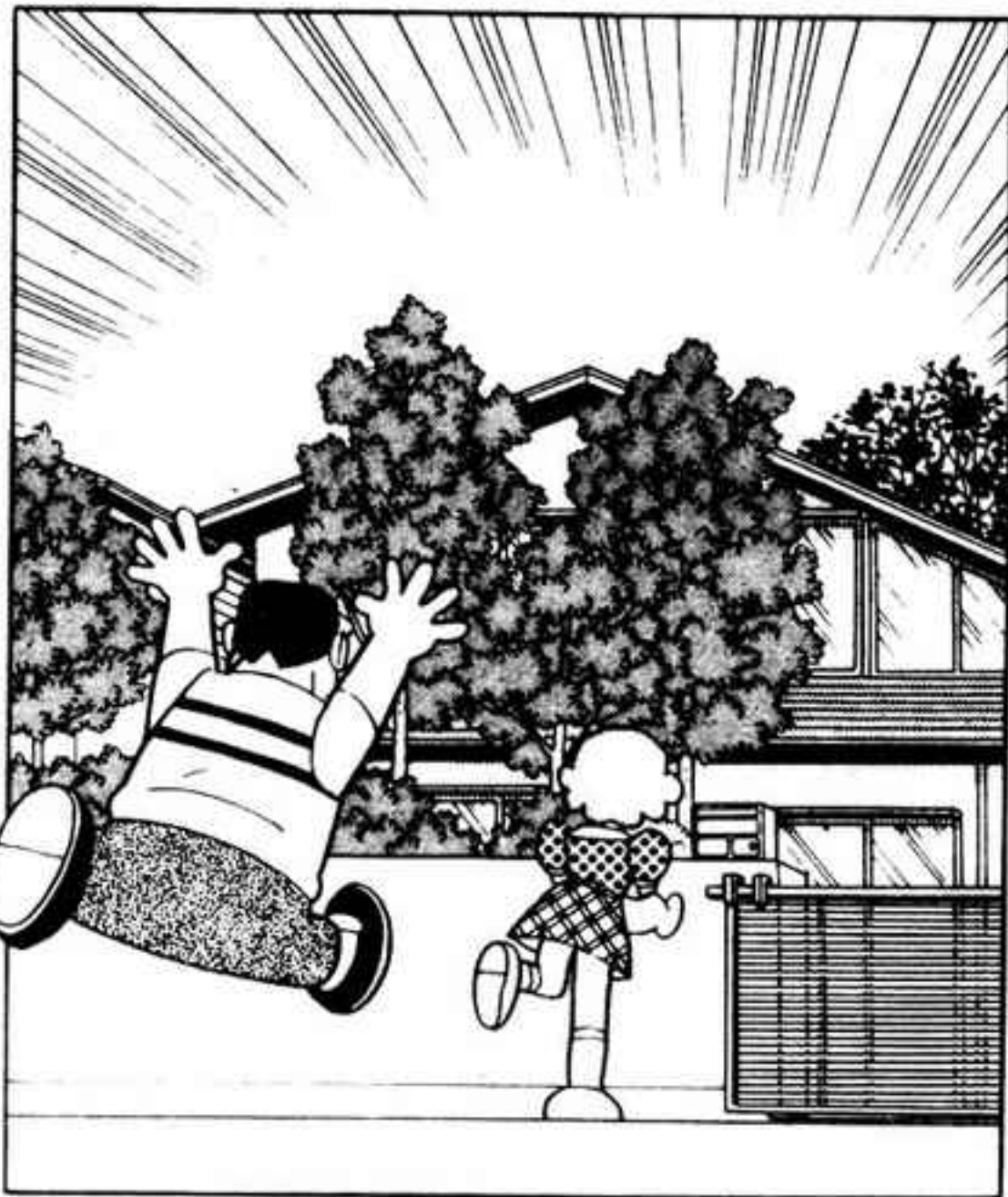

ใจเออนท์ซึน

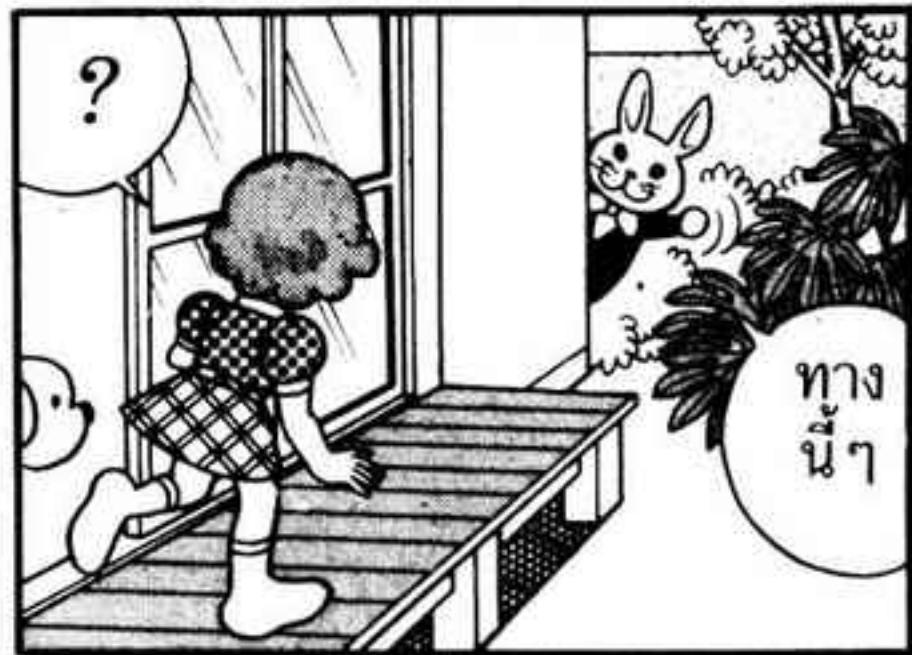

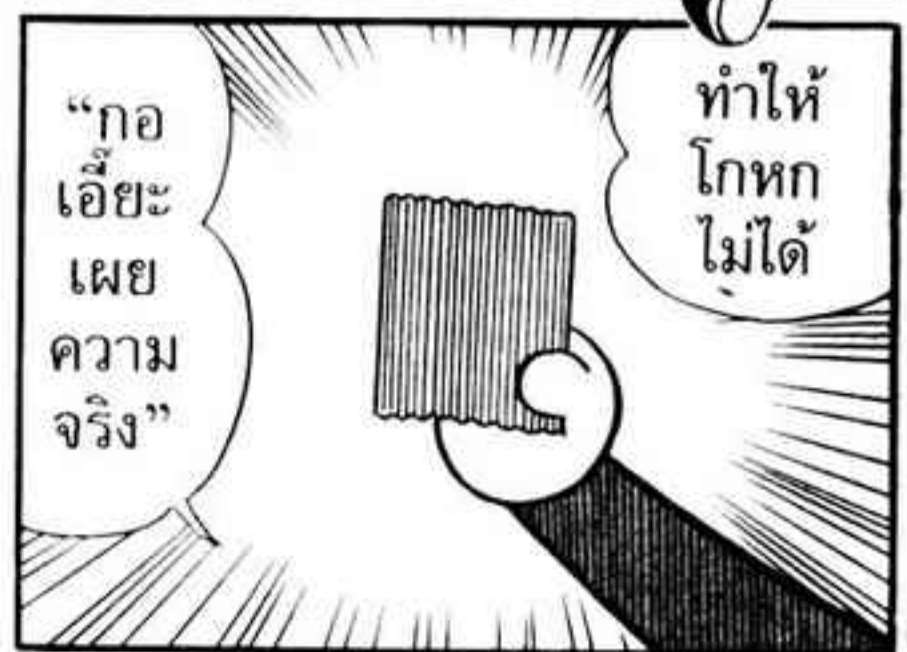

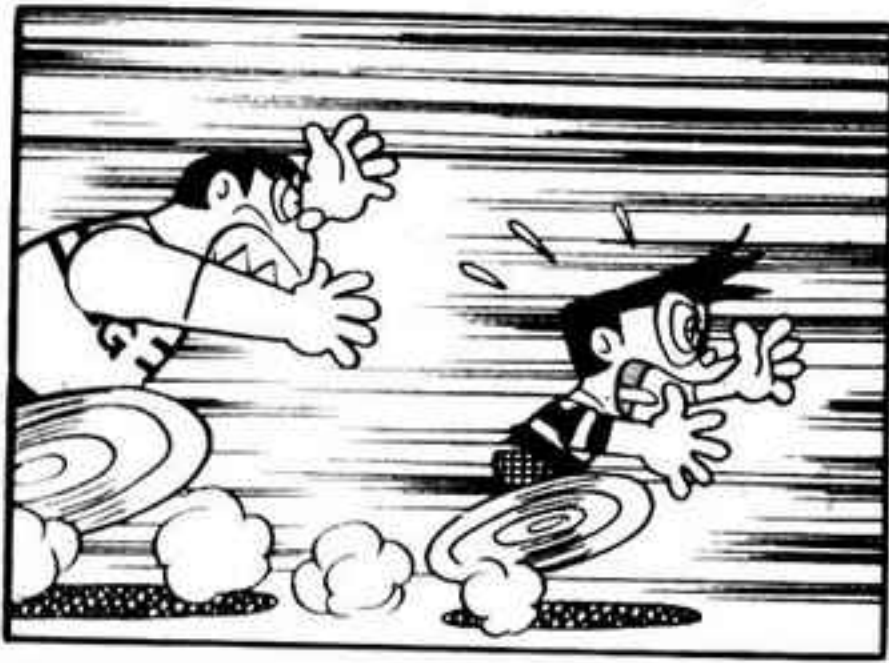

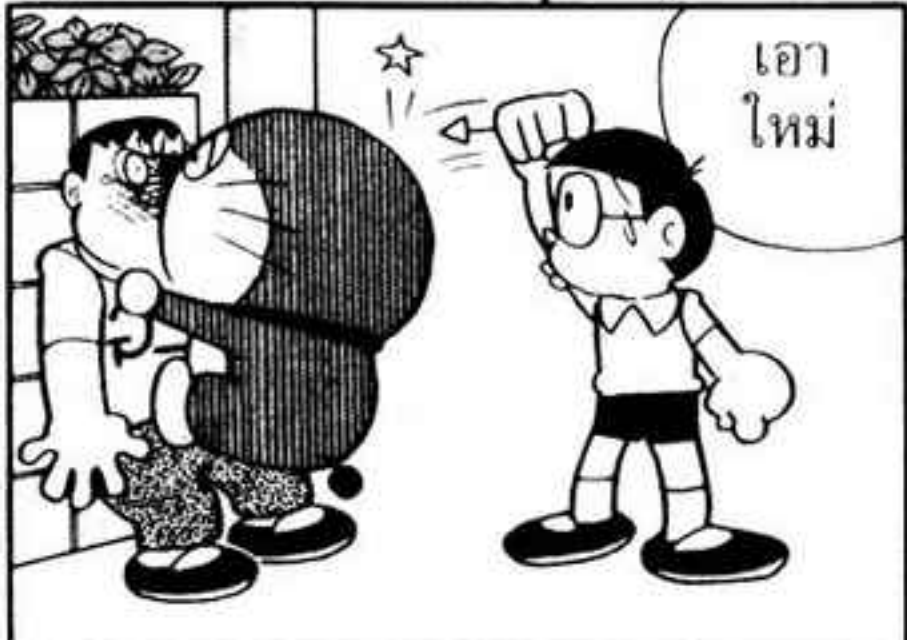

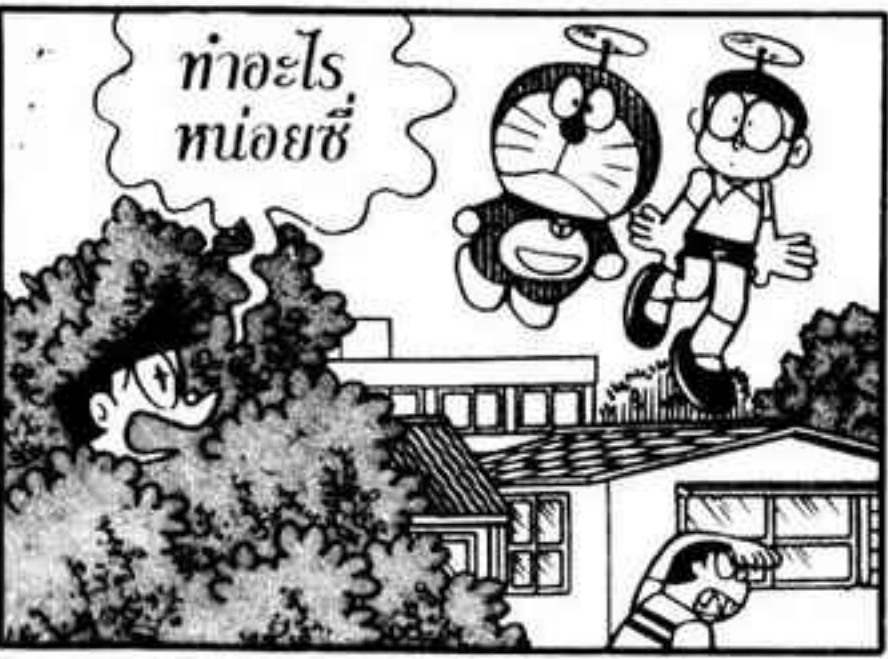

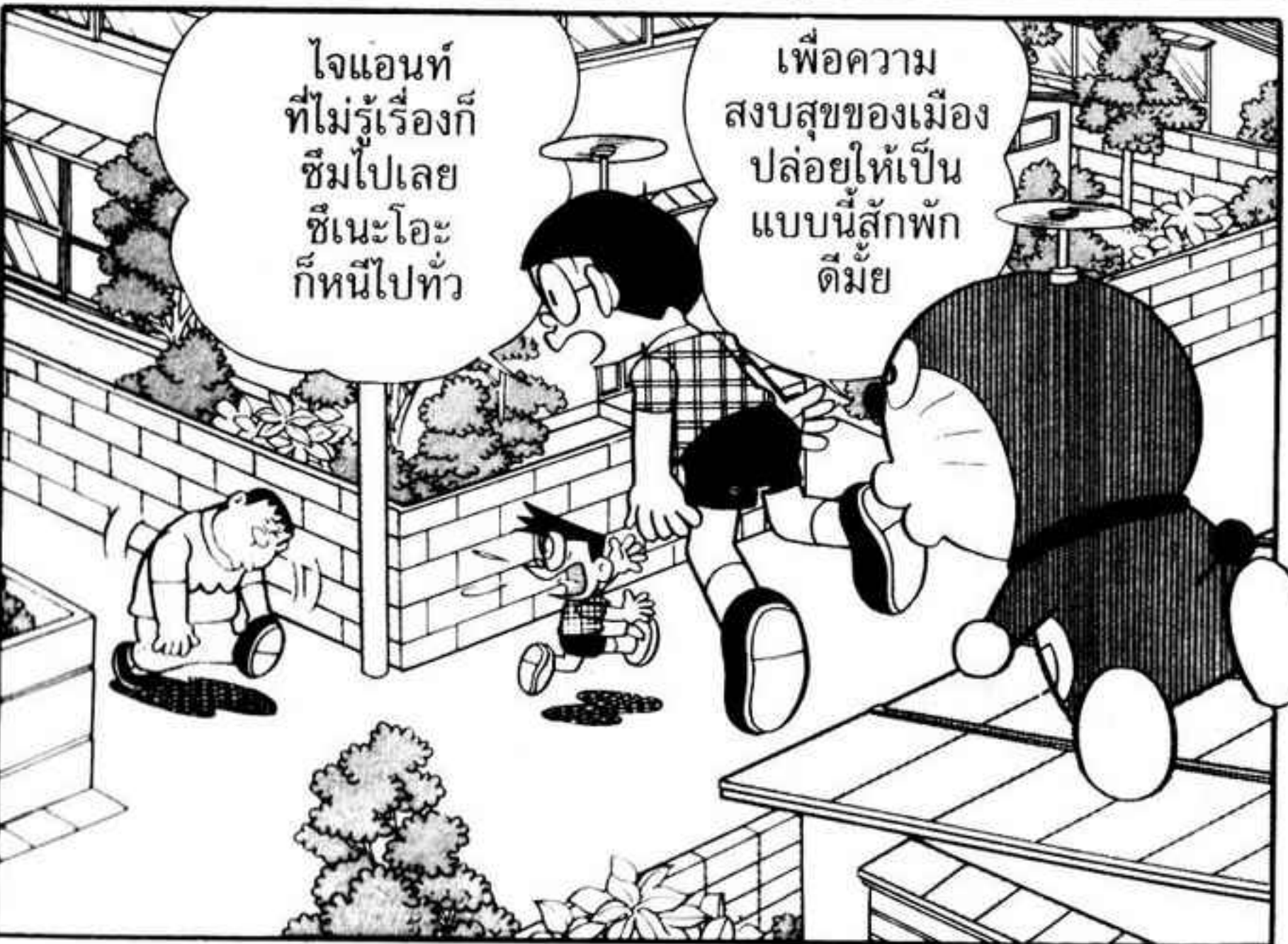

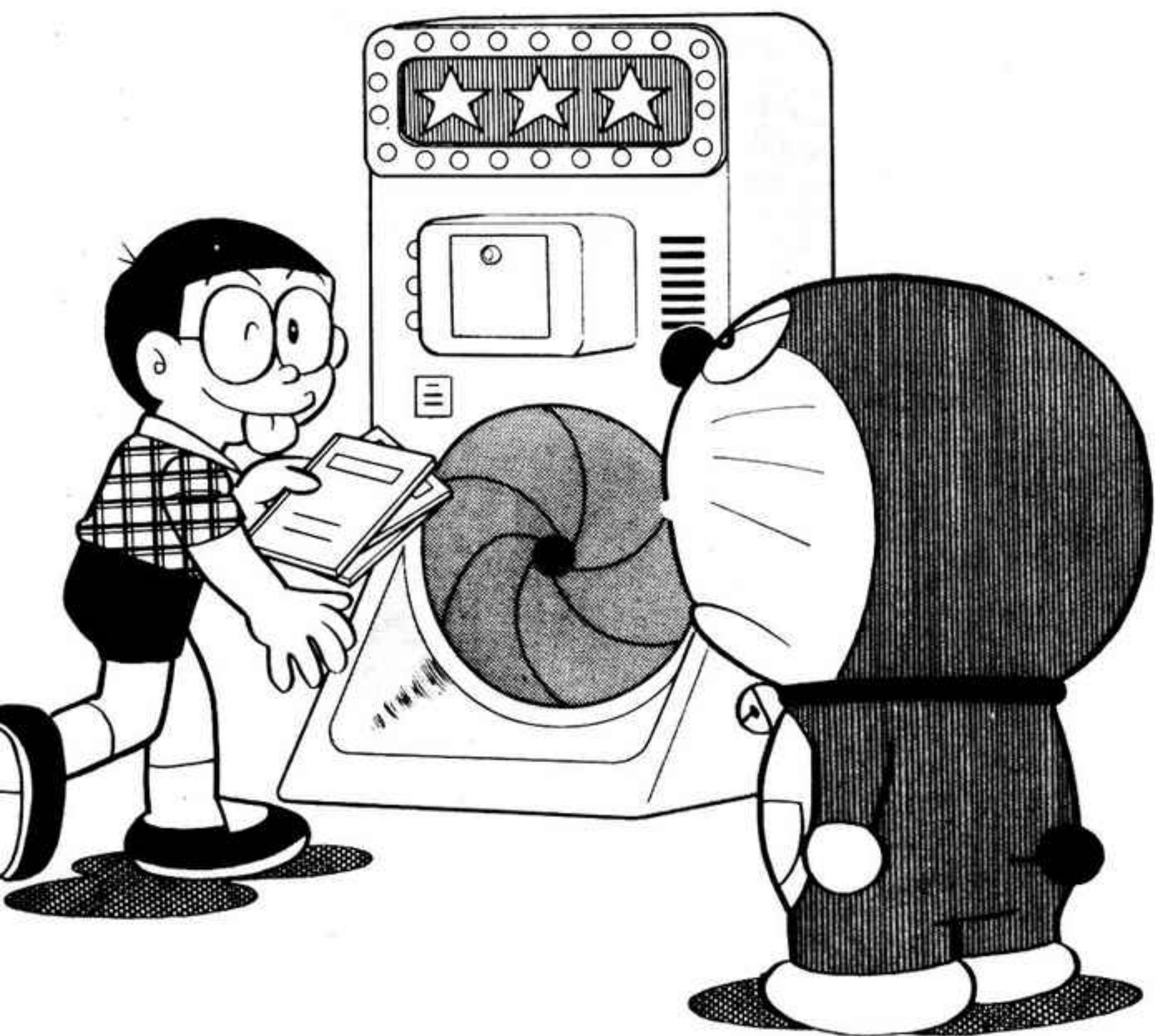

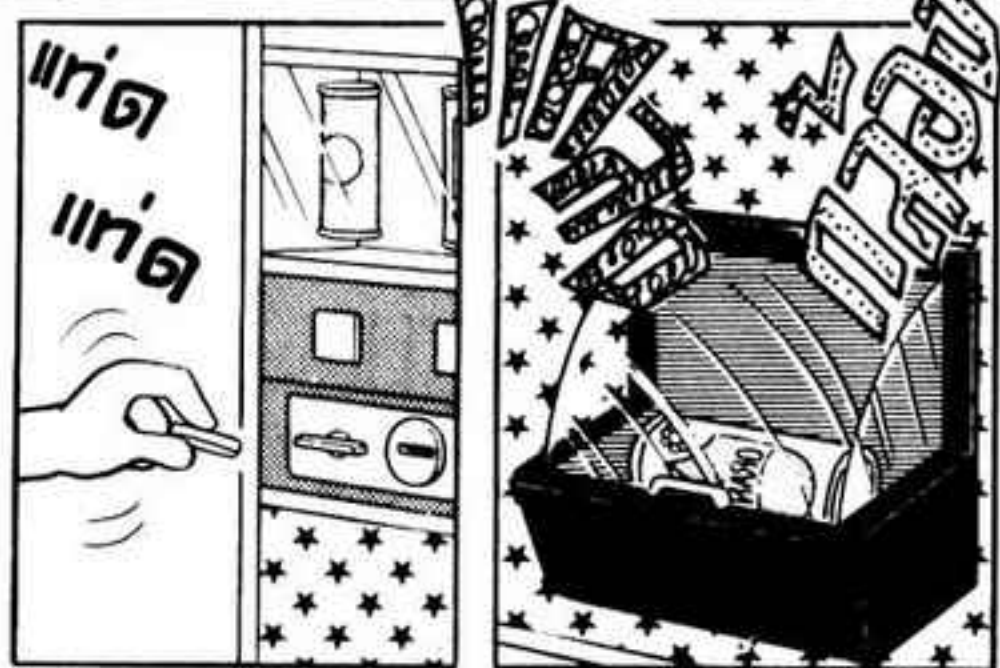
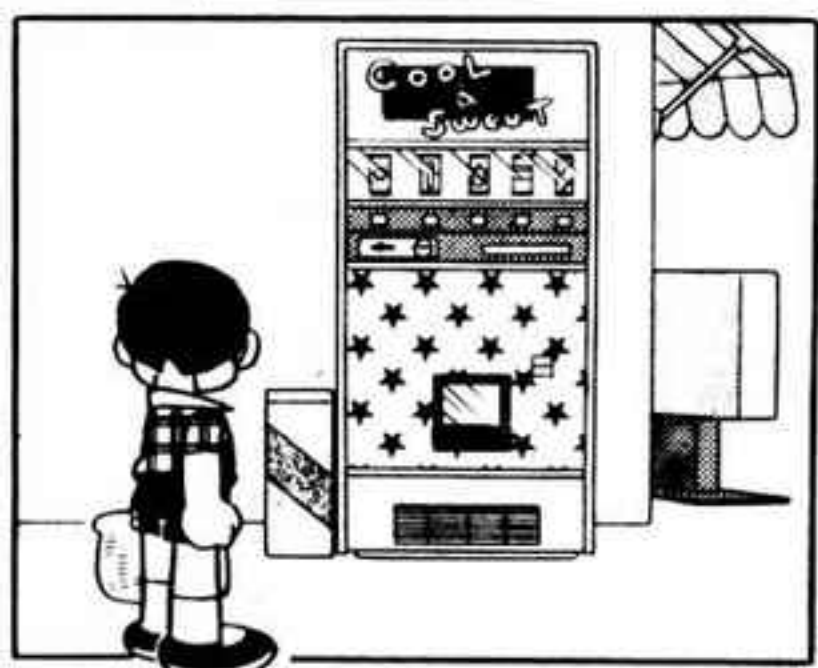
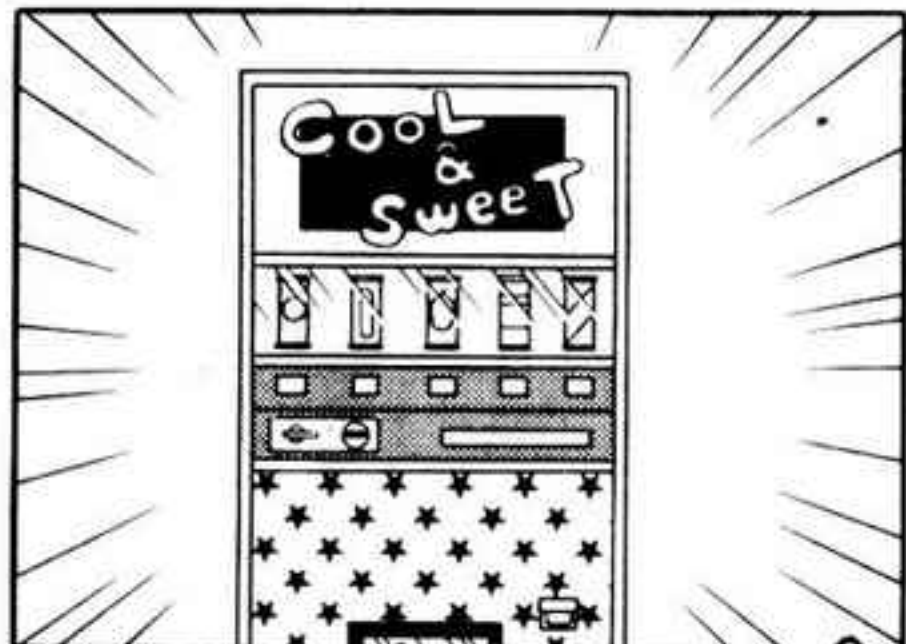

เครื่องรับซื้อของคืนอัตโนมัติ

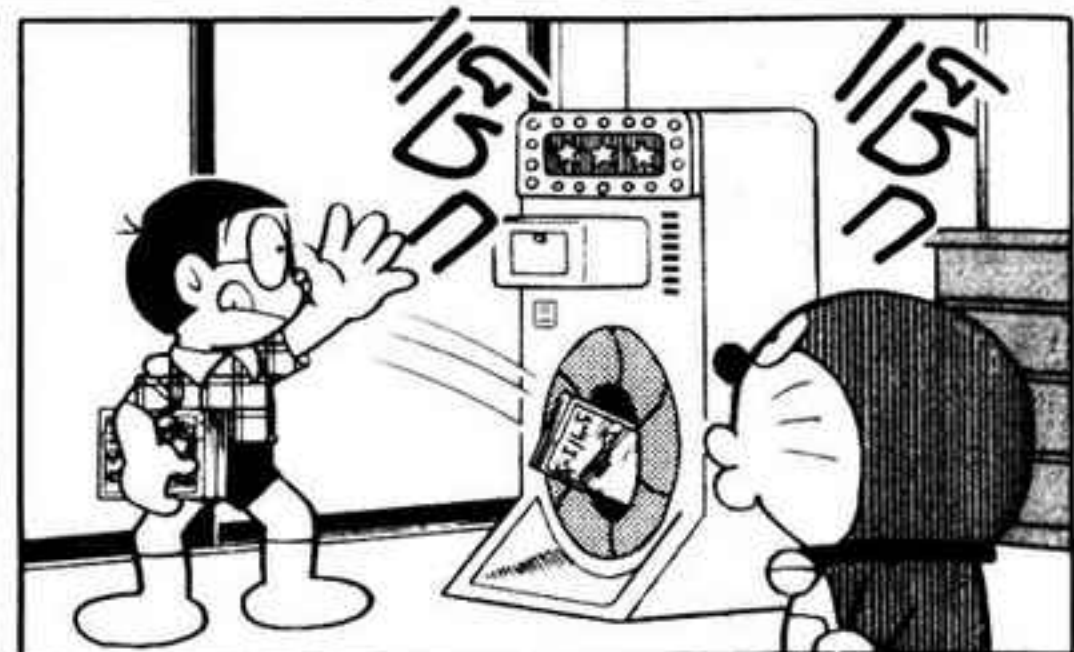

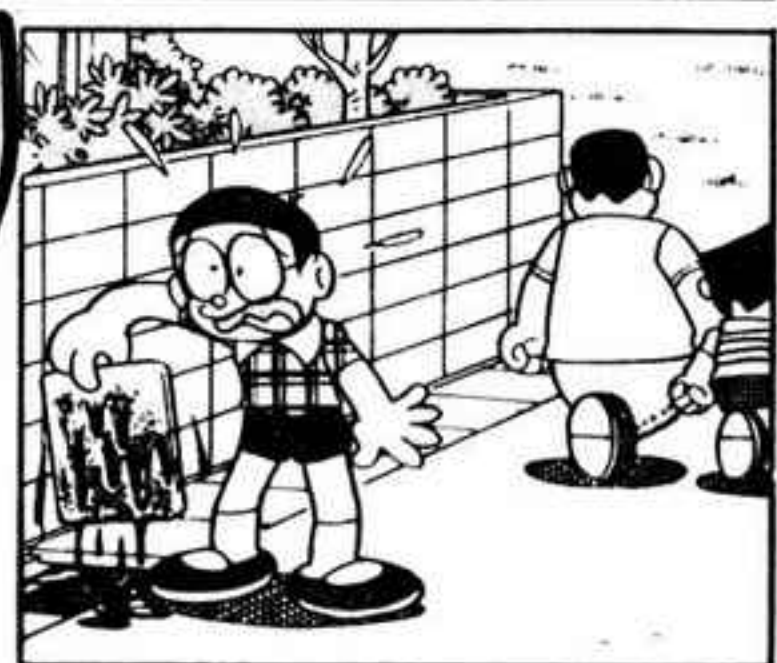

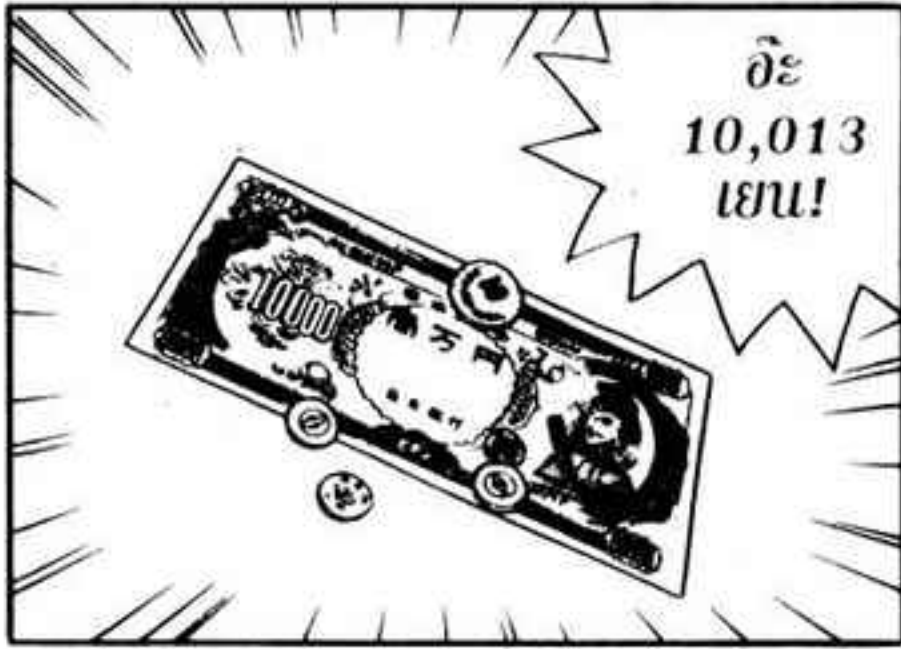

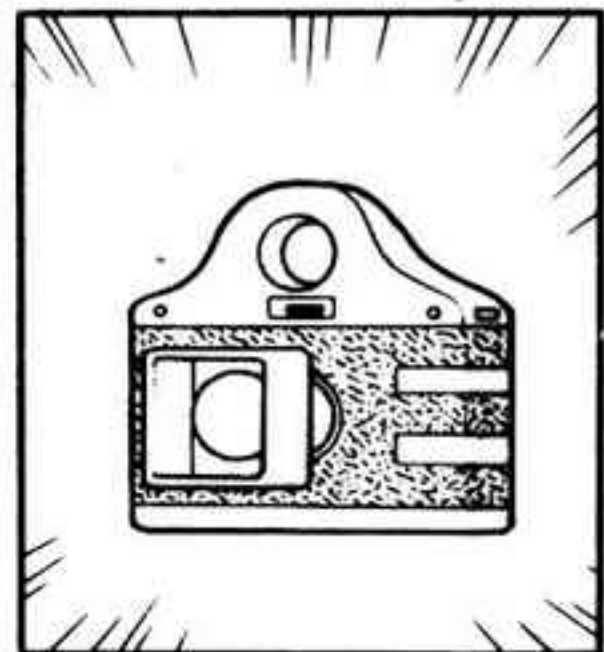
หนังสืออย่างนั้น
ทำไมขายได้ตั้ง
กว่าหมื่นเยนน้า...

แมกกกาซีน
ที่แอบซ่อนเงิน
หมื่นเยนเอาไว้
มันไปอยู่ที่ไหน
กันนะ...

ทำให้เจ้าหมอนั้นแข็งไปเลย

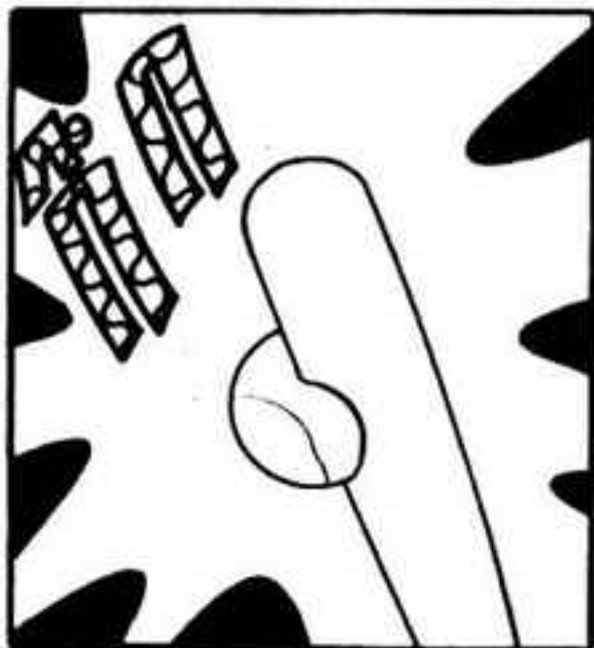

ว่ายนํ้าทะเล ที่จักรวาลอันกว้างใหญ่

ฉันมีบ้านพัก
ตากอากาศที่
เกาะโยโงฮันนะ

ทะเลสวยไร้ผู้คน
เหมือนกับเป็นเกาะ
ของเราคนเดียวเลย

บางทีชายหาด
ว่ายนํ้าทะเลที่แออัด
ไปด้วยผู้คนที่สนุก
ไปอีกแบบ

จะพาไป
หาดโอโนชิม่า
หรือ

อ้าว โนบิตะคุณ
เป็นอะไรไป?
ทำหน้ายุ่งเชียว

ยังไงเสียก็ทิ้งนายหรือ?
เหลวไหลฉันไม่ทำ
อย่างนั้นหรอก

หาว่าเรา
แค่คนเดียวที่
ว่ายนํ้าไม่เป็น
ถ้าไปคง
เซ็งมาก

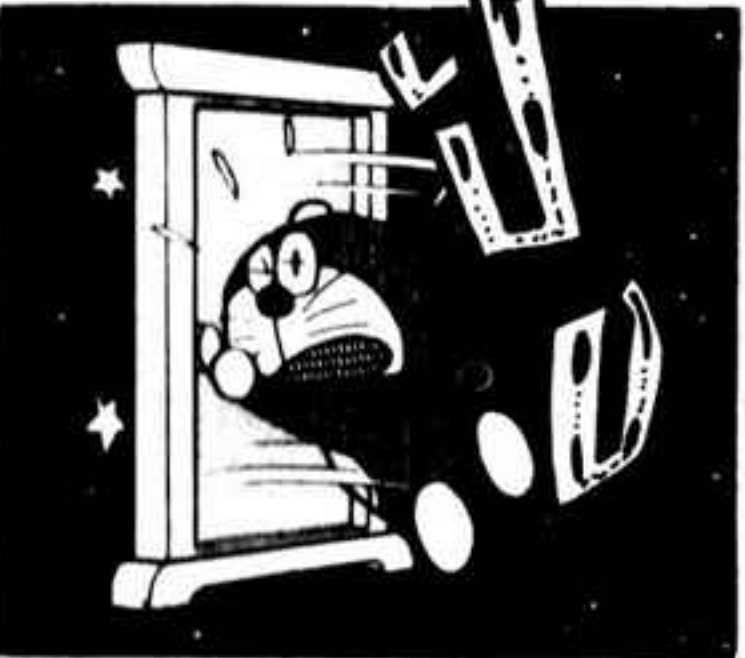
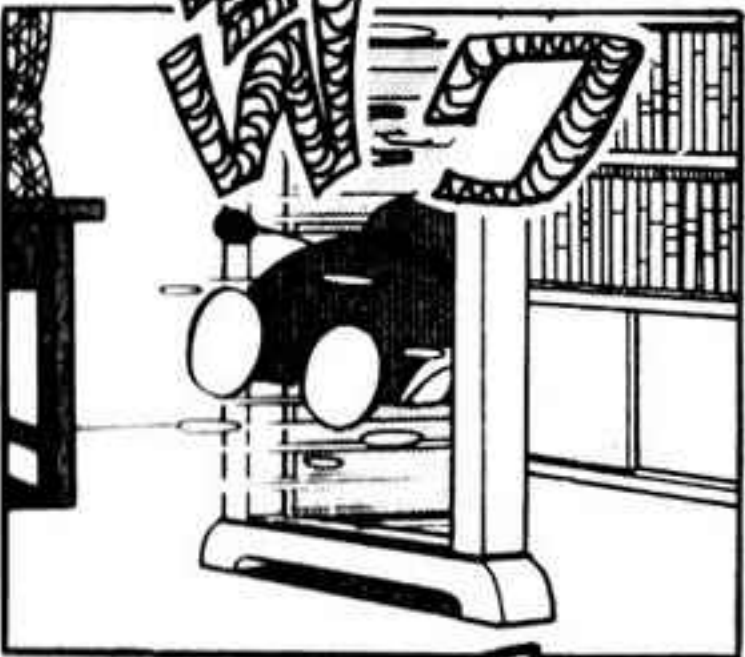
แต่ถ้าจะไป
เล่นทราย
ก็เชิญ

ดีกว่าถึงอย่างนั้น
แล้วจะไปได้อย่างไร

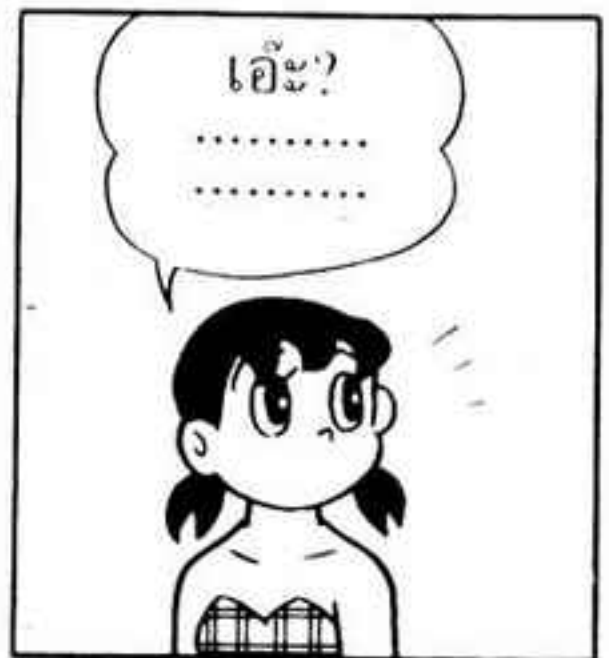
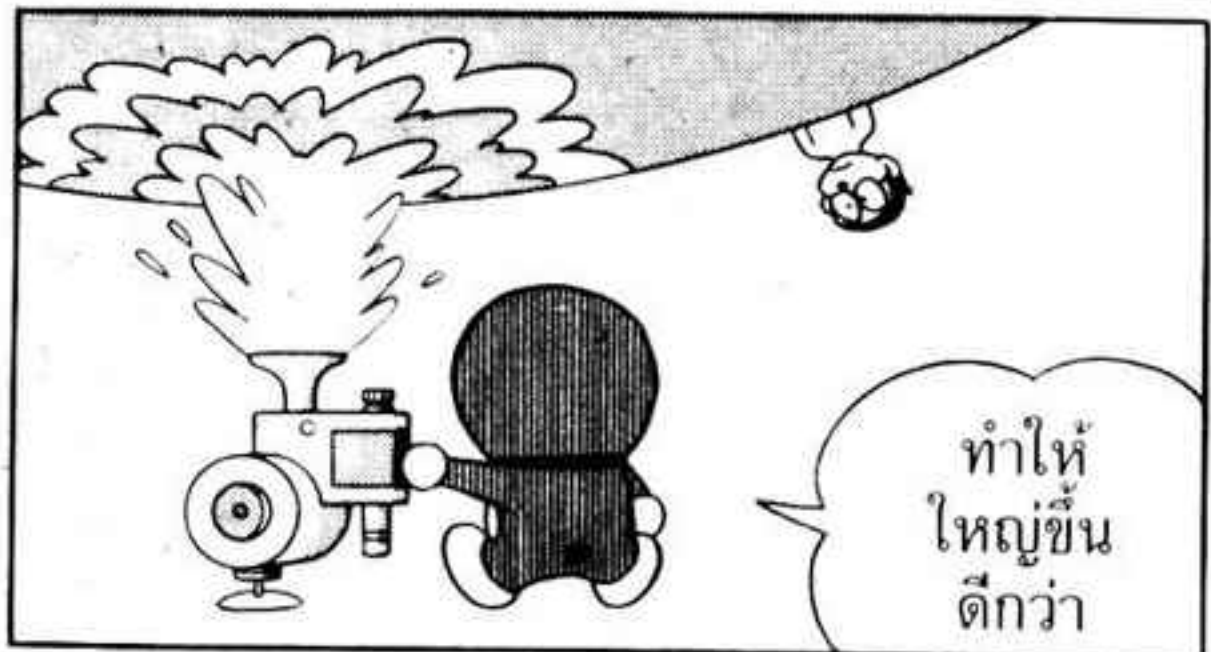
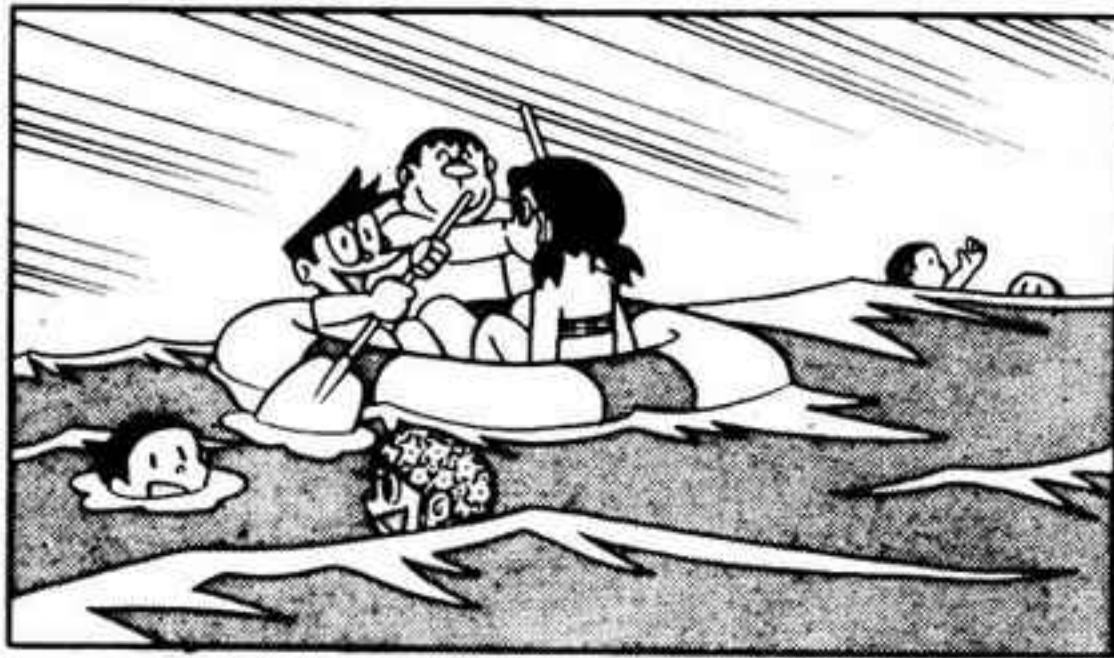

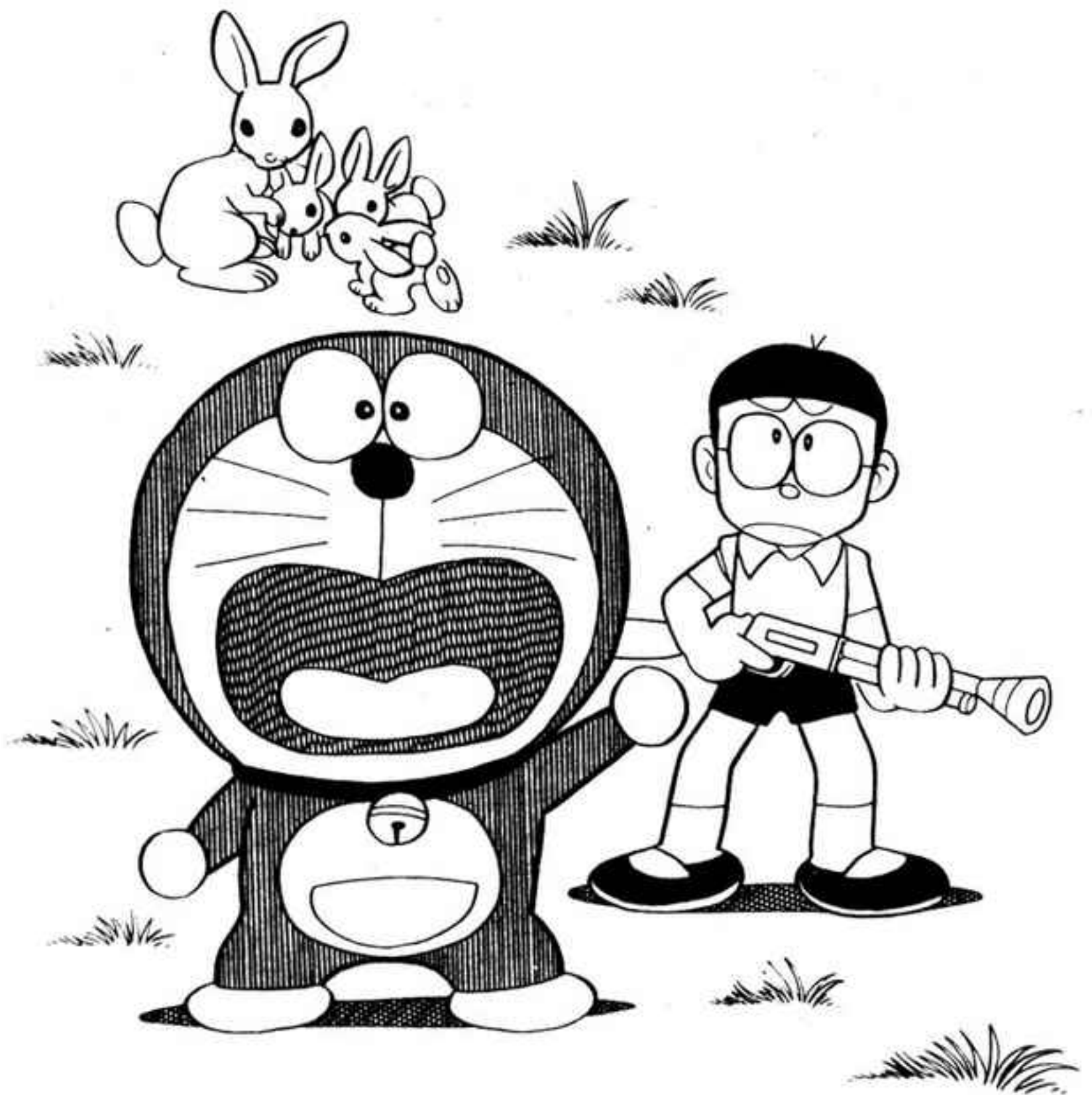

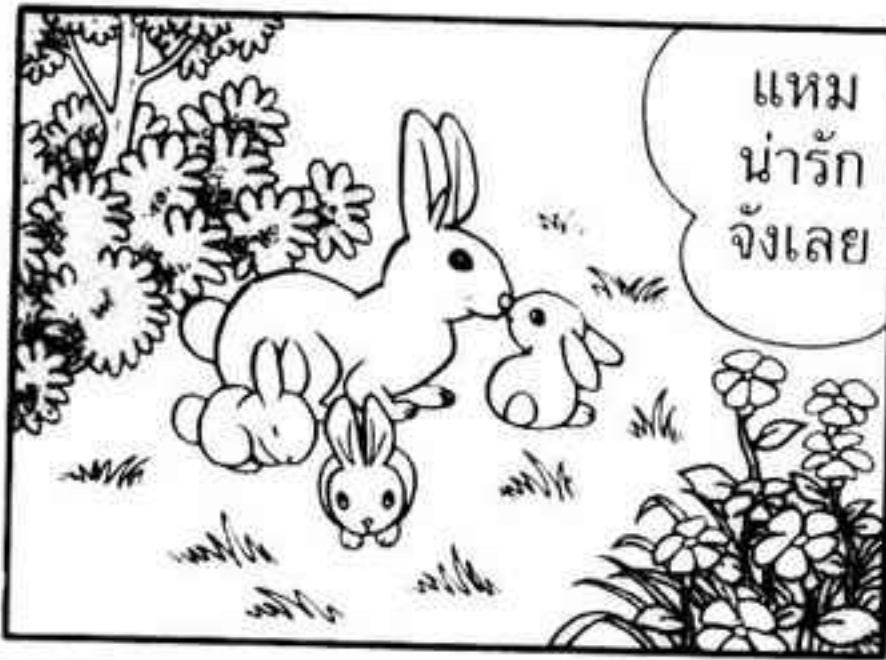

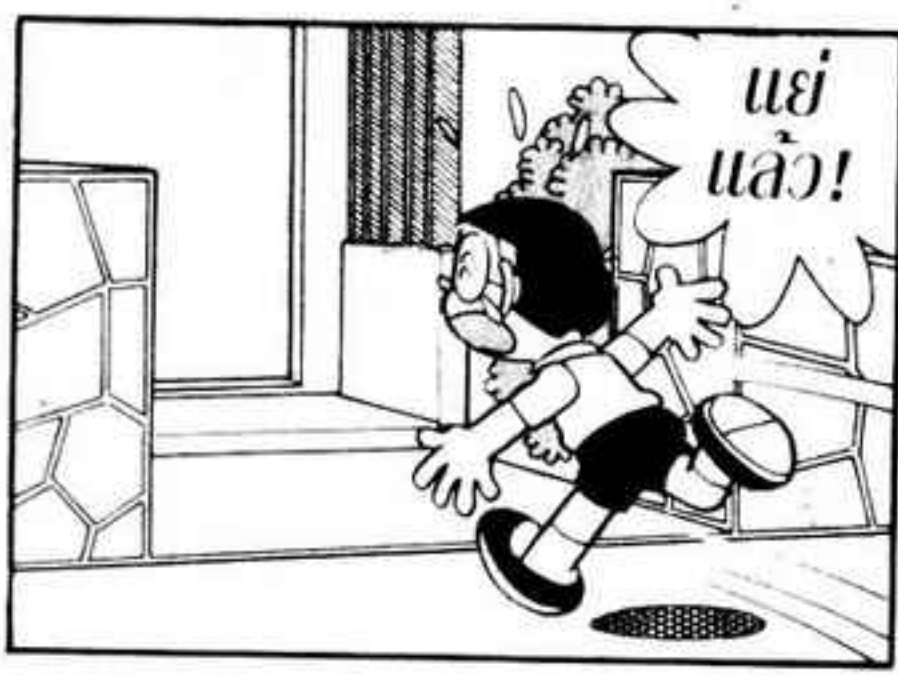

กระต่ายประหลาด บนภูเขาหลังโรงเรียน

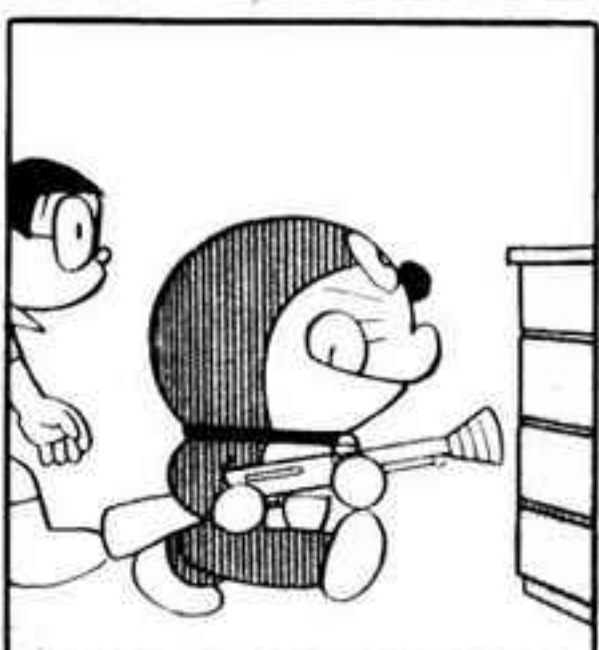

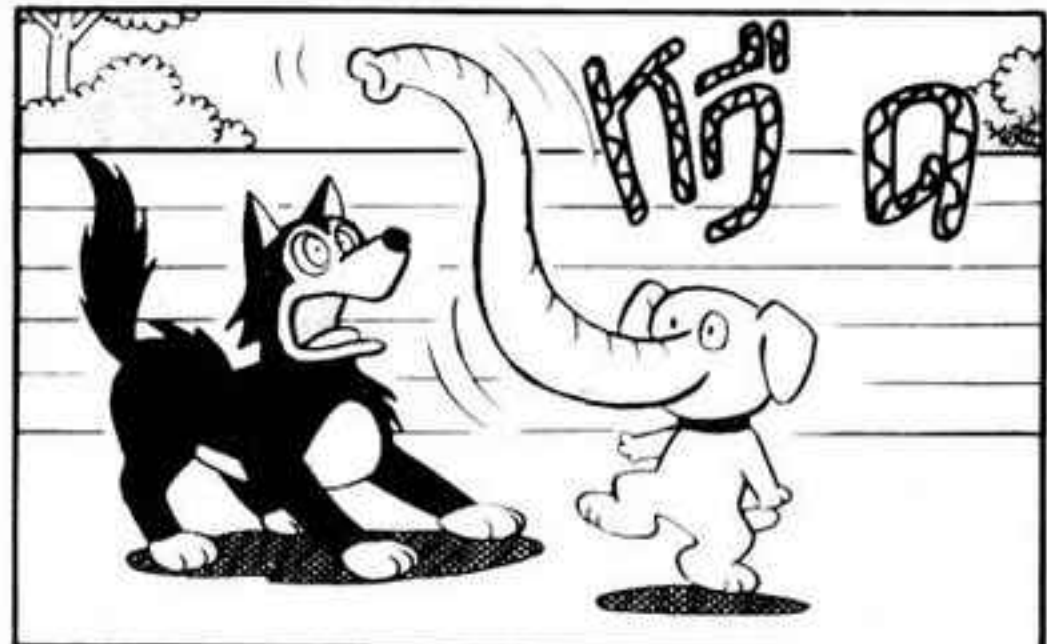
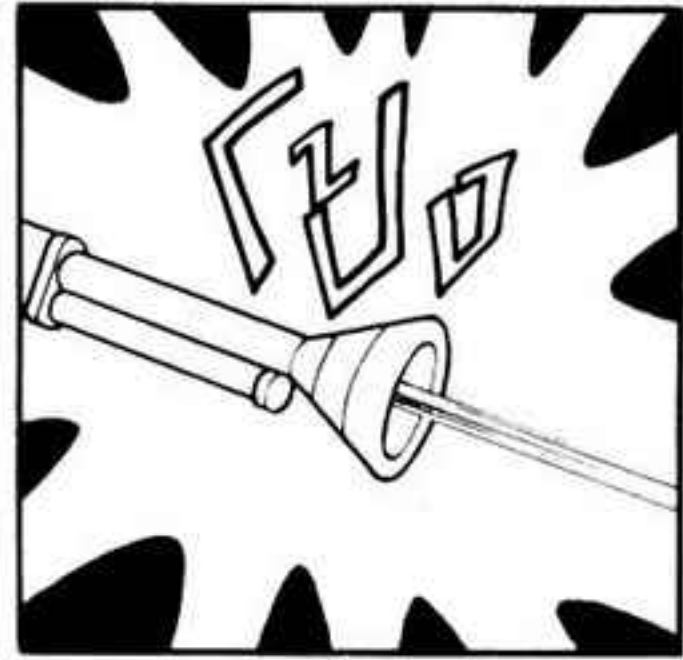

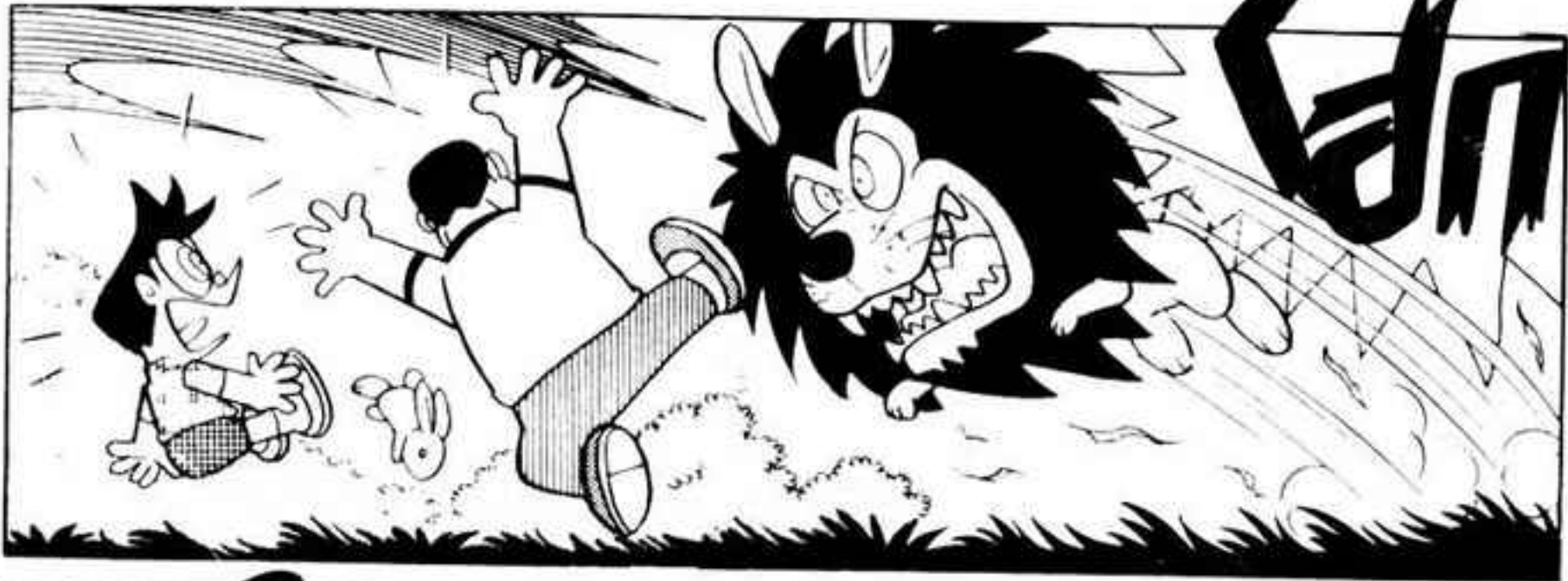

**นึกถึง
ความประทับใจ
ในวันนั้น!**

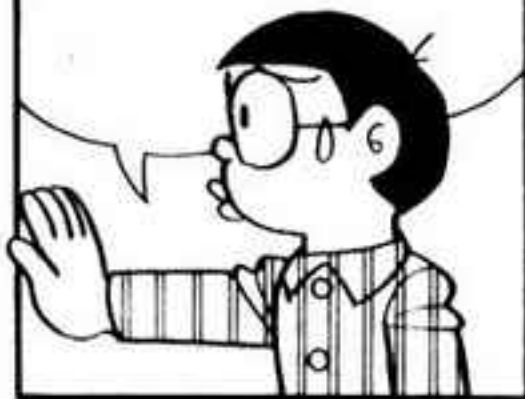

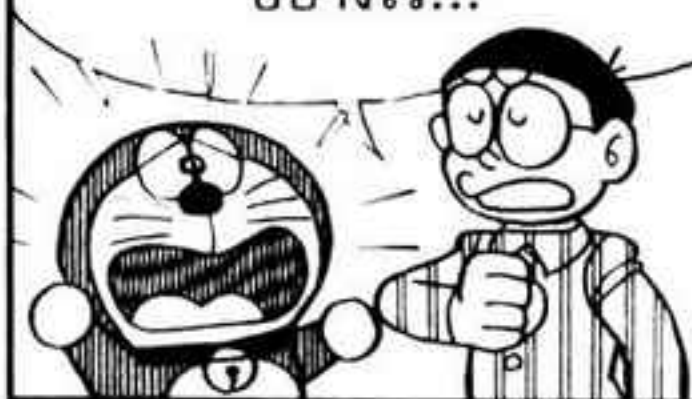
ทำแบบนั้น
ได้ยังไง!

ระบบการศึกษา
ตอนนี้
มันไม่เข้ากับฉัน

ไม่ว่าจะโตราเอมอนจะห้าม
ครูจะโกรธ พ่อแม่จะร้องไห้
อย่างไร...

คราวนี้ฉันจะ
ลาออกจากโรงเรียน

เขียนแจ้ง
การลาออก
ดีกว่า

เอะอะ
อะไร
กัน!

บอกว่าจะ
ไม่ไป
โรงเรียน
ฮะ

ก็
ดีแล้ว
ไม่ใช่
เหอ

วันนี้วัน
อาทิตย์นี่นา

ไปกินข้าวเช้า
ได้แล้ว
เก็บโต๊ะไม่ได้
แม่ลำบากจริงๆ

ระวังไว้ดีกว่า
อารมณ์ไม่ดี
แต่เช้า

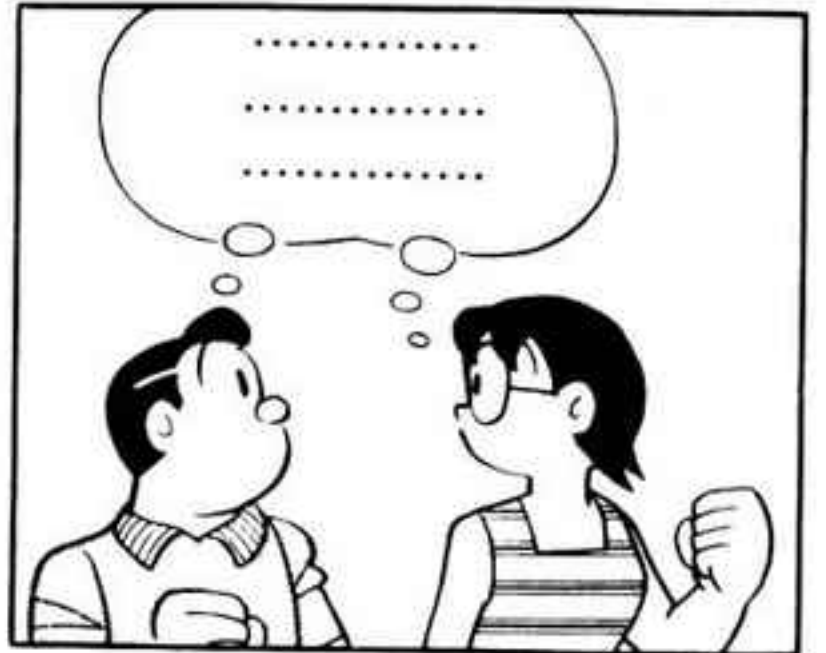

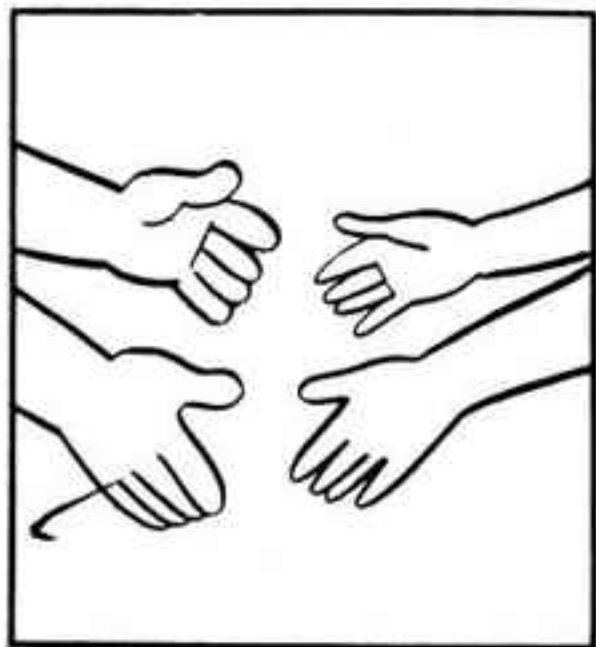

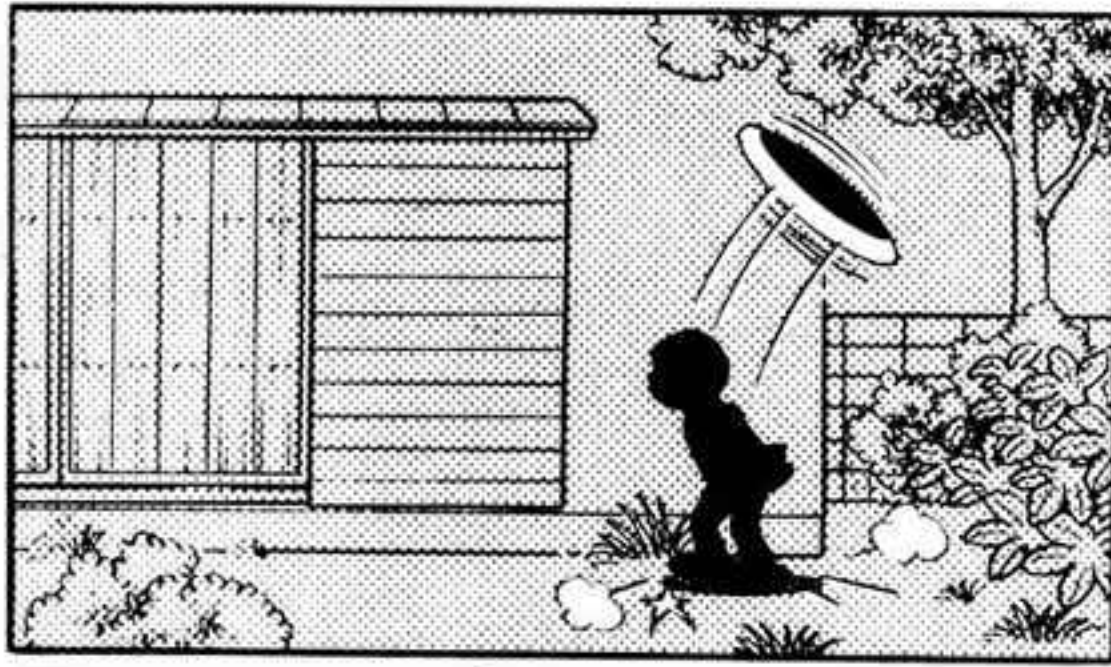

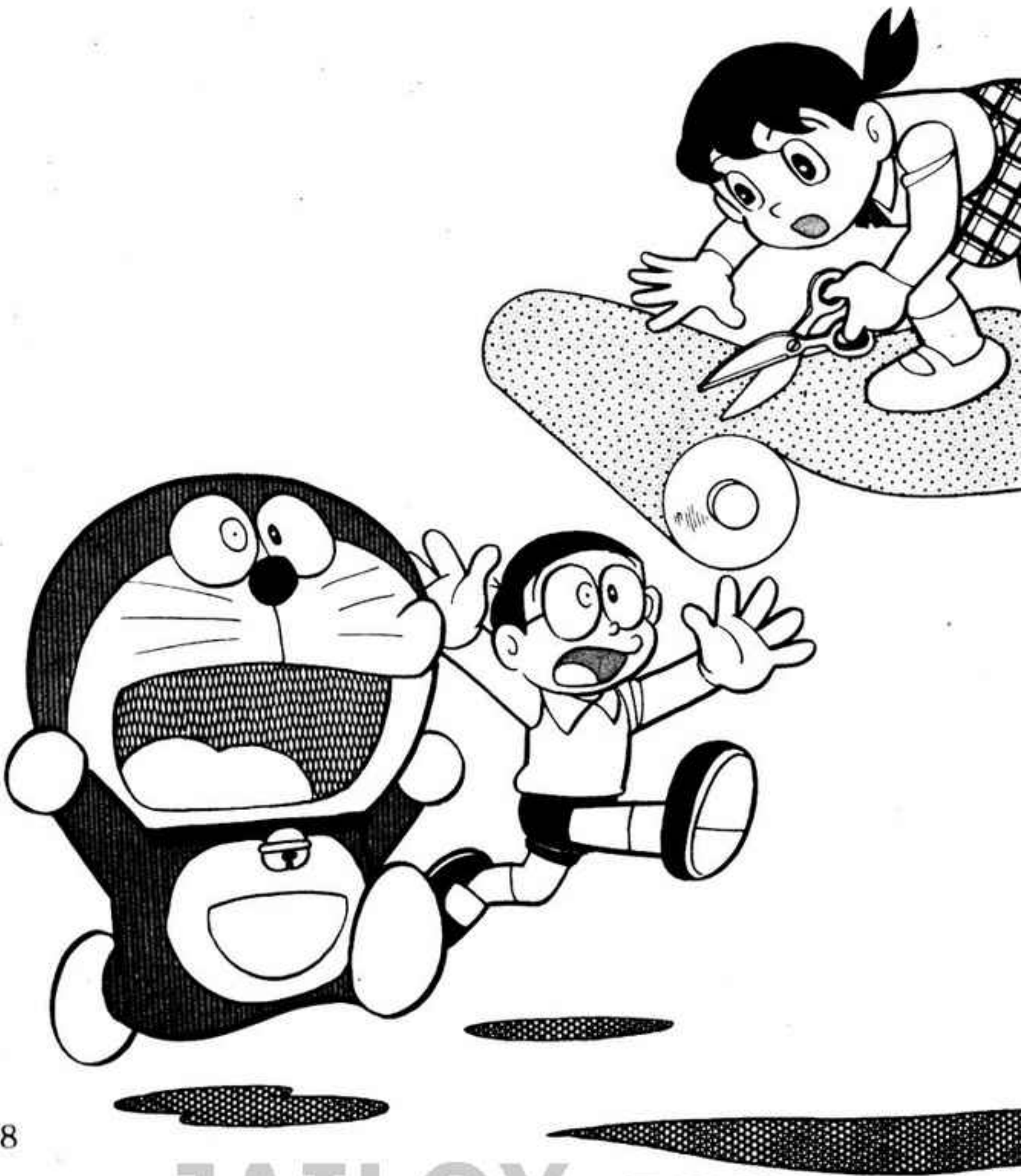

พรบอง ฤหีนเวทา

โอ้โฮ
เสื้อผ้าตุ๊กตานี้
ซื้ซุ้จ้่งทำเอง
ทงหมดเหรออ

ฉ้ันใช้จ้กร
เย็บผ้าเป็นจ้ะ

ยออ
!

ยออ
จ้ริงๆ

น่า
น้บถ้อ

จ้ันเส้ือผ้าตัวเอง
ก็ตัดได้สินะ

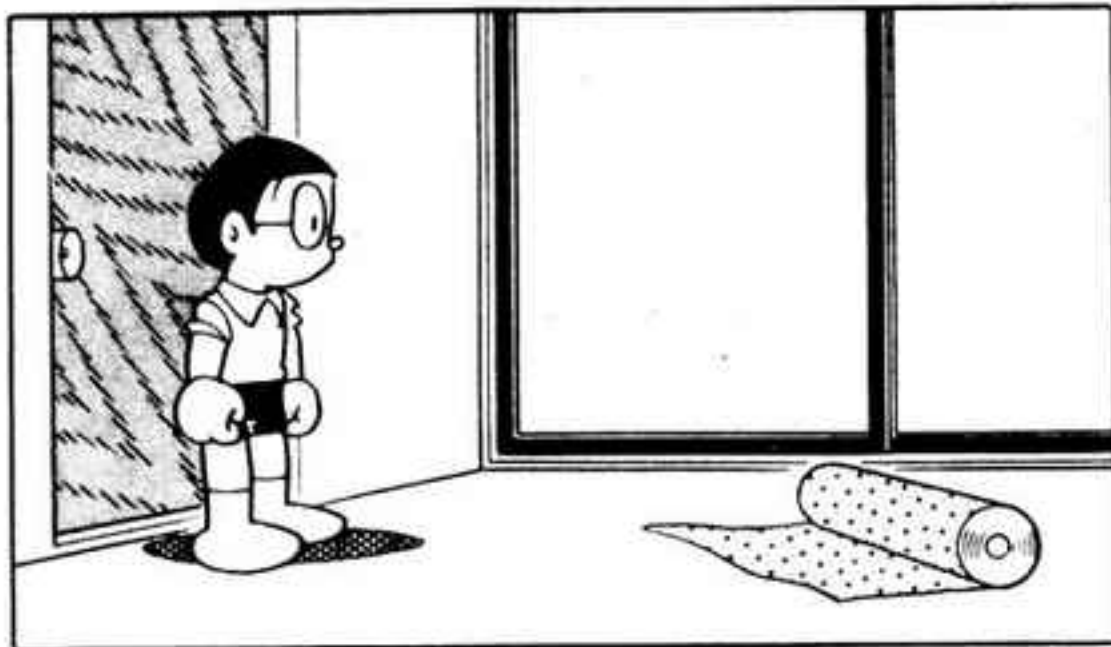

ถึงอยากรัด
แต่ก็ทำอะไรไม่ได้...
ต้องใช้ผ้ามากจ้ะ

ตัดเส้ือผ้ารี...
โดราเอมอน
จะมีรีเปล่าน้า

แค่นี้
พอ
มัยน้ำ

ซึซึซึ
ซึซึซึ

ทำผ้าพันคอ
สำเร็จ
จนได้!

ยังกับ
คาวบอย
เลย

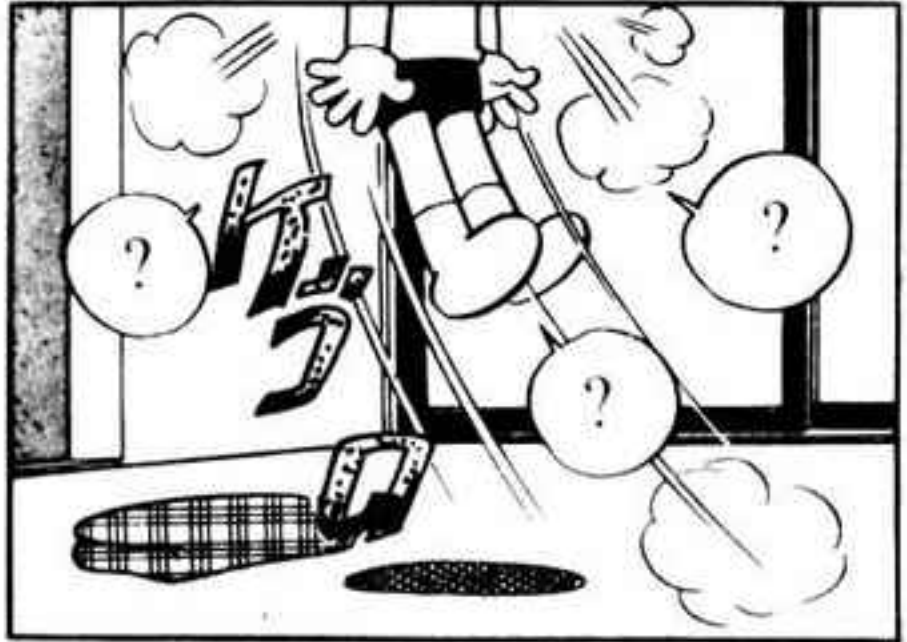

ทำงานแล้ว
ก็ซ้ก่วง

หลับ
ให้สบาย
เลยเรา

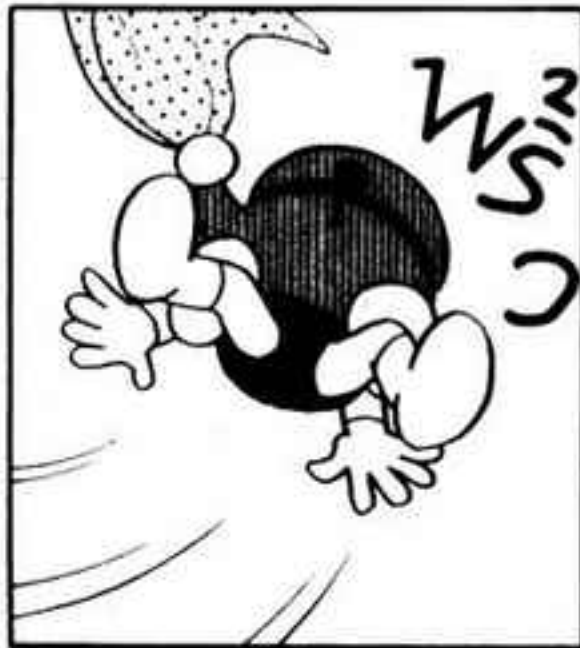
เห็นฟ้า
ยอดมนุษย์
โนบิตะ

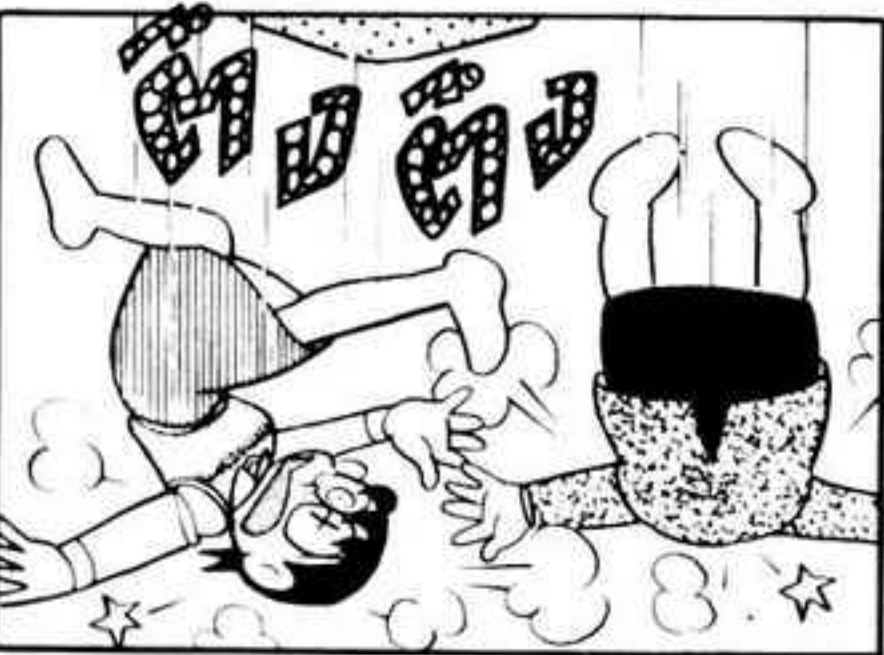
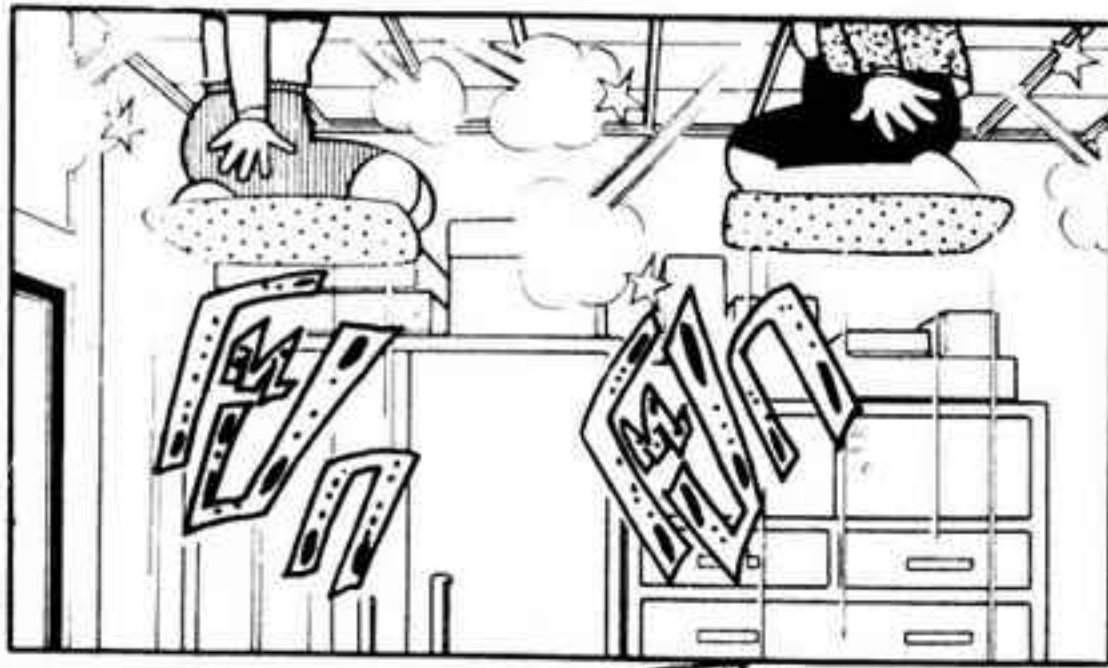

แว๊ก!
หายใจไม่ออก!!

ช่วยด้วย
?

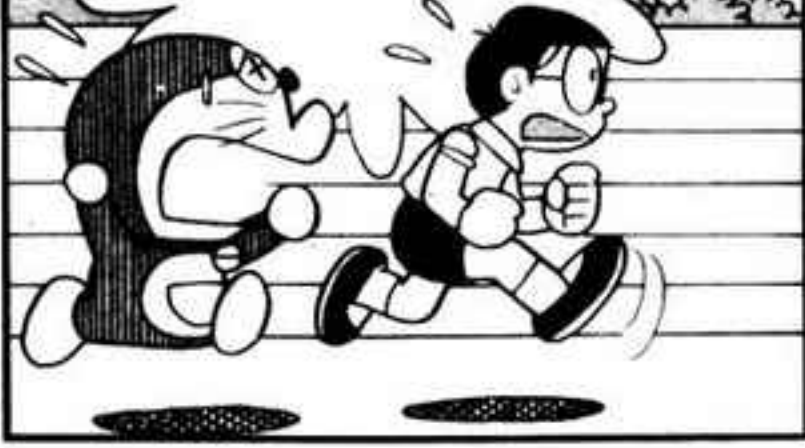

หลอกอะไรก็ได้
เอาคืนมาซะ!

เข้าไป
แล้ว!

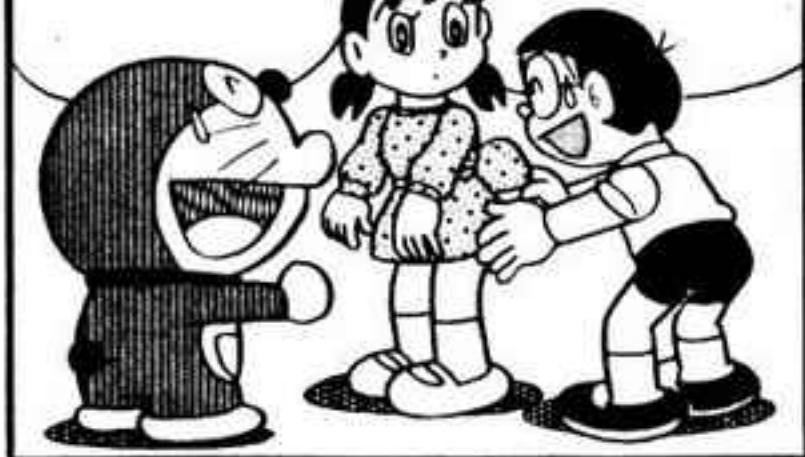
เป็นไง
จ๊ะ

สวย
ใช้มั๊ย

สวยมาก ๆ
แต่ว่า

รีบถอดออก
มาดีกว่า

กร่อย
แล้วสิ...

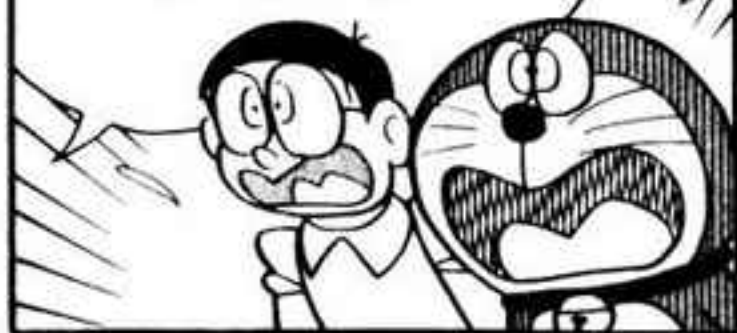
ตามชิซุจังไป ระวังอย่าให้ไต้ยีน
คำว่า ชีน บิน ลอย
อะไรพวกเนี่ย

ไม่ไปแม่น้ำ
ด้วยกันหรือ

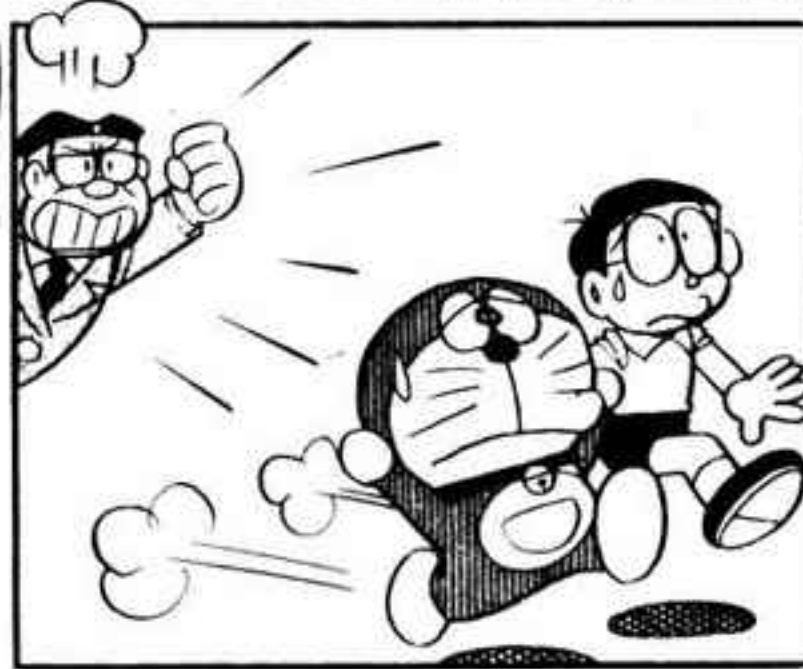
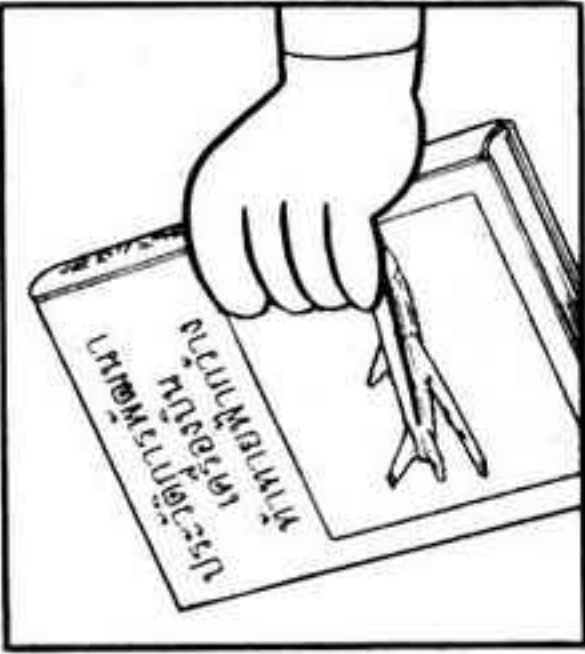

เพิ่งซื้อมา
เลยจะ
เอาไปล...

ไปคนเดียว
ซี!

เตารีดแบบตัดตัด

ตัดสินใจว่าจะย้าย
ไปอยู่อพาร์ทเมนท์
ตรงข้าม

อยู่ใกล้ๆแค่นี้เอง
จะเรียกรถบรรทุกก็ดู
กระไรอยู่...

ไม่เอาด้วยหรอก
เรื่องขนของยายบ้าน
เนี่ย

ถ้าวันคืนเด็ก
ที่กินมาซะ

งั้นเหอๆ
เปลี่ยนใจช่วย
แล้วหรือ

โทษ
ที่
นะ

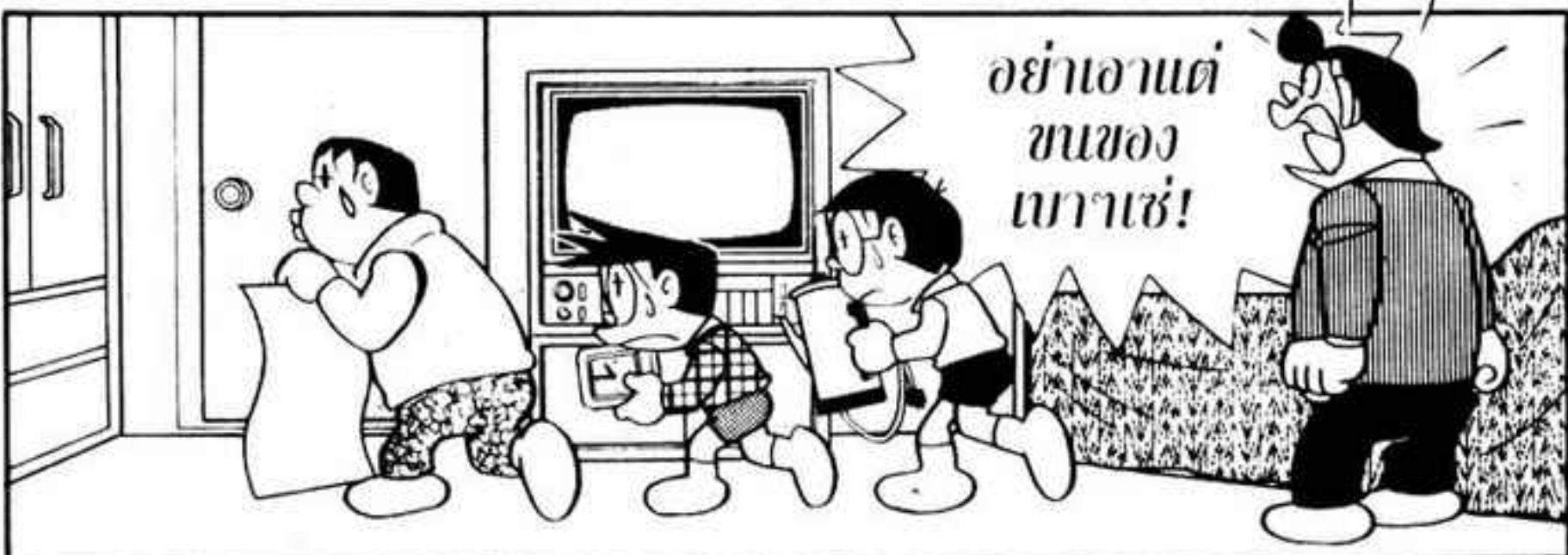
คนอะไร
น่ากลัว
จัง

ก็ลูกพี่
ลูกน้องฉัน
นี่นา

เอา
หละ

ขยัน
ขันแข็ง
กัน
หน่อย

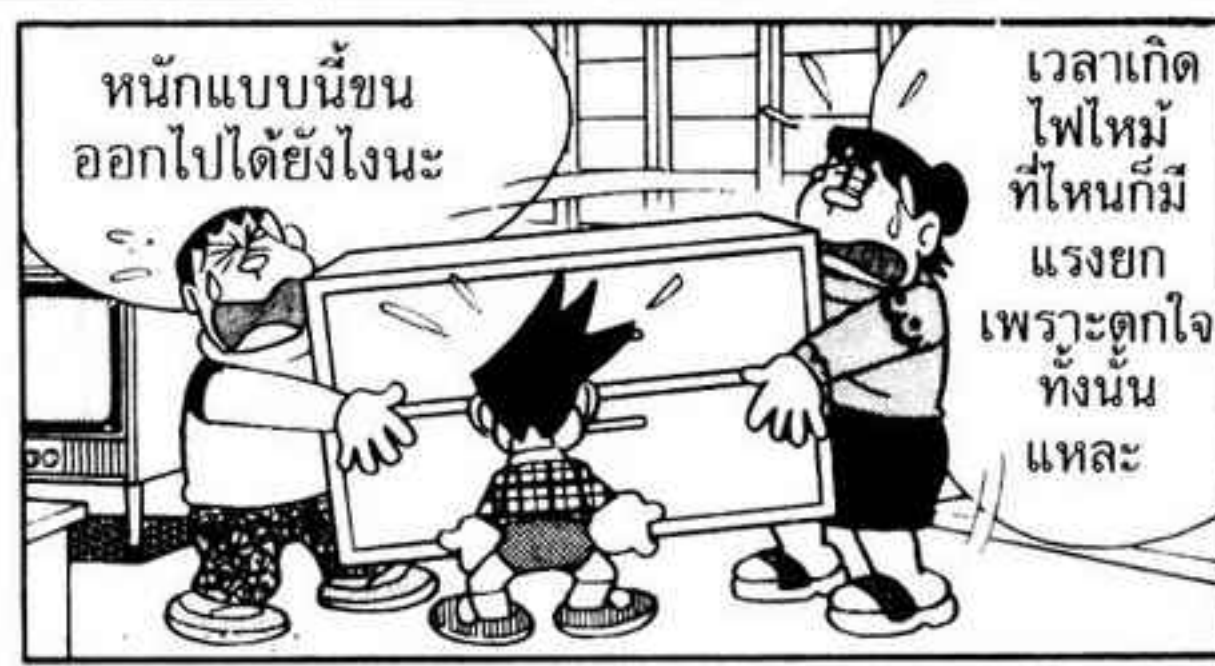
อย่าเอาแต่
ขนของ
มาซะ!

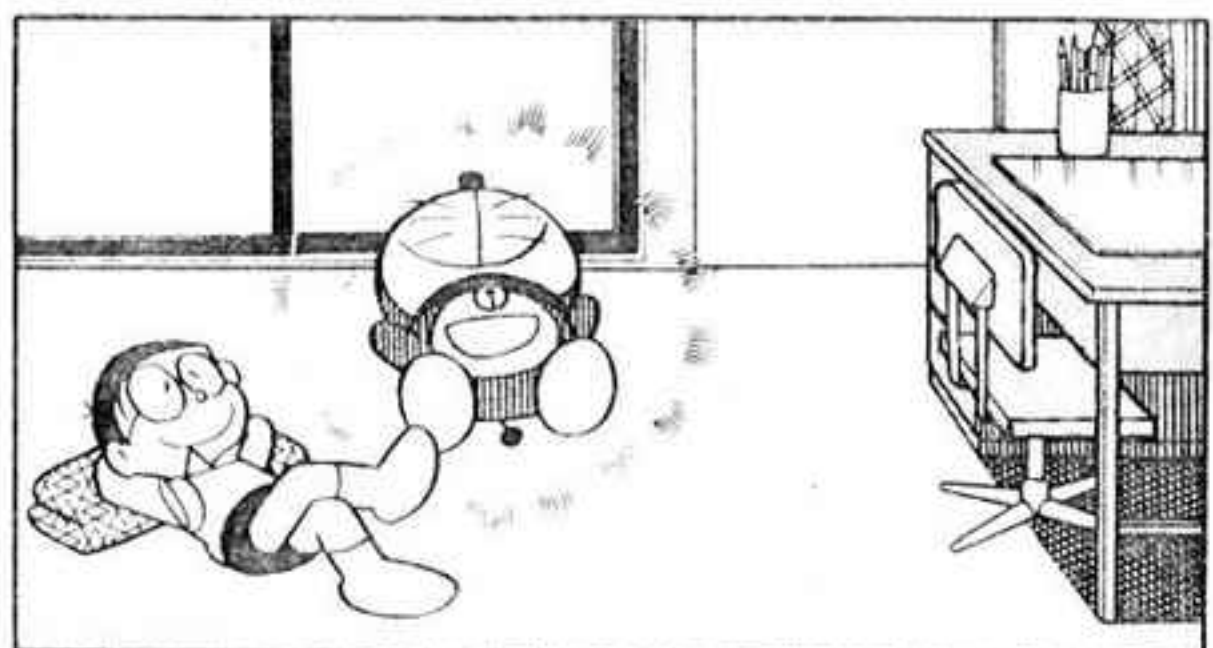

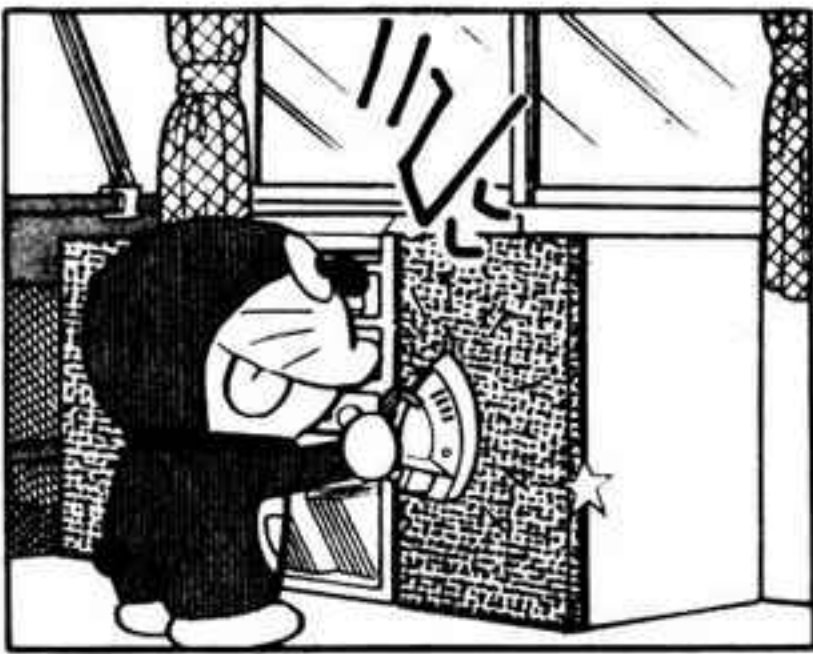

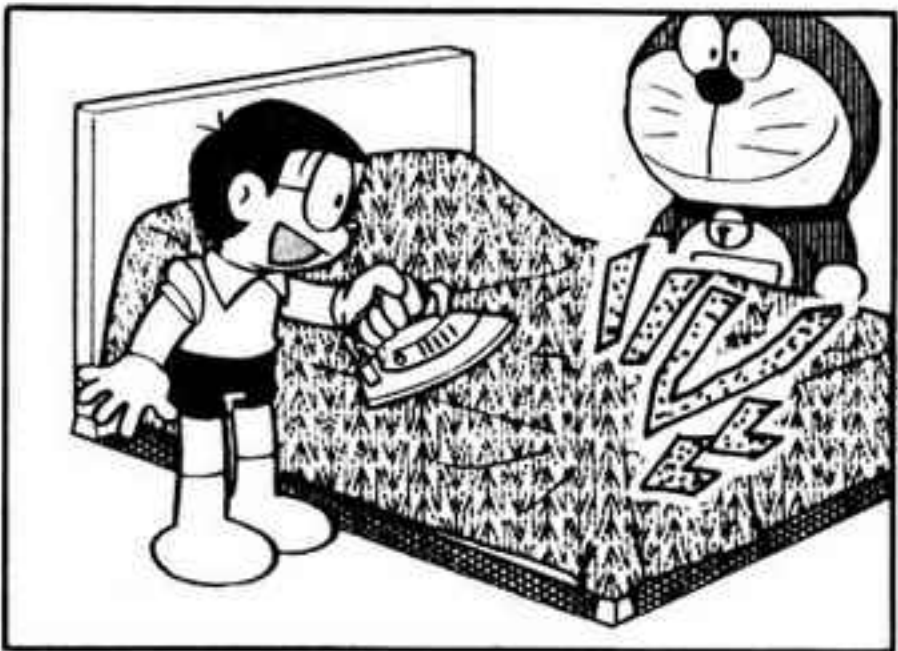

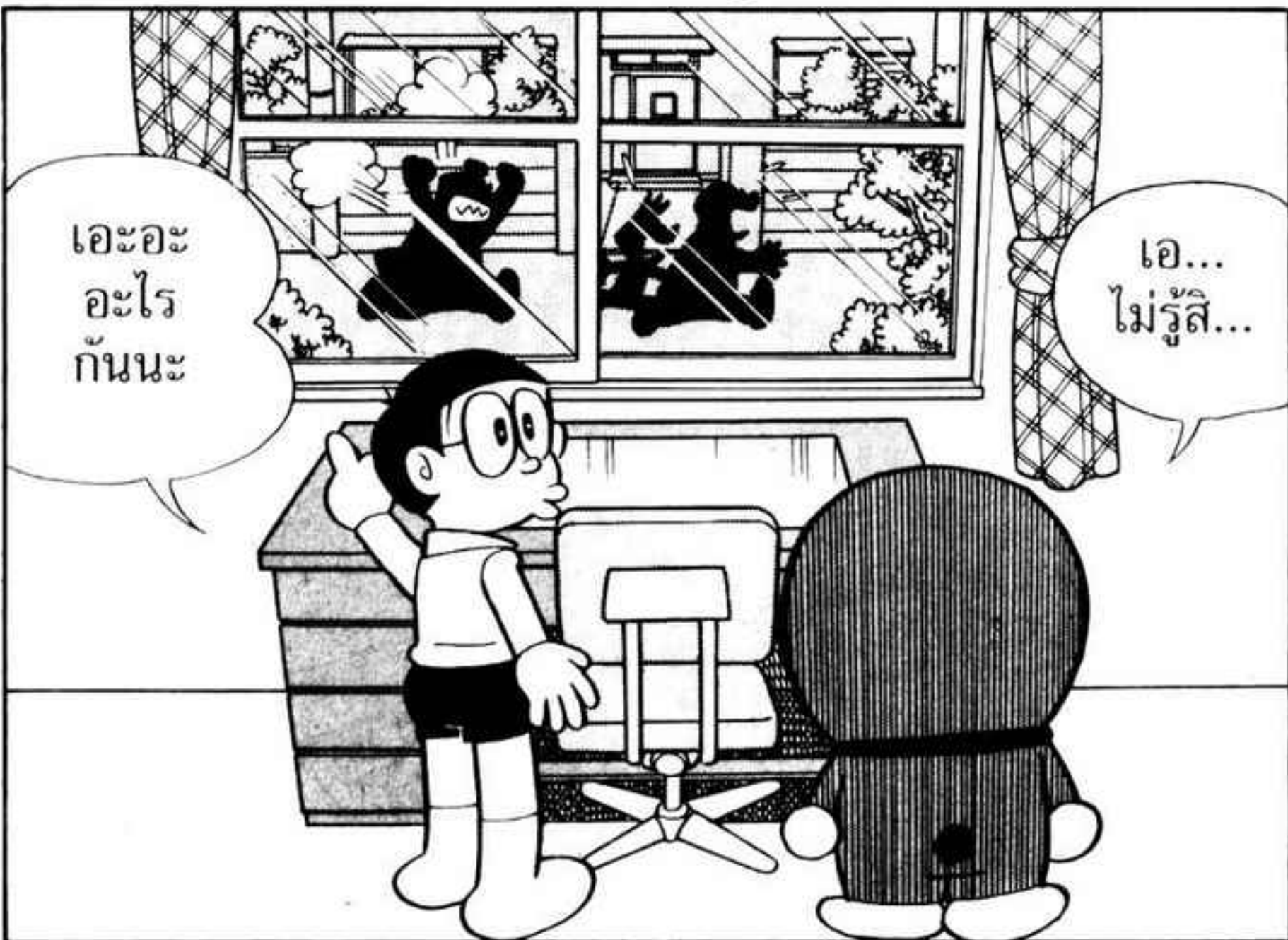

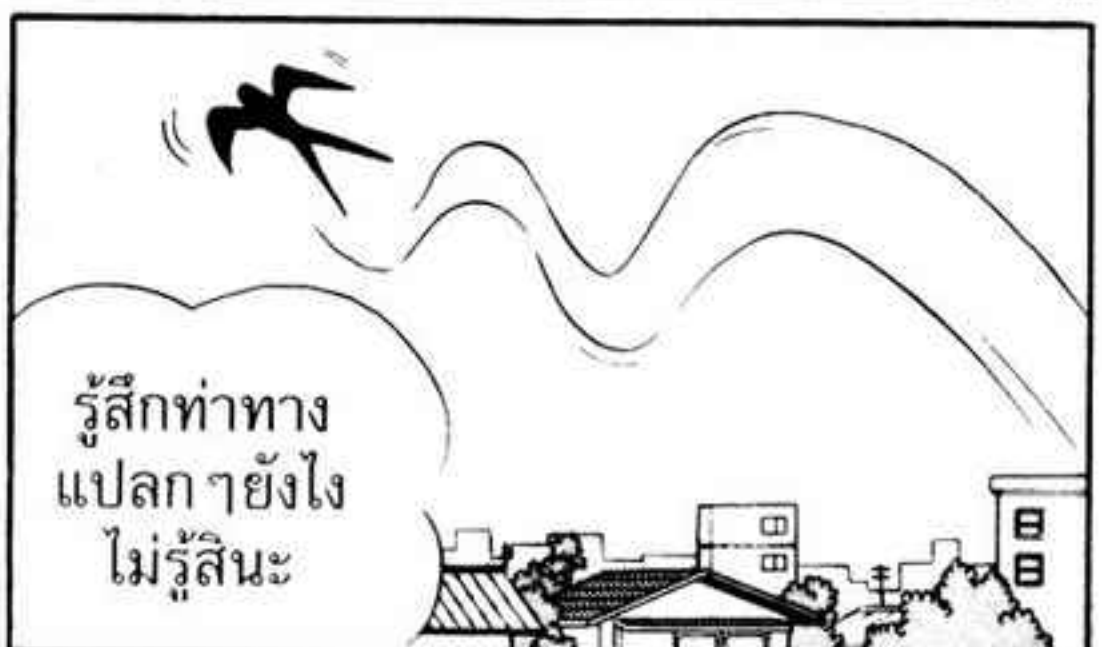

นกนางแอ่นในบิตะ

เป็นพิพิธภัณฑสถานเล็กๆเอง พวกนายก็
ลองสร้างตุ๊กตา สนุกน่า อ๊ะ งั้นหรือ...
บ้านพวกนายไม่มีที่จะวางหรือ

ทำไม! ปลาช่อนเนี่ย
ไม่เห็นจะแปลกเลย

โอ้ โอ้
ถ้าที่บ้านนาย
เลี้ยงอะไรที่มัน
แปลกกว่านี้
หรือ?

เอ่อ
...
ปะ
ปลา
ปลา...

เลี้ยง
ปลาช่อน
ทำไม!!

จะไม่ให้ดู
หน่อย
หรือ

ถึงจะเจ็บใจยังไงก็ไม่ควร
พูดอะไรที่ไม่ได้เรื่องนะ

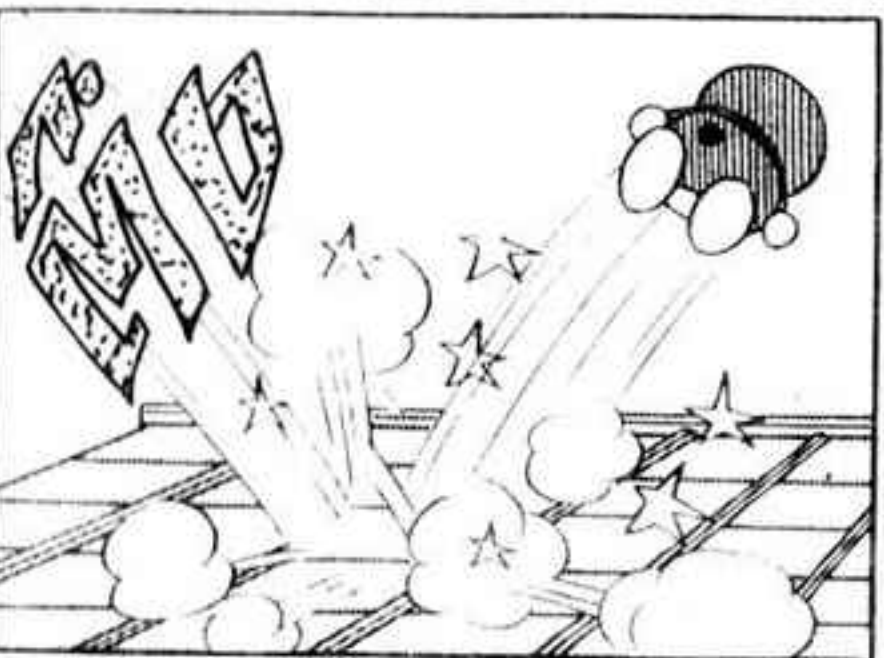
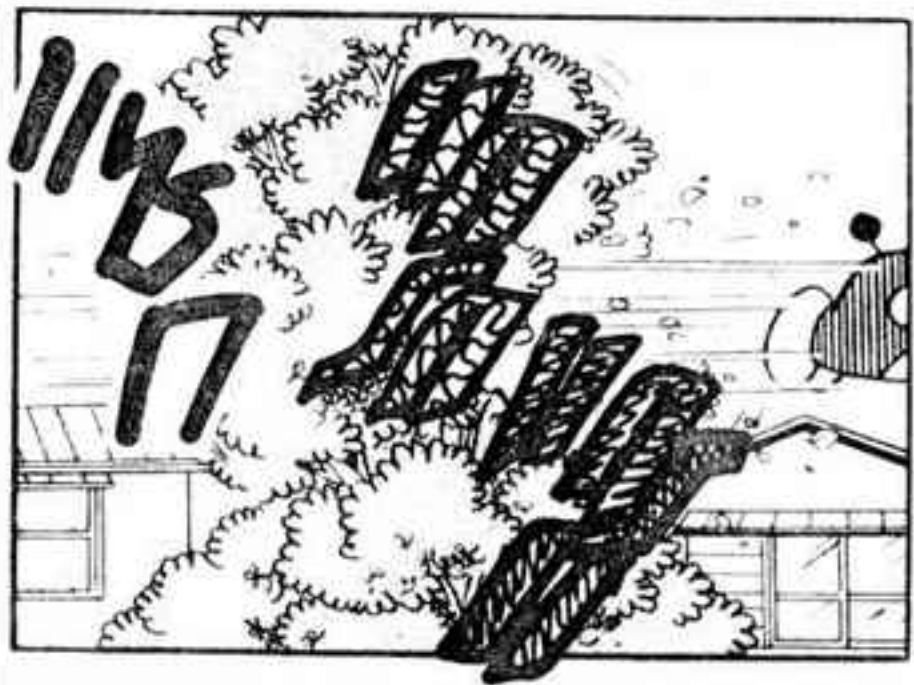
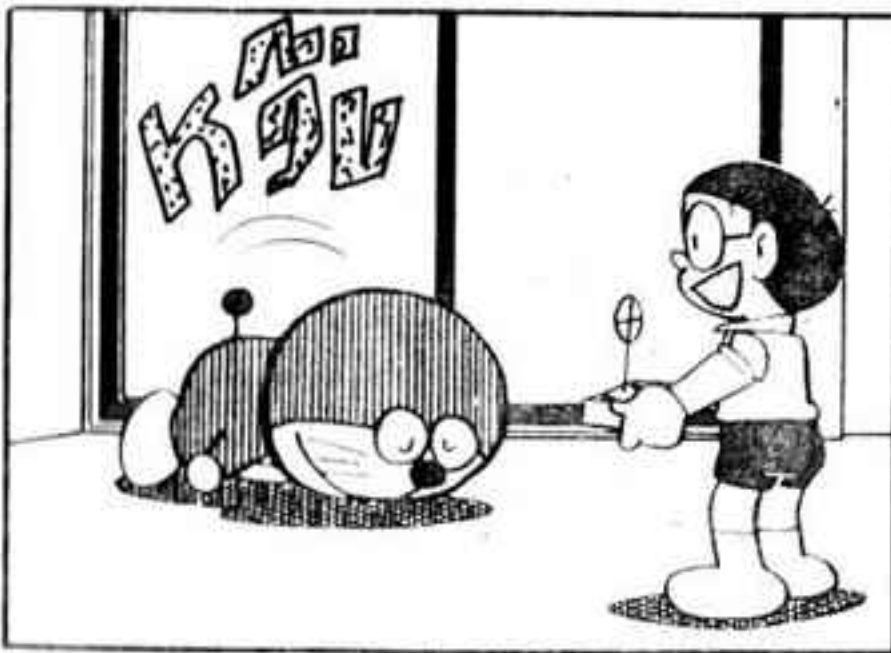
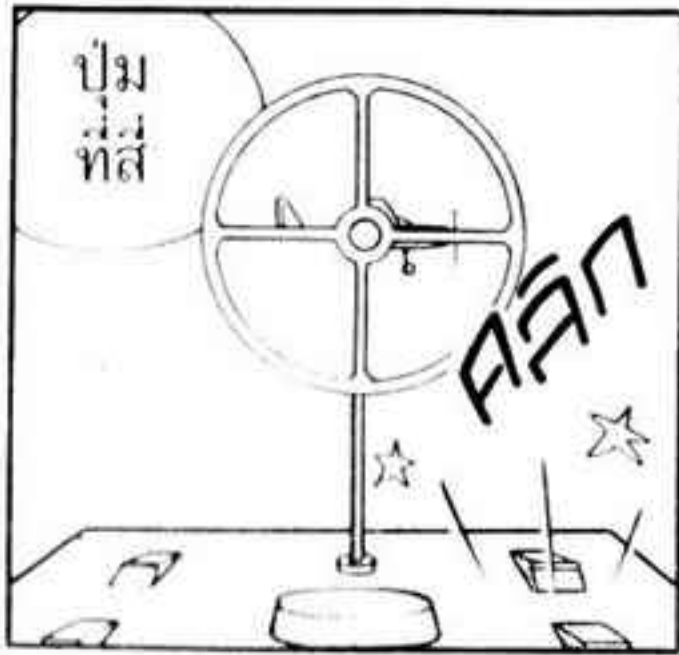
ถ้าโกหกซะก็
ไม่จบเรื่อง
ฟรีๆแน่

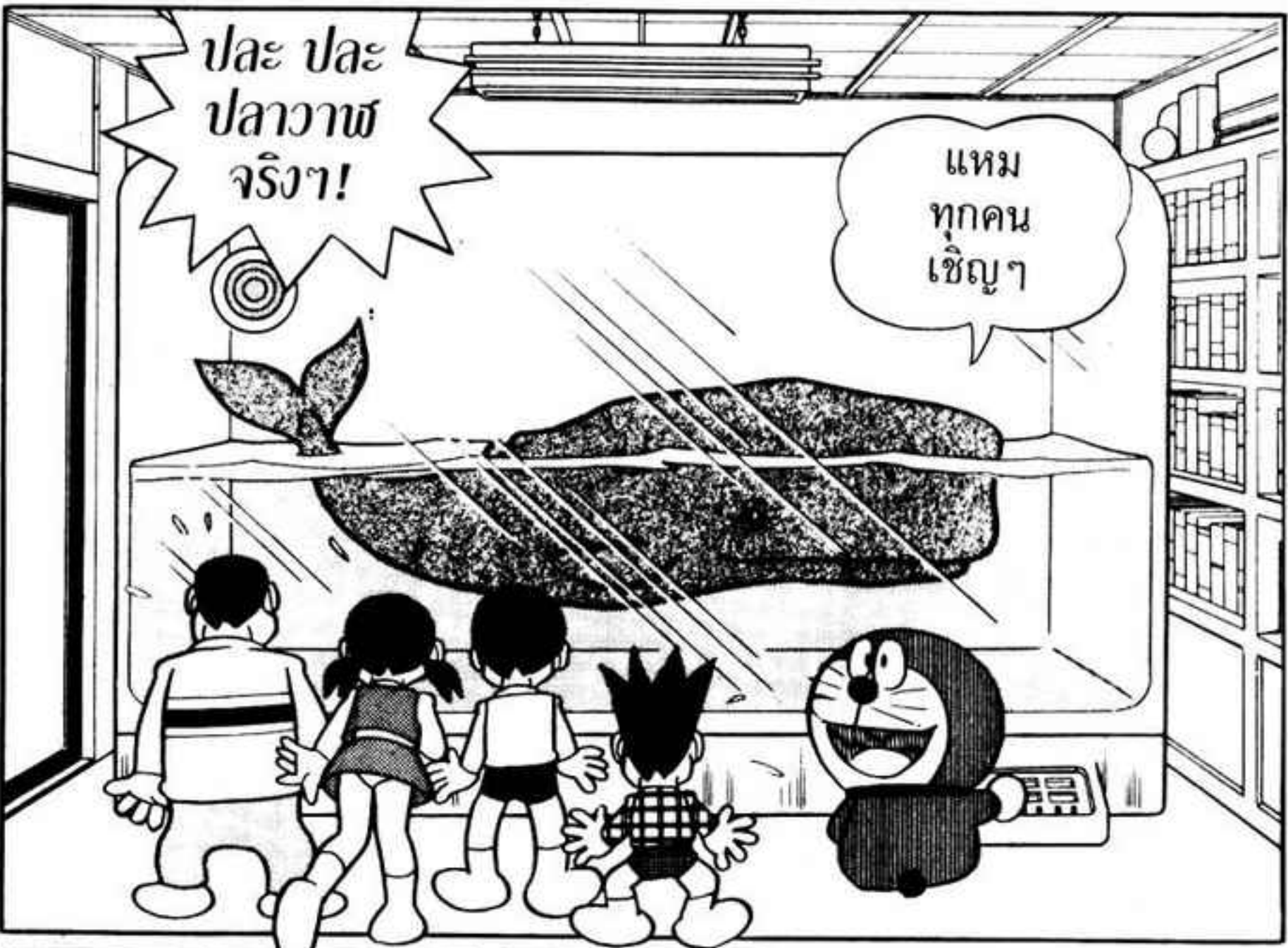
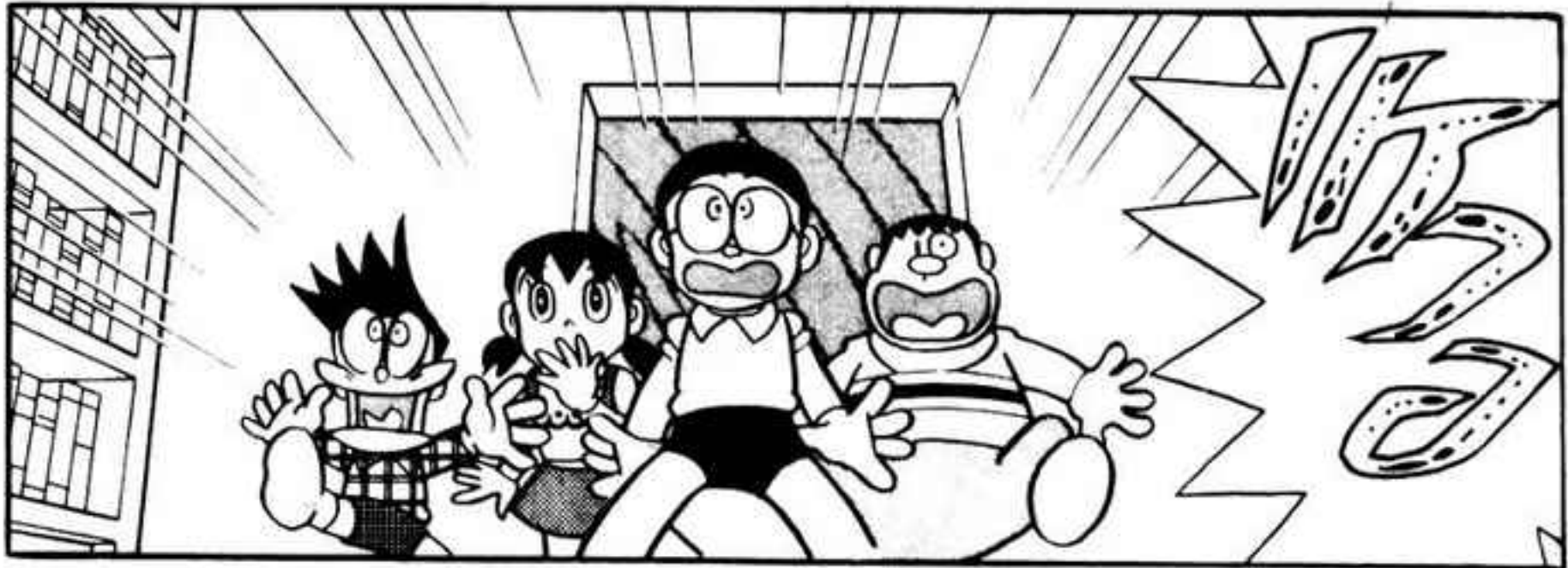
เอ่อ
นี่...
ปลาช่อนมันอาจ
ออกไปข้างนอก
ก็ได้นะ

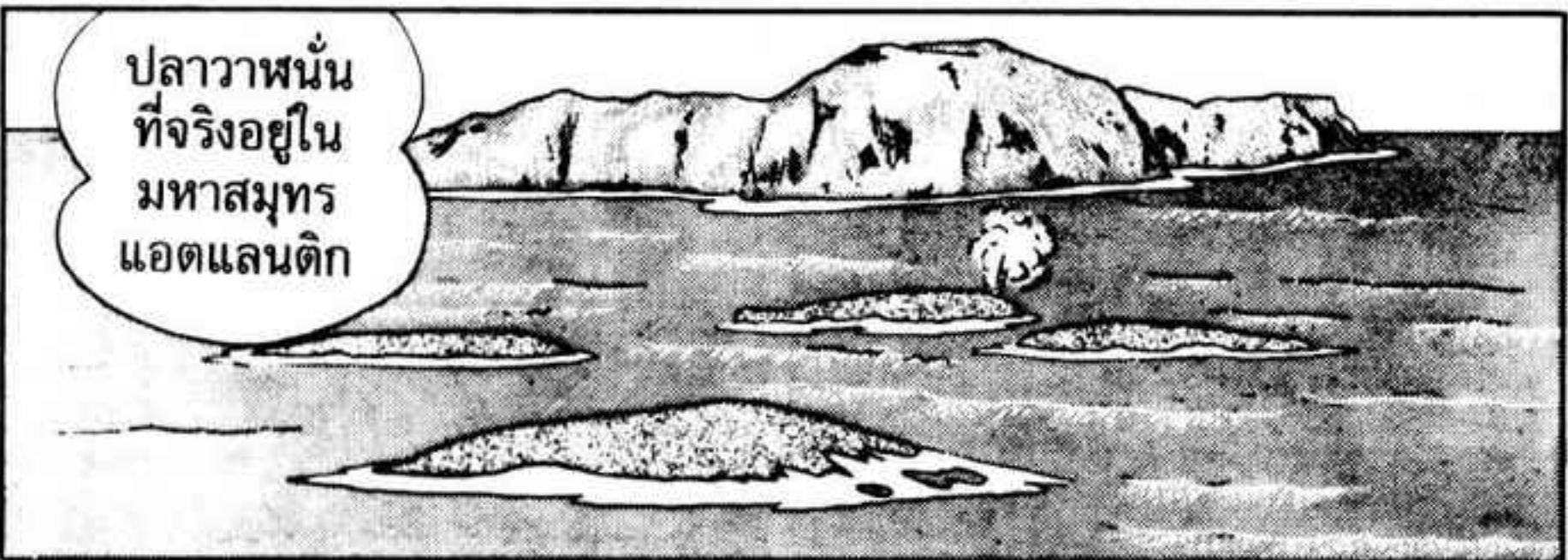
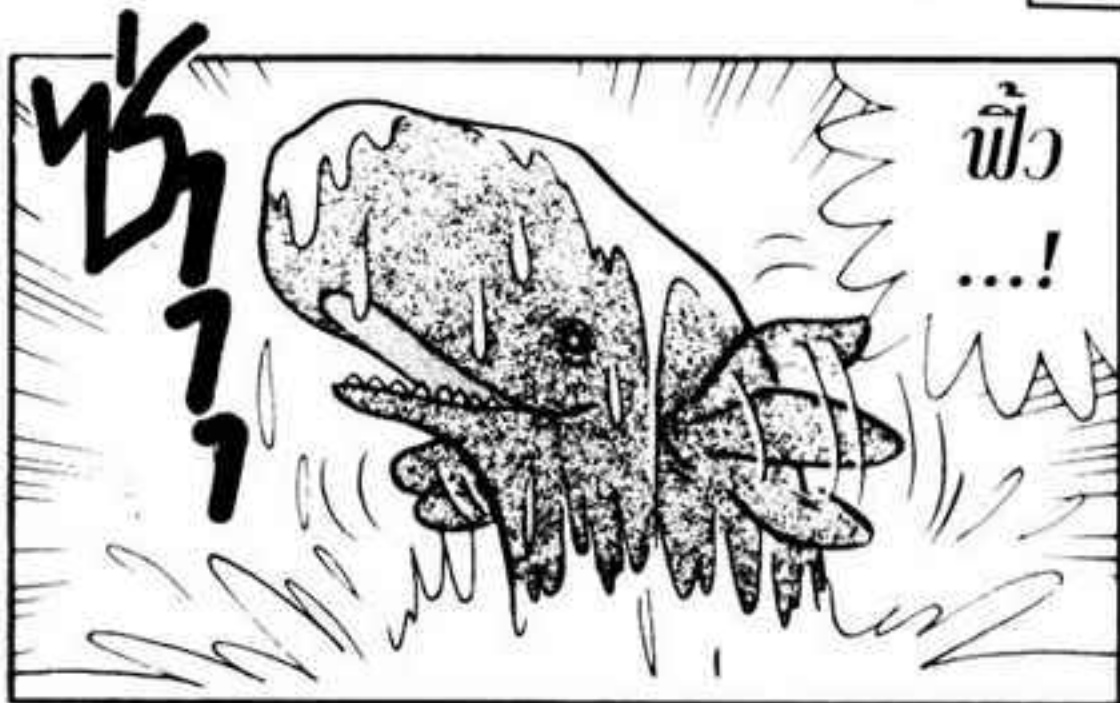

ขอดู
เดี๋ยวนี้!

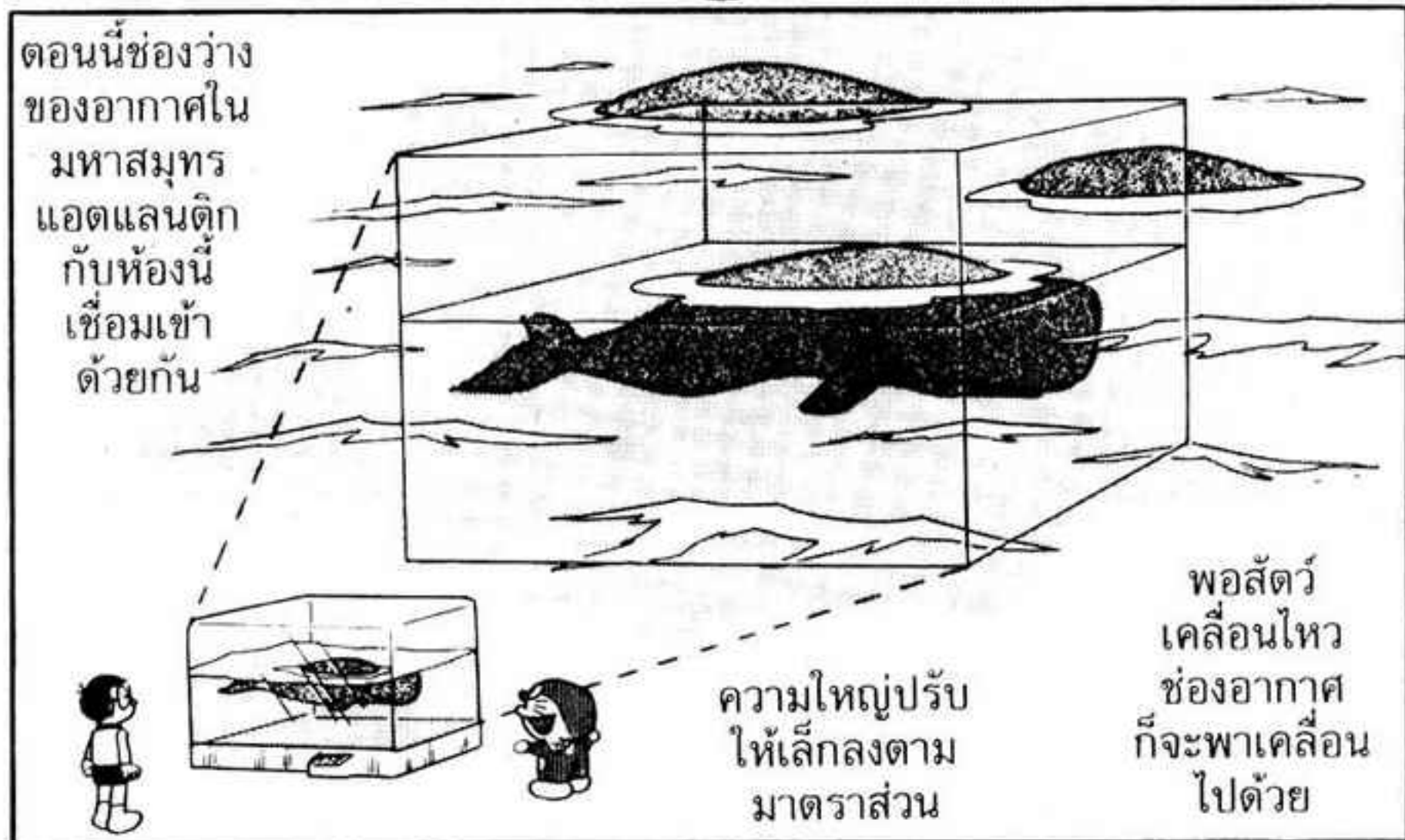
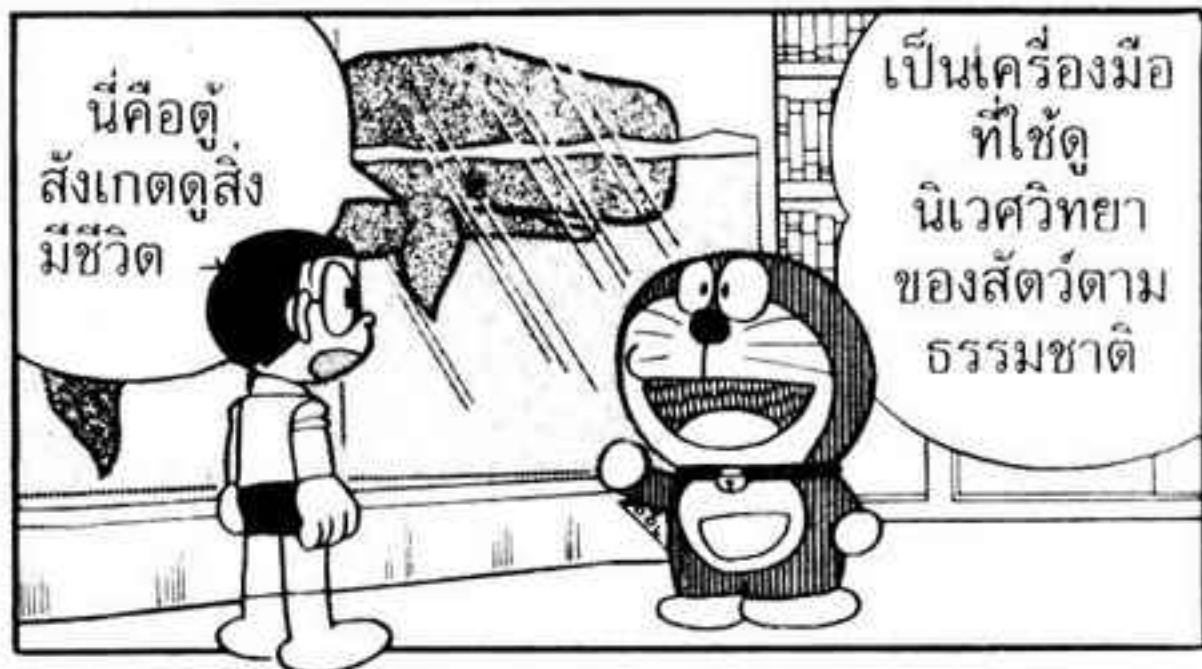

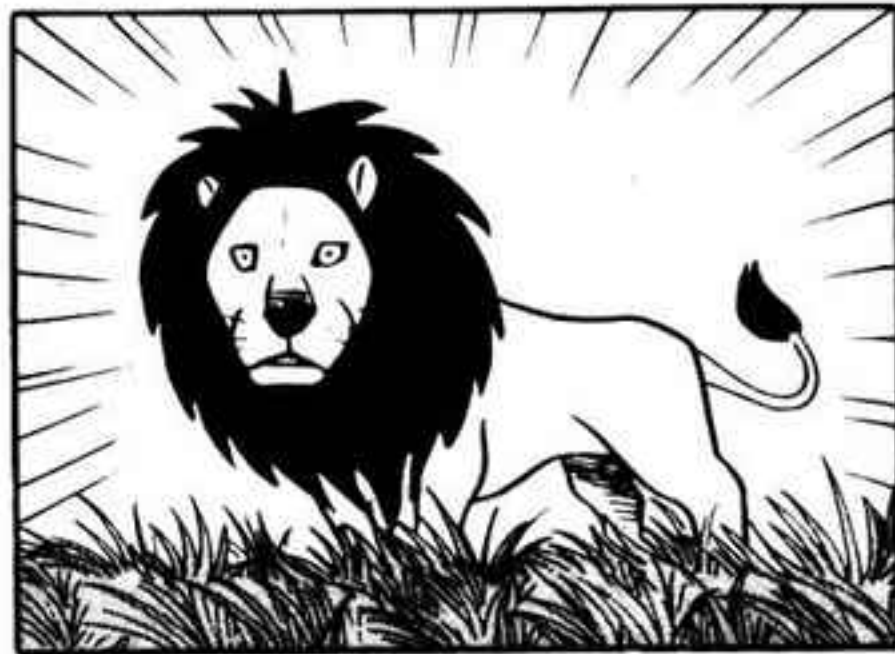

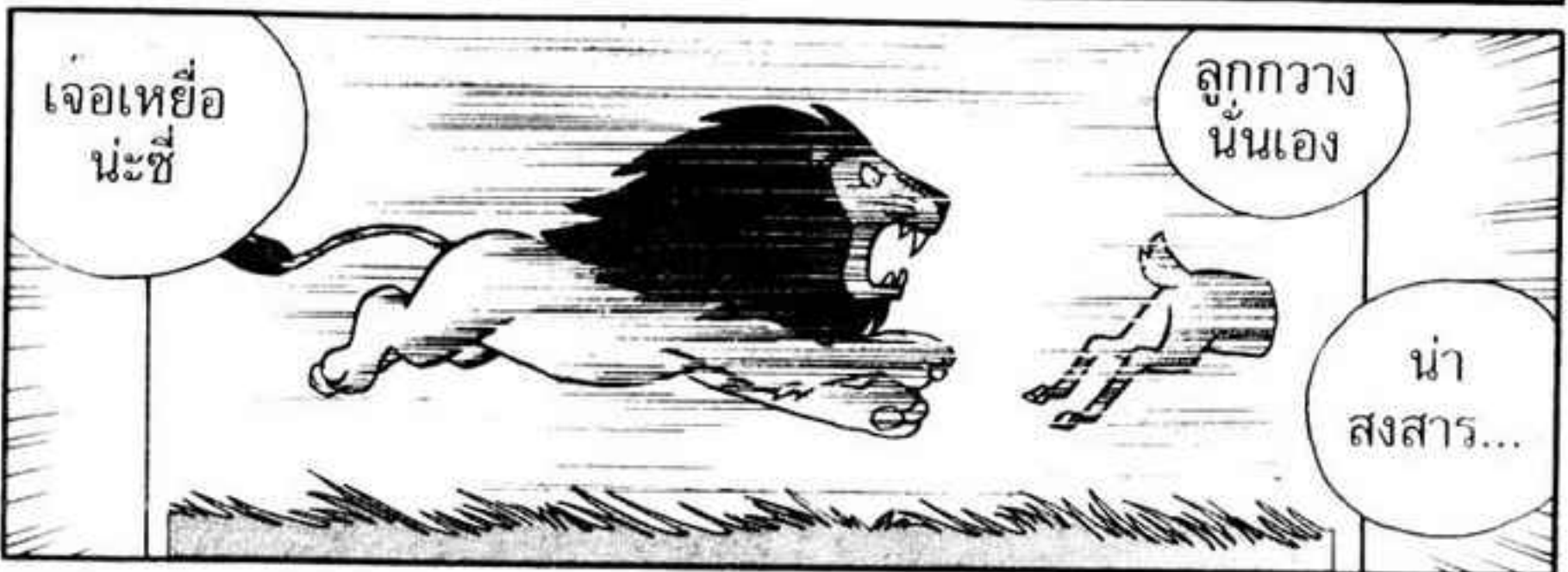
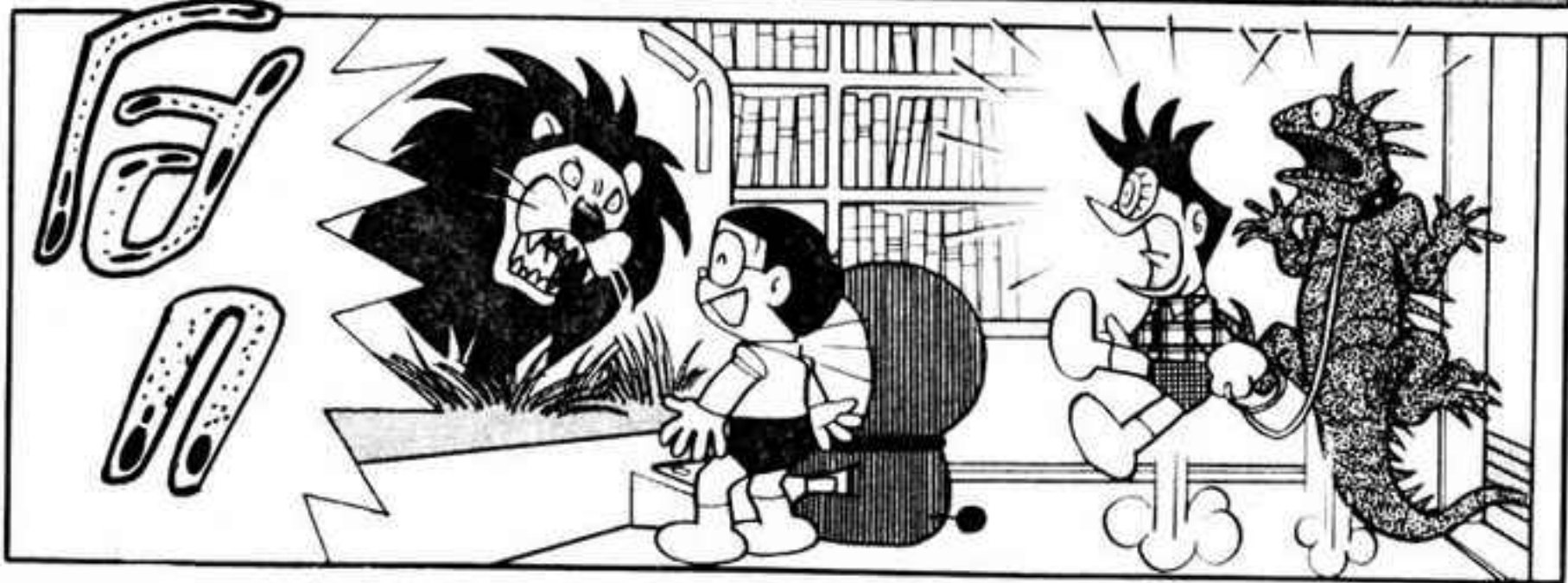

หมายเหตุ นิเวศวิทยาเป็นวิทยาศาสตร์สาขาว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับถิ่นที่อยู่และสิ่งแวดล้อม

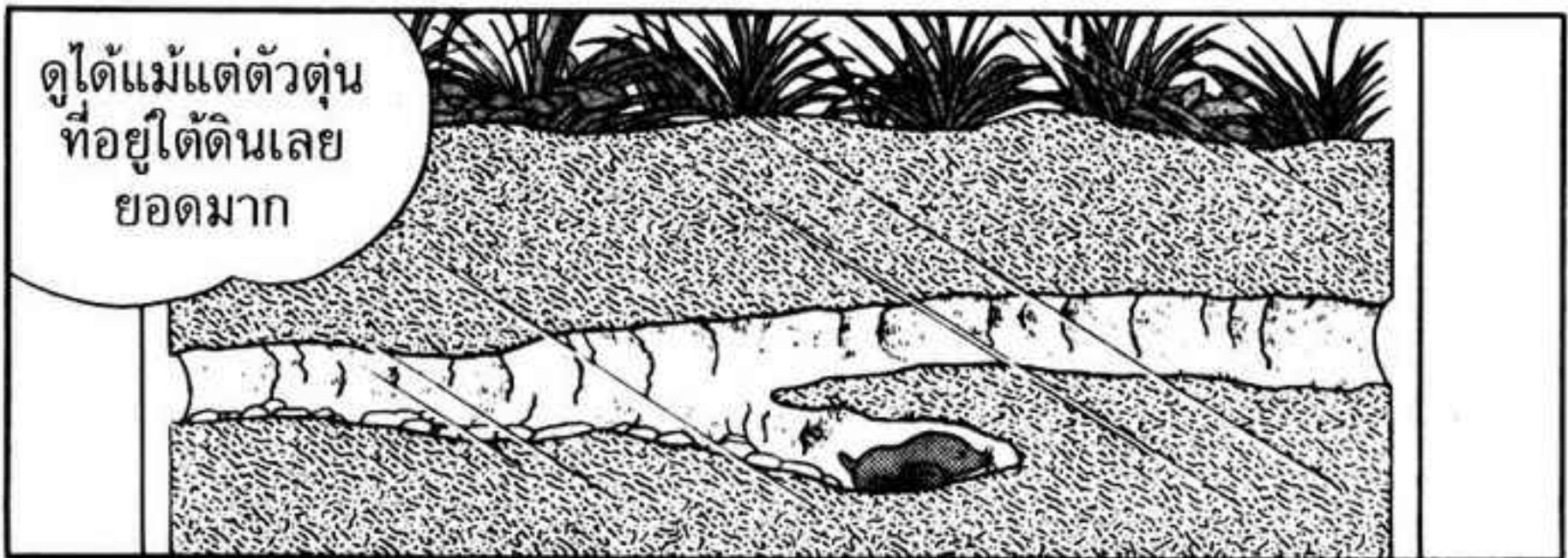

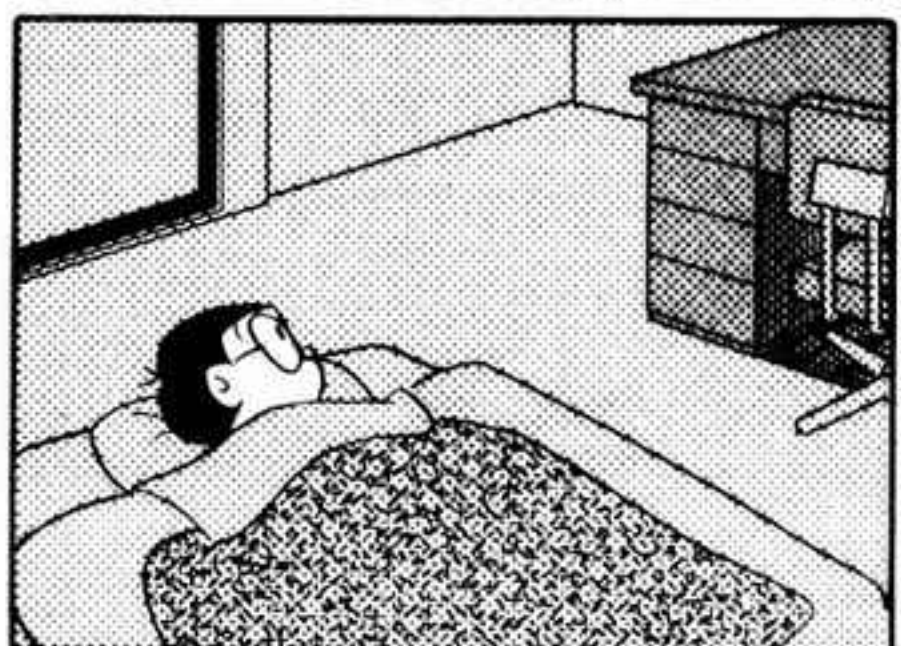
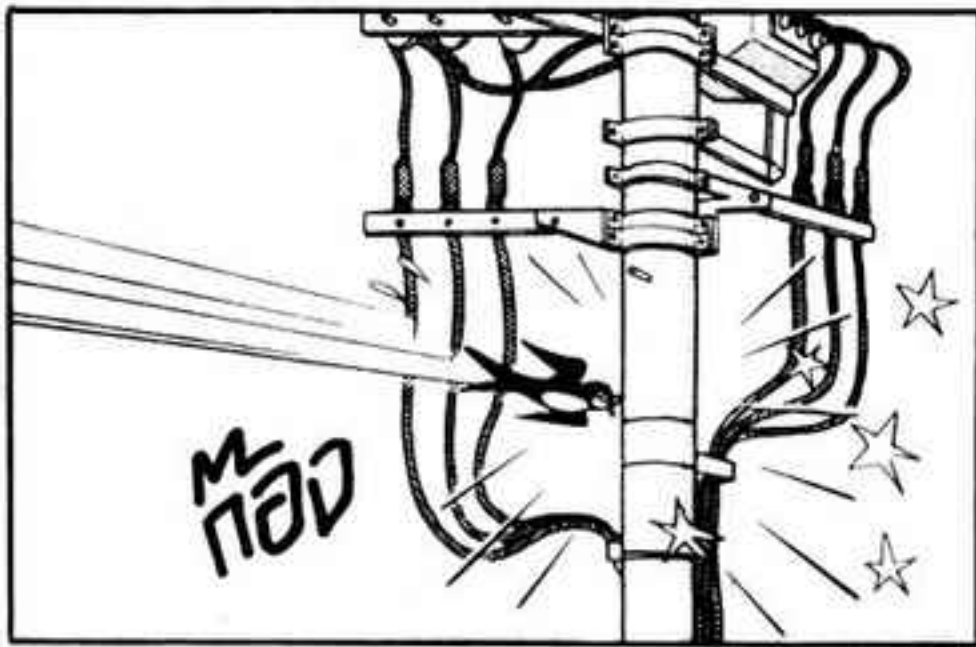

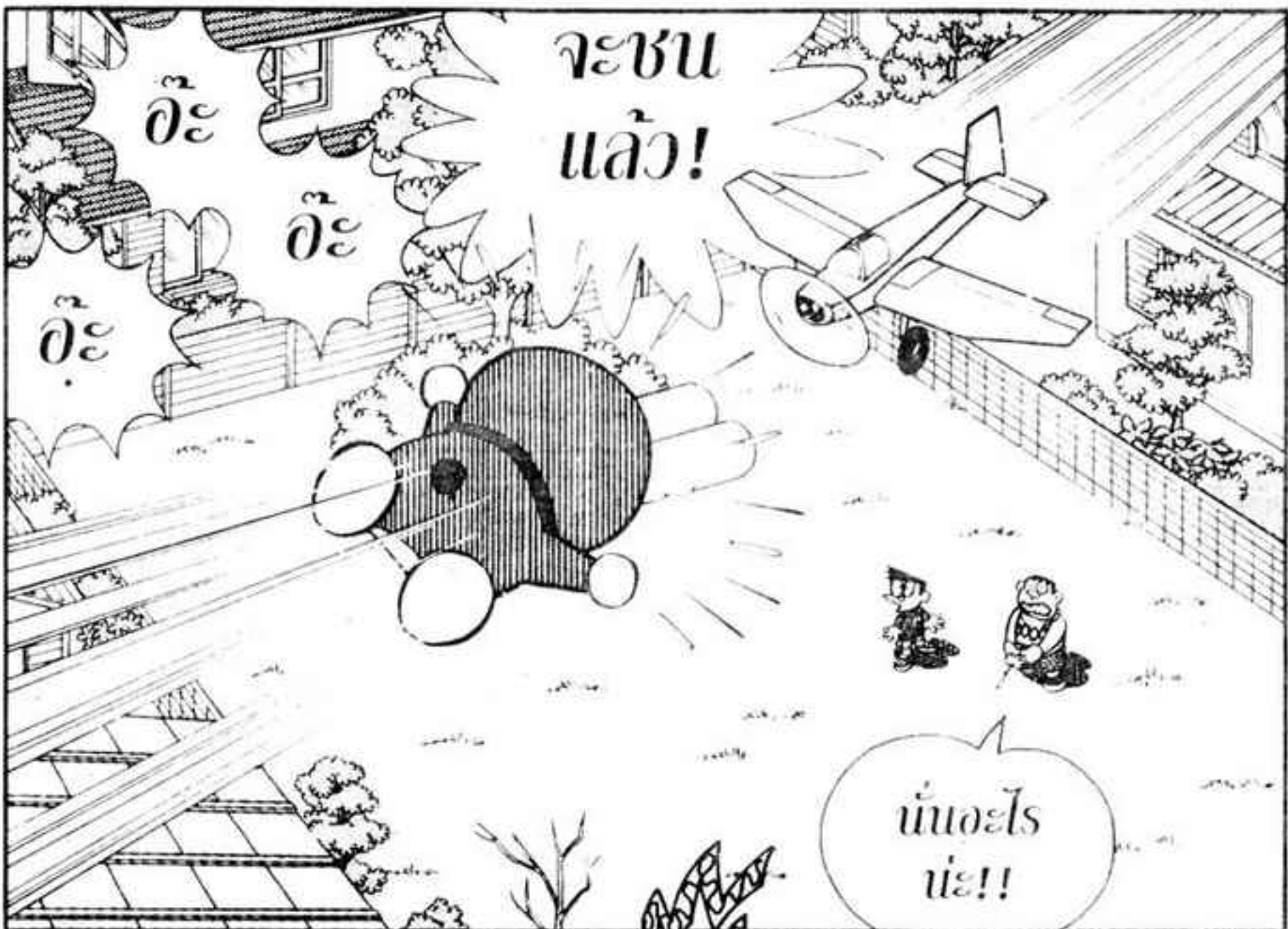
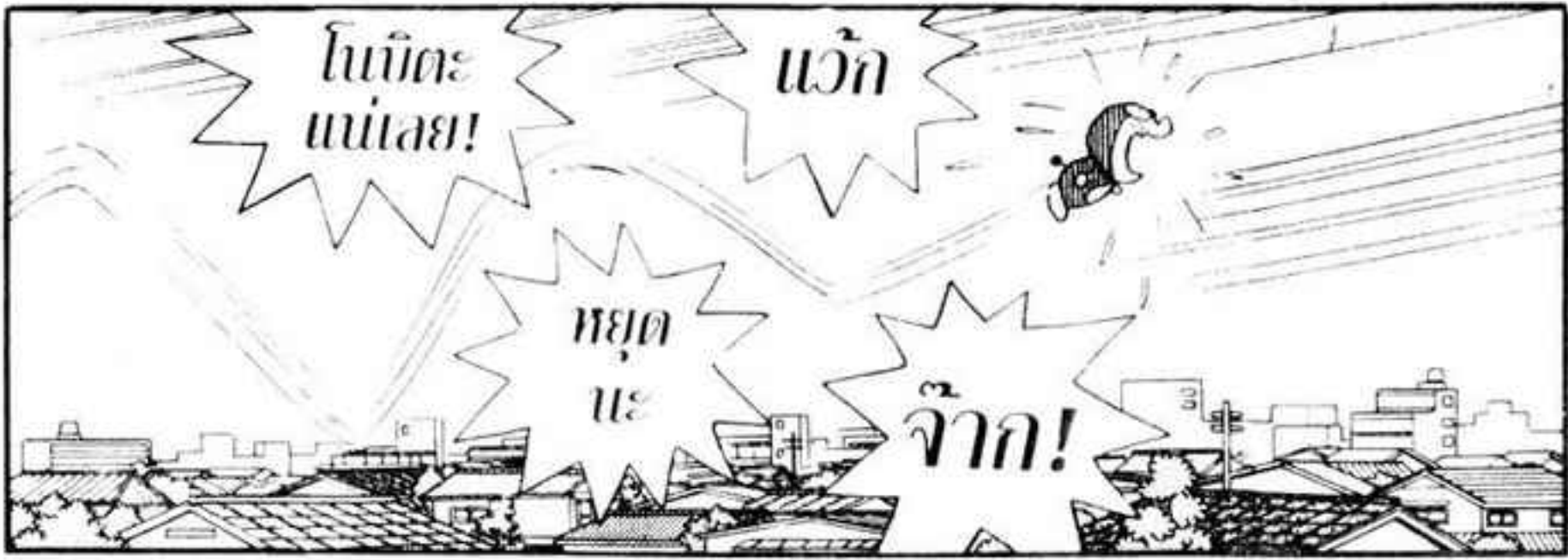

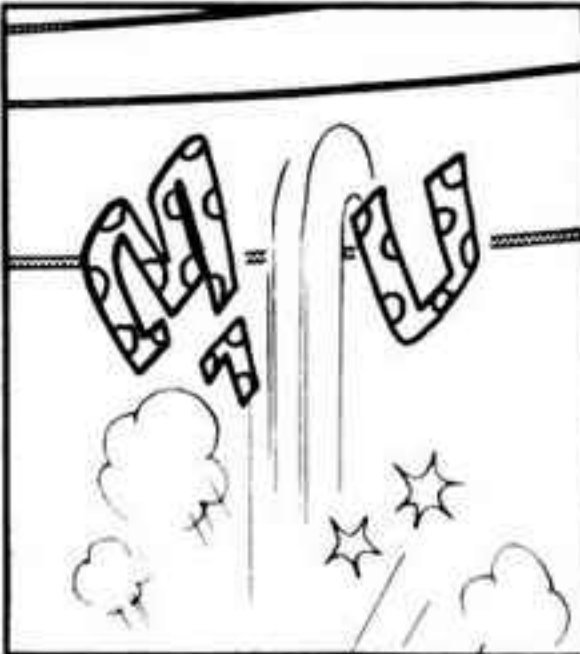

พัก
อีกแล้ว
หรือ

นอน
กลางวัน
!

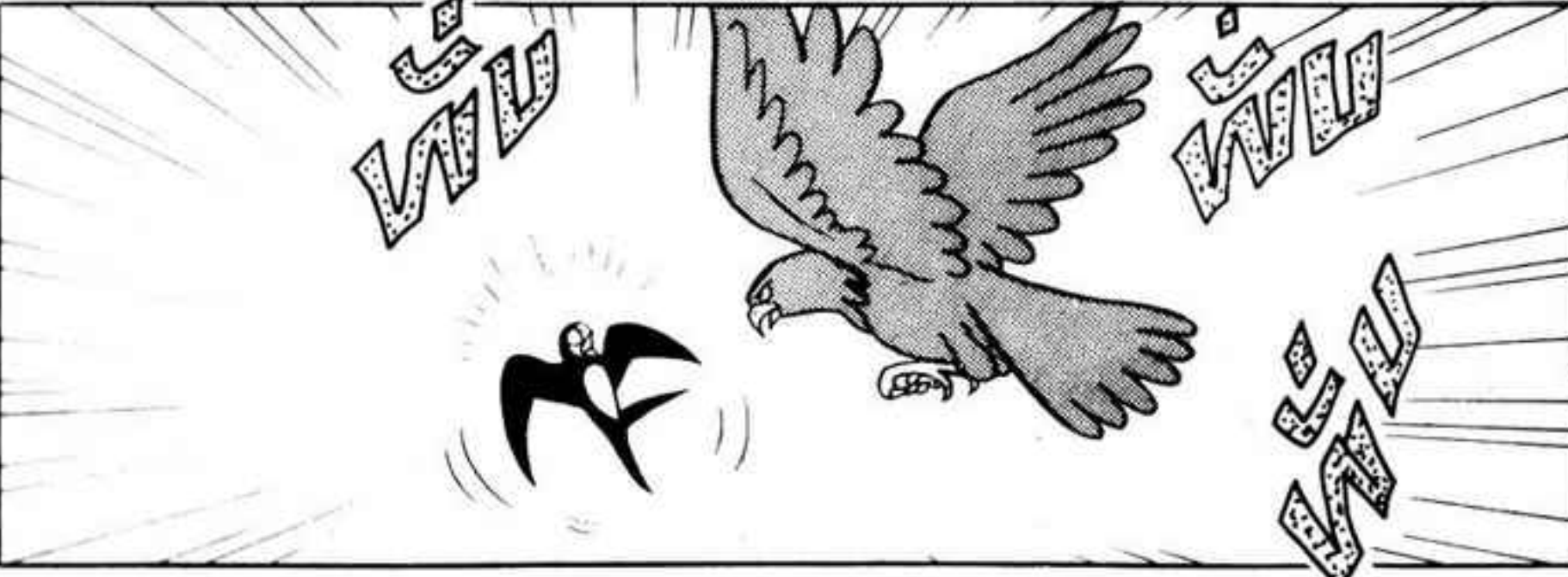

ให้อาหาร
แล้วบินให้
มันแข่งขัน
หน่อยสิ!

ใจจดใจจ่อ
ยังกับเป็นเรื่อง
ของตัวเอง

ว๊ากว๊าก!!

พพพ

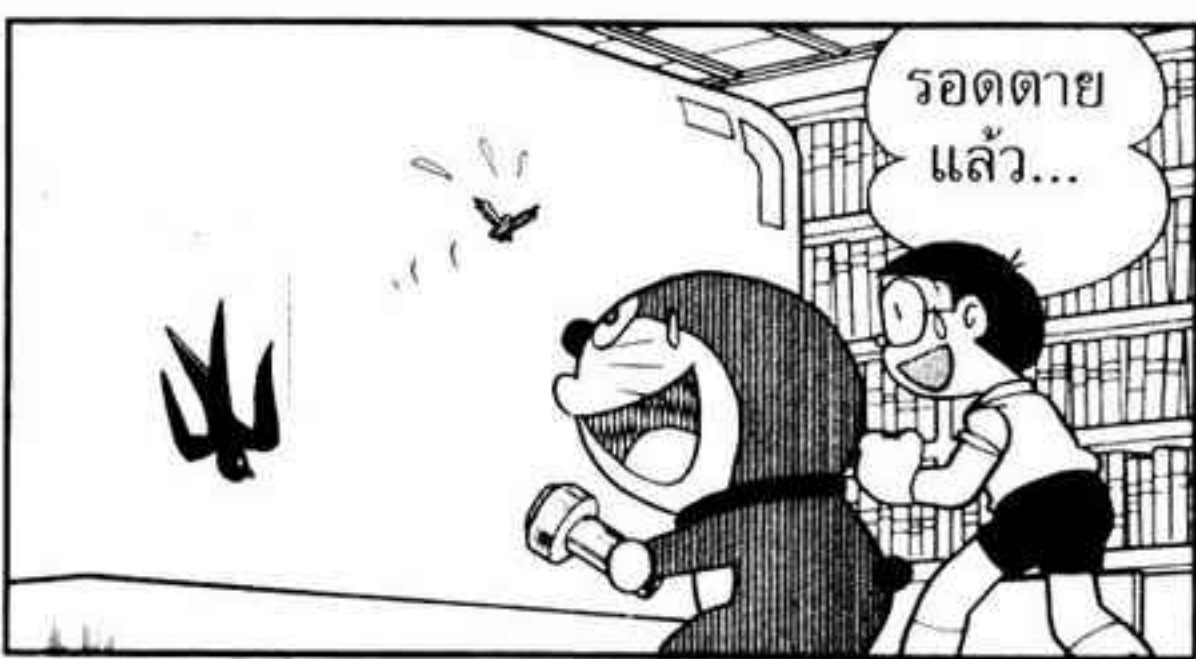
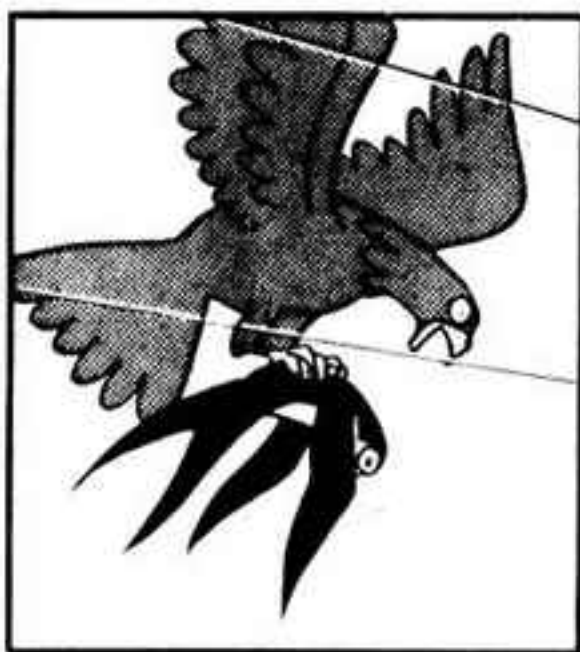
พพพ

พพพ

ให้ตัวโจะ
ตรา
โมโมทาโร่
เร็ว

ไม่เหลือ
เลยสักลูก
เดียว!

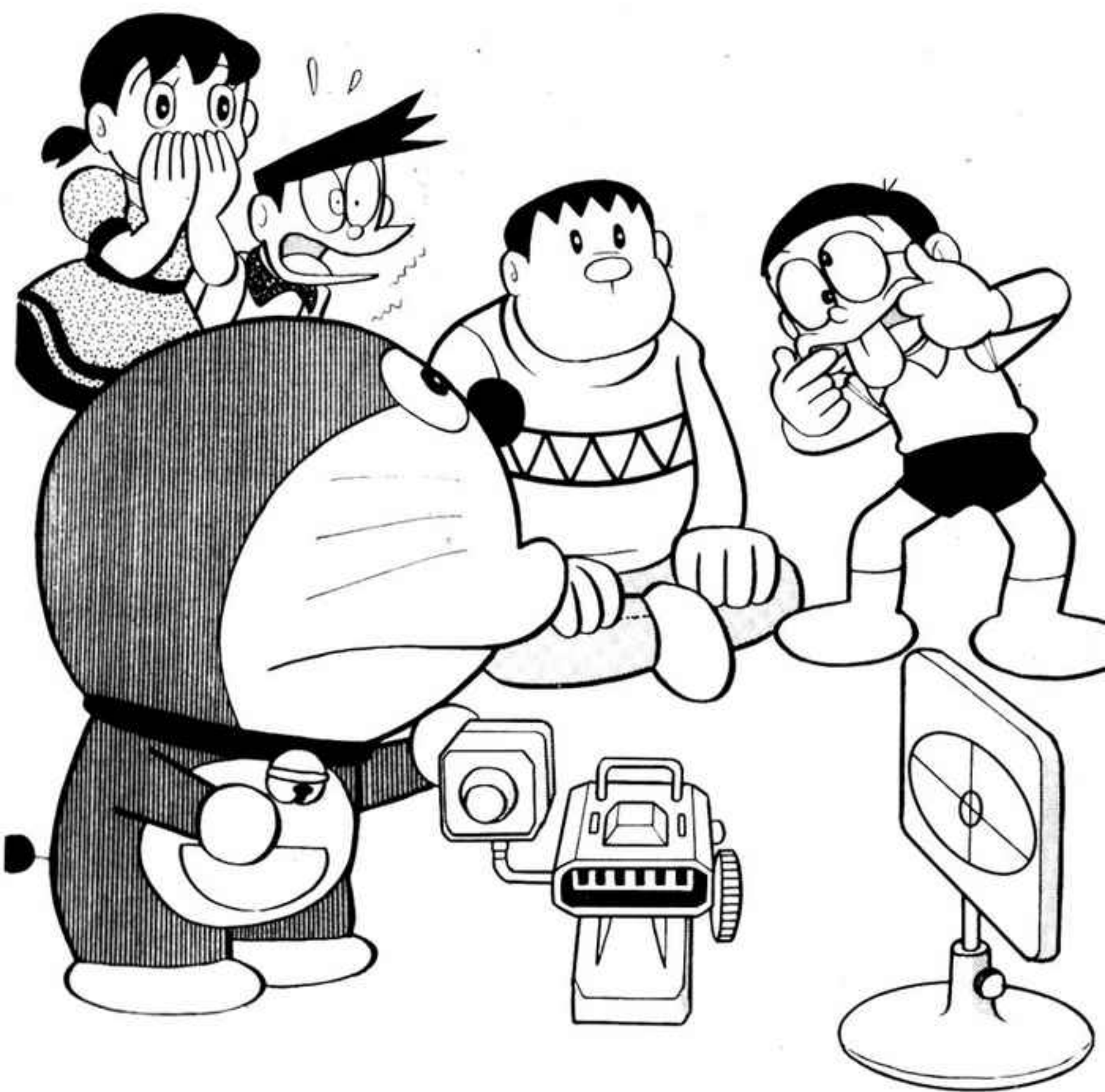

ชิบาชะจ้งมาที่บ้าน

โอ๊ะ ชีเนะโอะ
ยืนเคียงไหล่กับ
อีโรโกะ มาร์ช
มารุเลยว่ะ

ถ่ายรูป
กับ
เตะเมงทรีโอ...

รู้มั๊ยตอนนั้นได้
ไปเที่ยวสถานี
โทรทัศน์โดย
ไม่คาดฝัน
เลย...

ก็คนตำแหน่งใหญ่
ของสถานี
เป็นเพื่อนกับพ่อ
กับดารา ก็เลย...

จริงสิ! วันนี้ถูกเรียก
ตัวไปงานวันเกิด
ชีบาชะ อีโต้ ริงเงีย

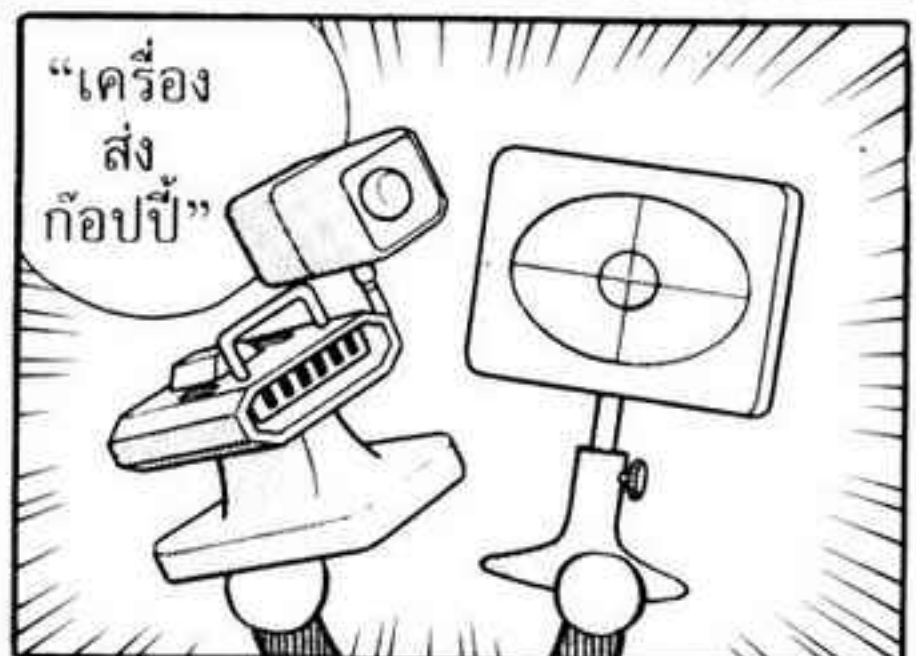
ตะ ดาราคนโปรด
ที่สุดของฉันทันเลย
ขอลายเซ็นให้ที

ขอลายเซ็นใน
งานเลี้ยงเนี่ยเซยจัง
แต่ก็จะลองขอให้ดู

แต่
อย่าหวังนะ

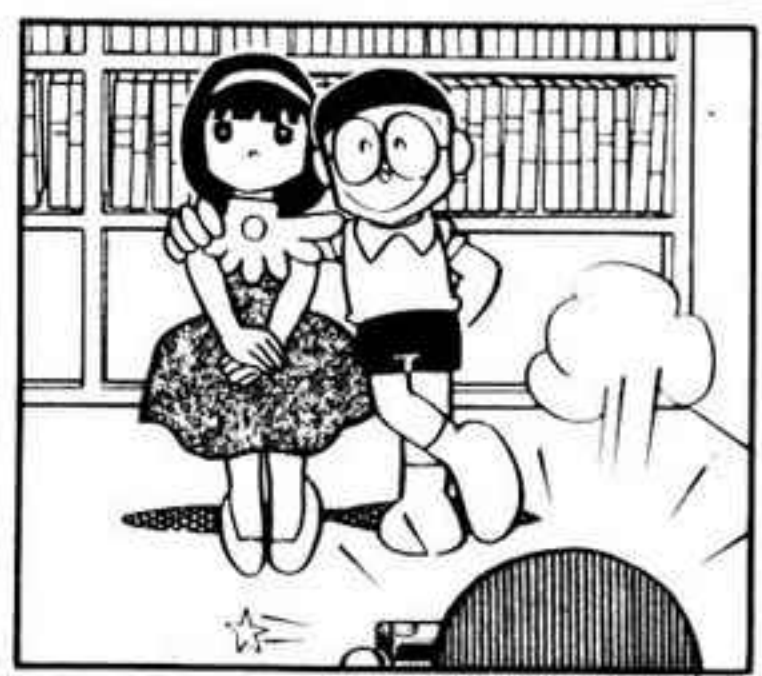
น่า
อิจฉา

เป็นอะไรหรือ หรือเปล่า

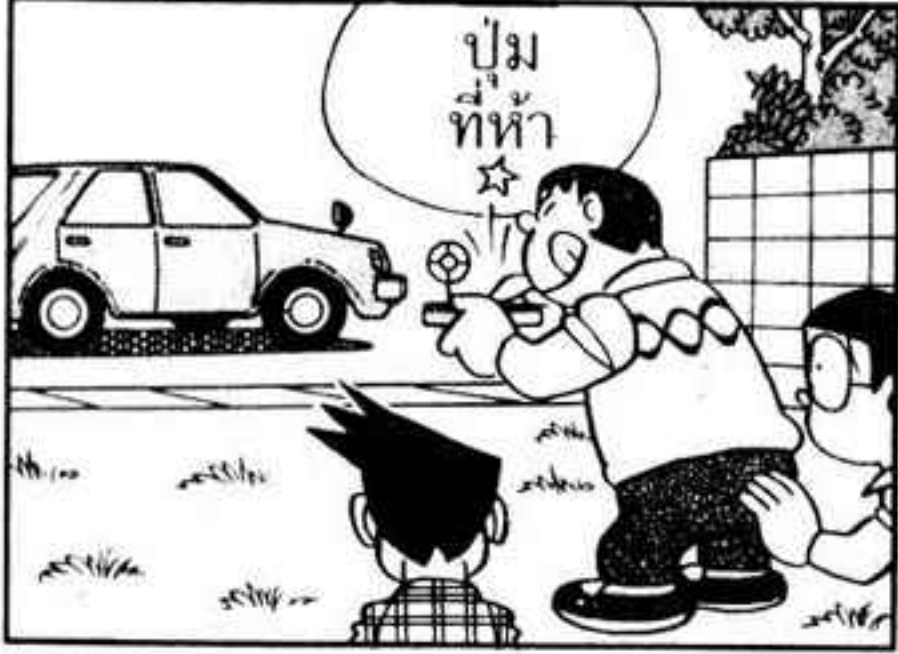

มันเรื่องอะไรกัน

ความจริงฉันใช้ไอ้...นี่...

อ้อ... ยี่มชนิดซี

ป๋มที่ห้า ☆

เฮ้ย อย่านะ!

ป๋มป๋ม

ต้องแบบนี้สิ สนุกจริงๆ

ขั้บรต โนบิตะ

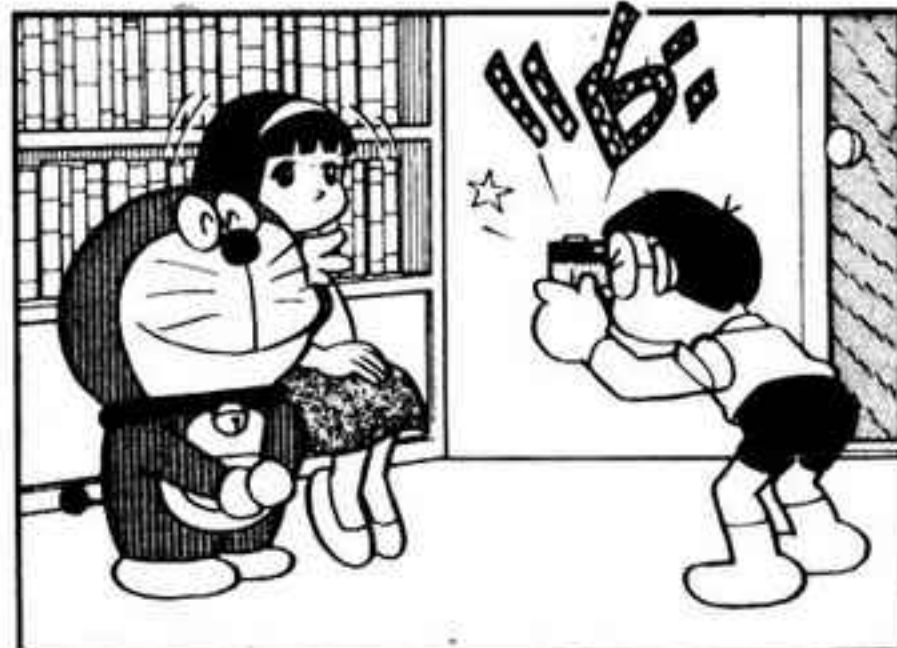
ช่วยด้วย!!

ป๋มป๋ม

โนบิตะหรือ? สมหน้าหน้าแล้วหละ

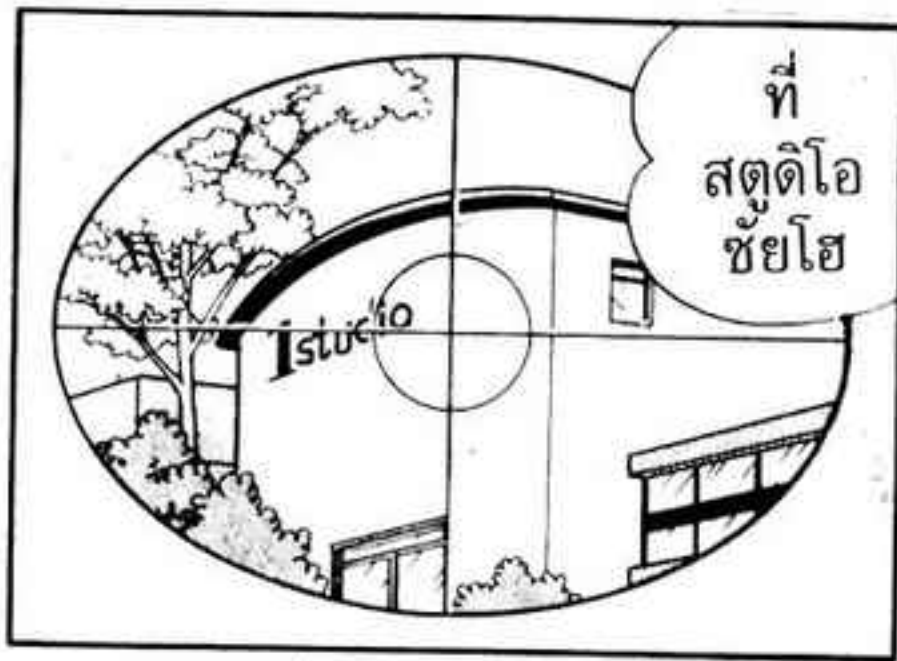

ที่
สตูดิโอ
ชัยโฮ

อ้าว
กำลังนอน
กลางวัน

รอกอก
รายการ
นะ

พบได้จริงๆ
หรือจ๊ะ

นิดเดียว
นะ

เพราะว่าเหนื่อยมาก
พยายามอย่าคุย
หรือสัมผัส

เข้าใจ
แล้วจ๊ะ

แค่เห็นหน้าก็มี
ความสุขแล้วหละ

ครับ
!

คิวผมแล้ว
หรือครับ

ทำอะไร
อยู่จ๊ะ

ละเมออยู่นะสิ
วันนี้พอแค่นี้นะ

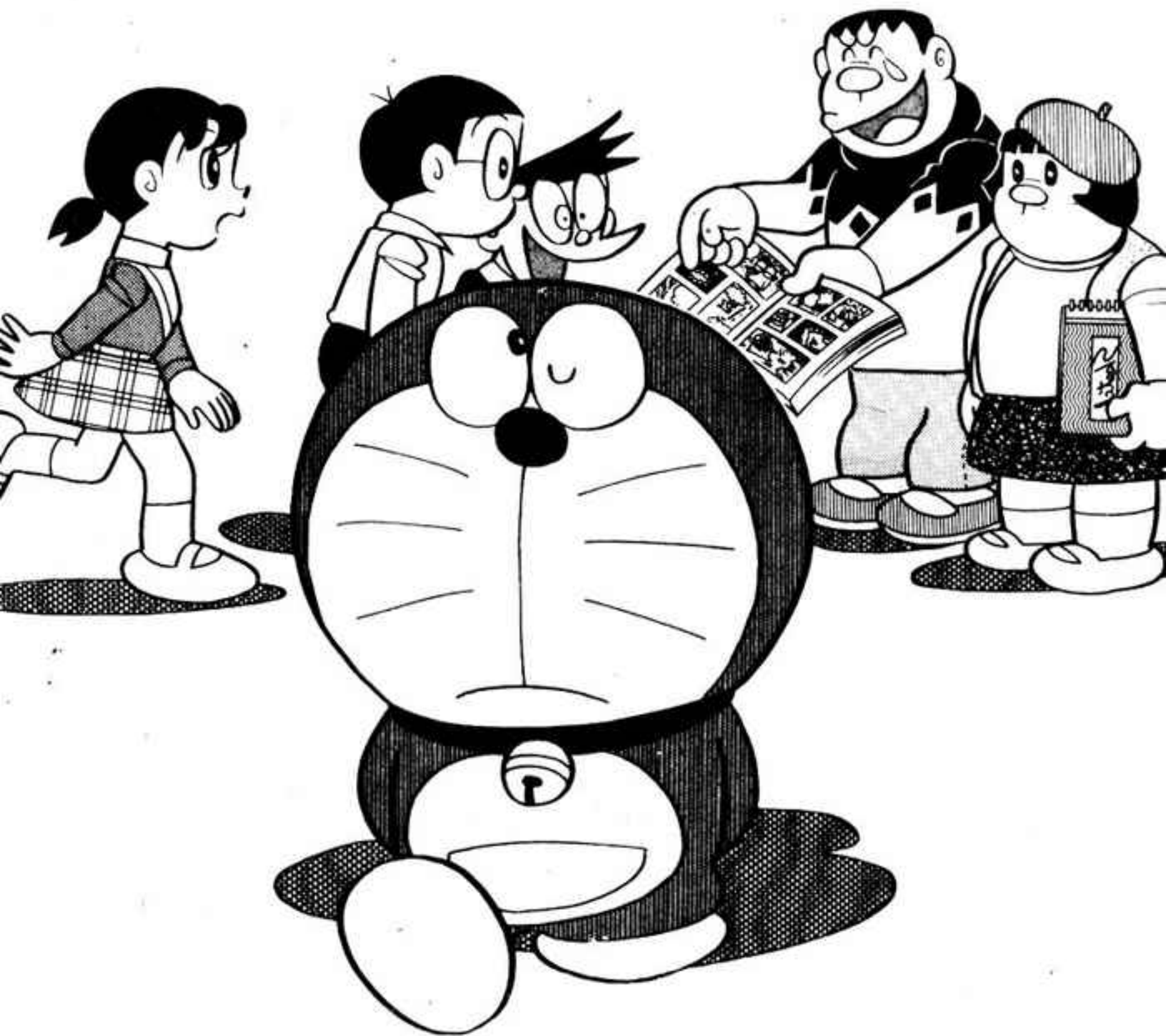

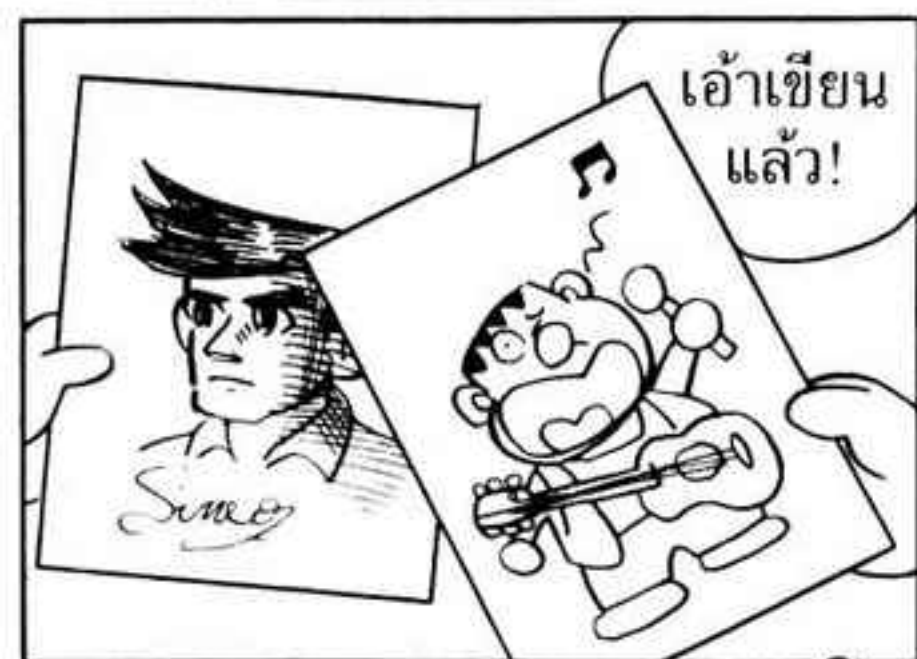

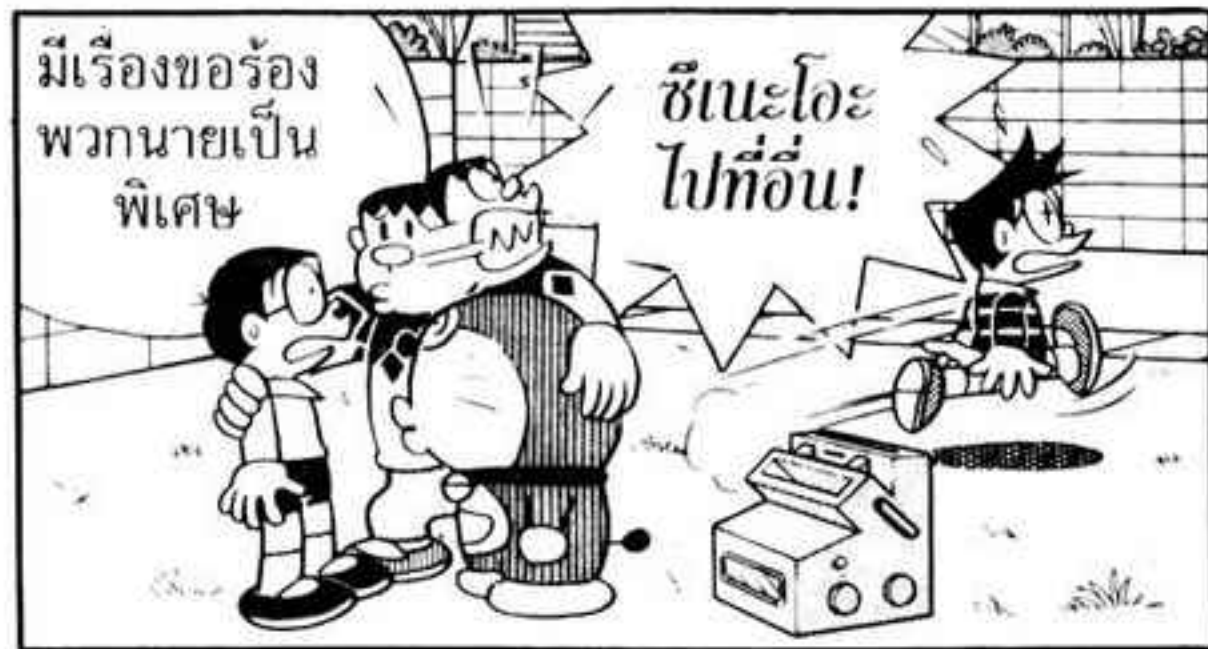
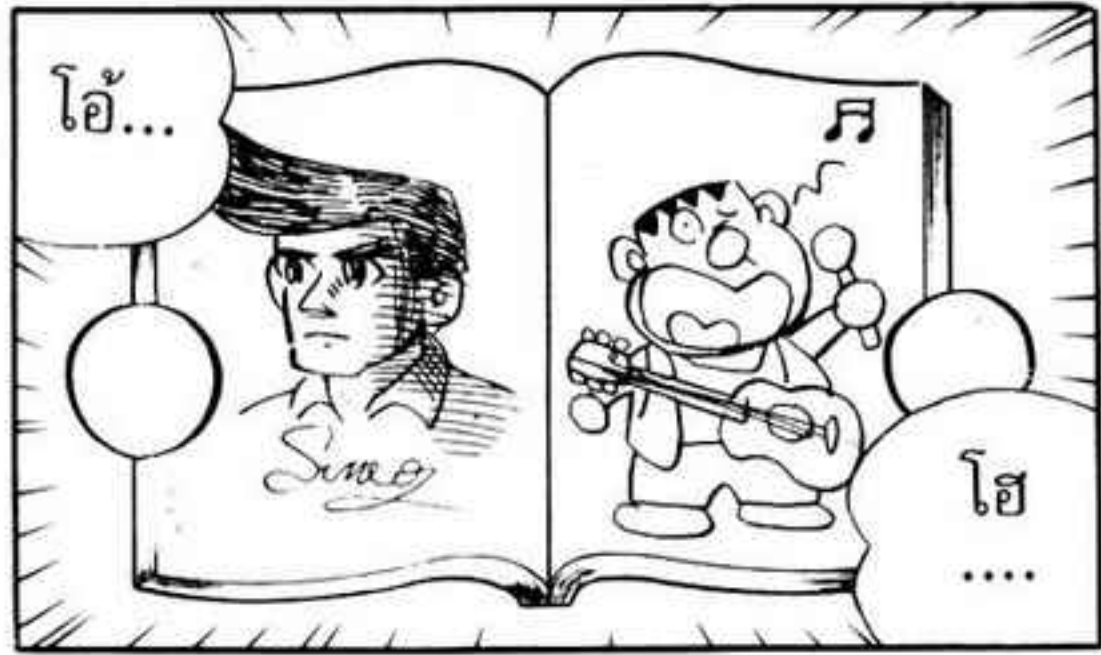
ใจโตะนักเขียนการ์ตูน

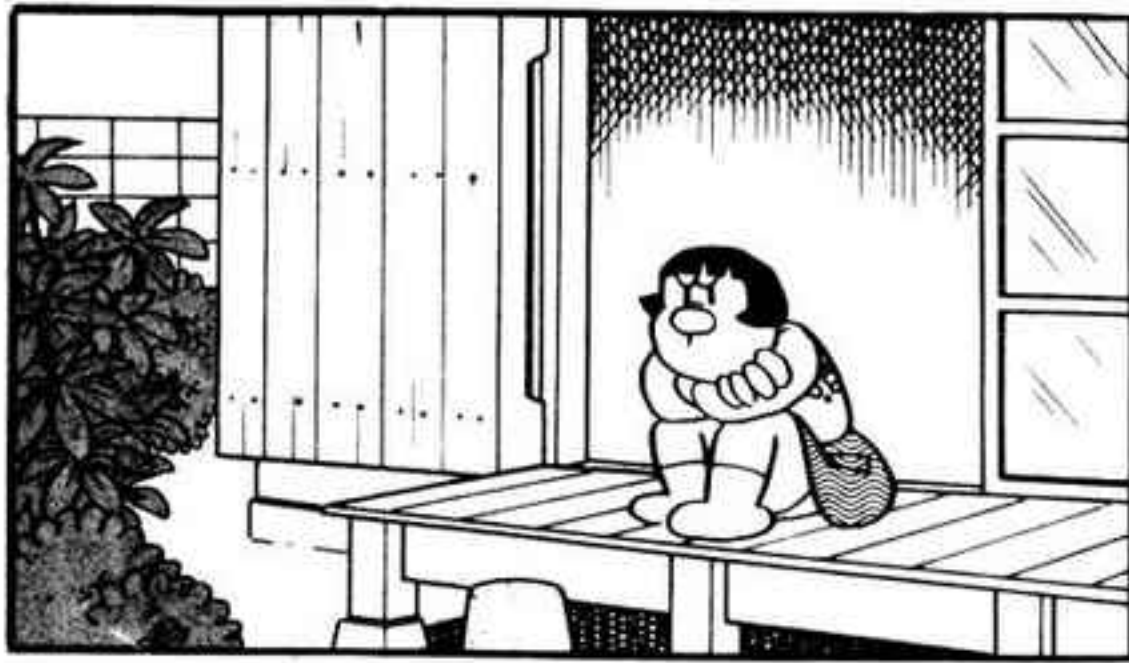

ใจโกะ กำลังคิดไอเดียใหม่
ที่จะเขียน อยู่เหรอ

คิดว่าจะ
เลิกเขียน
แล้วหละ

หนูคงไม่มี
พรสวรรค์
แน่เลย

อย่า
อ่อนแอ!!

ตกชก
ร้อยสองร้อยครั้ง
ก็จงอย่าท้อ
มีเพื่อนอยู่ทั้งคน

นี่เป็นต้นฉบับ
ที่เขียนเก็บไว้
จนถึงเดี๋ยวนี้

รวบรวมงาน
เอามาลงชั้น
ไหนก็ได้

นิตยสาร
อะไร
ดีล่ะ?

เอาหนังสือเด็ก
ผู้หญิงมาทำภูเขา

“การ์ตูน
เด็กผู้หญิง”
“พนจี”
“ริงริง”

มีแต่
เก๋ๆ
ทงนน

ก๊ง
ก๊ง
ก๊ง

โกหก!

โทษทีที่ไม่ได้บอกแต่
บรรณาธิการการ์ตูนเด็กผู้หญิง
อยากจะ
ครุคริส
ได้นะ...
ขอการ์ตูนของ
ติน่าไปลงให้

หนูอ่านเล่มนั้น
แล้วไม่เห็นมี
เลย

ก็เธอคิดว่าไม่จริง
ก็เลยไม่ได้สังเกต
นะสิ

ก่อนแดน
ซ็อกโกล่า

ดูหน่อย
น่า

เห็น
มัย

เห็น
มัย

นี่ นี่มันการ์ตูน
ที่หนูเขียน...

ไซ้มะถึงได้
บอกให้
ดูไง

พื้จ้า!

ในที่สุด
พรสวรรค์
ก็เบ่งบาน

